

ISB-4/2011.
(ISB-33/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottságának**
2011. április 19-én, kedden, 10 óra 05 perckor
a Képviselői Irodaház I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter meghallgatása (A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)</i>	6
<i>Dr. Réthelyi Miklós beszámolója</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	11
<i>Dr. Réthelyi Miklós válasza</i>	25
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/2734. szám)</i>	33
<i>Szűcs Erika szóbeli kiegészítése</i>	
<i>Dr. Kontrát Károly állásfoglalása</i>	35
<i>Kérdések, vélemények</i>	36
<i>Dr. Kontrát Károly válasza</i>	40
<i>Szűcs Erika előterjesztői viszontválasza</i>	40
<i>Határozathozatal</i>	42
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről. Általános vita. A hitelfelvevők kilakoltatás elleni védelmének megteremtéséről szóló határozati javaslat (H/2626. szám)</i>	42
<i>Z. Kárpát Dániel előterjesztése</i>	42
<i>Szatmáry Kristóf állásfoglalása</i>	44
<i>Kérdések, vélemények</i>	
<i>Z. Kárpát Dániel viszontválasza</i>	44
<i>Határozathozatal</i>	49
<i>Beszámoló a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület 2010. évi tevékenységéről. Előadó: Szeremi Lászlóné elnök</i>	49
<i>Szeremi Lászlóné szóbeli kiegészítője</i>	

<i>Kérdések, vélemények</i>	
<i>Szeremi Lászlóné válasza</i>	
<i>Dr. Mészáros József válasza</i>	49
<i>Egyebek</i>	54

Napirendi javaslat

1. Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter meghallgatása
(A Házsabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
 - a) A társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/2734. szám)
(Mesterházy Attila, Kiss Péter, Gúr Nándor, Varju László, Kovács Tibor, Varga Zoltán, Dr. Ujhelyi István, Sós Tamás, Szabó Vilmos, Dr. Veres János, Tóth Csaba, Pál Tibor, Horváth András Tibor, Káli Sándor, Baracskai József, Dr. Nemény András, Vitányi Iván, Dr. Vadai Ágnes, Gyurcsány Ferenc, Tukacs István, Dr. Kolber István, Mandur László, Gögös Zoltán, Göndör István, Juhász Ferenc, Nyakó István, Dr. Molnár Csaba, Ficsor Ádám, Dr. Ipkovich György, Dr. Harangozó Tamás, Szabó Imre, Dr. Lampert Mónika, Dr. Szekeres Imre, Kovács László, Dr. Szanyi Tibor, Dr. Simon Gábor, Dr. Józsa István, Dr. Bárándy Gergely, Dr. Steiner Pál, Burány Sándor, Dr. Garai István Levente, Dr. Baja Ferenc, Puch László, Tóbiás József, Harangozó Gábor, Lukács Zoltán, Szűcs Erika, Dr. Varga László, Dr. Tóth József, Dr. Hiller István, Boldvai László, Dr. Oláh Lajos, Pál Béla, Dr. Molnár Zsolt, Simon Gábor és Lendvai Ildikó (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - b) A hitelfelvevők kilakoltatás elleni védelmének megteremtéséről szóló határozati javaslat (H/2626. szám)
(Dr. Lenhardt Balázs és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
3. Beszámoló a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület 2010. évi tevékenységéről
Előadó: Szeremi Lászlóné elnök
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Sneider Tamás** (Jobbik), a bizottság elnöke
Ágh Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
Talabér Márta (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz)
Csizi Péter (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Tamás Barnabás (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Bús Balázs (KDNP)
Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP)
Dr. Stágel Bence (KDNP)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP)
Szűcs Erika (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Sebestyén (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Ágh Péter (Fidesz) megérkezéséig Talabér Mártának (Fidesz)
Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz) távozása után Rónaszékiné Keresztes
Monikának (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz) Prof. Iván Lászlónak (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz) Tamás Barnabásnak (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz) távollétében Bábiné Szottfried
Gabriellának (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) megérkezéséig dr. Vas Imrének (Fidesz)
Bús Balázs (KDNP) megérkezéséig dr. Stágel Bencének (KDNP)
Dr. Stágel Bence (KDNP) távozása után dr. Lanczendorfer Erzsébetnek
(KDNP)
Boldvai László (MSZP) dr. Varga Lászlónak (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP) megérkezéséig Szűcs Erikának (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Réthelyi Miklós miniszter (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Konrát Károly államtitkár (Belügyminisztérium)
Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Szatmáry Kristóf államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Z. Kárpát Dániel előterjesztő, országgyűlési képviselő
Szeremi Lászlóné elnök (Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület)
Dr. Mészáros József főigazgató (Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság)

Megjelentek

Soltész Miklós államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Bernáth Ildikó miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Schmidt Ágota miniszteri kabinetfőnök (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Bányai Miklós (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Gulyásné dr. Kovács Erzsébet főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Tóthné Schléger Mária szakmai tanácsadó (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Fekete László osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Kónya László Ferenc (Belügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 05 perc.)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SNEIDER TAMÁS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Mindenkit sok szeretettel köszöntök, ezennel megnyitom az ülést. Külön szeretettel köszöntöm miniszter urat, Réthelyi Miklós miniszter urat, Soltész Miklós államtitkár urat és Nyitrai Imre helyettes államtitkár urat.

Egy kicsit sajnálom, hogy egy ilyen komoly meghallgatáskor ilyen foghíjasan van jelen a bizottság, de hát ez már eléggé megszokott dolog a képviselők részéről, sajnos. Mindenesetre hál' istennek a bizottság határozatképes, így elkezdhetjük a bizottsági munkát. A helyettesítéseket majd a későbbiek során ismertetném.

Kérdezném a bizottság tagjait, hogy van-e valakinek észrevétele a napirendi javaslattal kapcsolatban, ami kiküldésre került. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérem, hogy aki elfogadja a napirendi javaslatot, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ellenszavazat volt-e? Tartózkodás? Nem volt. Egyhangúlag elfogadta a bizottság a napirendi pontokat.

Tisztelt Bizottság! Javaslom, hogy a miniszter úr meghallgatását a következők szerint folytassuk le. A napirendi pont tárgyalása fél egy óráig tart, utána miniszter úrnak már kötelezettségei vannak és el kell hogy menjen. Miniszter úr beszámolóját követően a képviselői kérdések és vélemények hangoznának el. Az összes képviselői hozzászólás befejezése után miniszter úr válaszolna az elhangzott kérdésekre és felvetésekre. Ezt követően pedig, amennyiben jut rá idő, akkor egy második kört is megnyitnánk, újabb hozzászólások lehetnének és akkor még újabb reagálást várnánk miniszter úrtól.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy elfogadja-e ezt a forgatókönyvet a meghallgatással kapcsolatban. Aki elfogadja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kérdezem, hogy volt-e, aki nemmel szavazott. Tartózkodás? Nem volt, akkor a bizottság egyhangúlag elfogadta. Köszönöm.

Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter meghallgatása (A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

A napirendi pont tárgyalását ezennel megnyitom, és miniszter úrnak adom meg a szót.

Dr. Réthelyi Miklós beszámolója

DR. RÉTHELYI MIKLÓS miniszter (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok! Képviselő Urak! Köszönöm ezt a lehetőséget, hogy beszámolhatok az elmúlt hónapok alatt végzett munkánkról.

Beszámolómat Magyarország számára jelenleg talán a legfontosabb kötelezettséggel, az európai uniós elnökséggel, illetve a minisztériumunk és azon belül is a szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkárság számára fontos eseménnyel, a Gödöllőn megtartott Európai Unió szociális és családügyi minisztereinek informális ülésével kezdeném. Örömmel tudok beszámolni önöknek erről a pozitív visszhangot kiváltó eseményről, ahol, mindezt önök is hallhatták, a család fontossága kiemelt helyen szerepelt. Ezt hangsúlyozta Orbán Viktor miniszterelnök úr is, valamint fontosnak tartotta kiemelni: ahhoz, hogy a kívánt gyermekek megszülethessenek, egyensúlyt kell teremteni a család és a munka között. E gondolattal akkor ott, és azt gondolom itt és most mindnyájan egyetérthetünk.

Fontos még elmondanom önöknek, hogy Magyarország miniszterelnöke azt javasolta az európai uniós tagországok minisztereinek, hogy 2014 legyen az európai családok éve, hiszen a bennünket nyomasztó demográfiai gondok az Európai Unió országaira is kisebb-nagyobb mértékben, de jellemzőek. A család, a gyermekvállalás közös ügyünk. Fontos megemlítenem, hogy a kormány, illetve a minisztérium célja az európai uniós elnökség fél

éve alatt, de természetesen azt követően is, a szemléletváltás elősegítése. E téren az egyik fontos feladat a család, a házasság megítélésével kapcsolatos szemléletváltás mind itthon, mind az Európai Unió országaiban. A másik pedig a fogyatékosokkal élők ügyével kapcsolatos szakmai munka továbbvitele európai szinten, illetve a téma bevitele a köztudatba, az emberek ez iránti érzékenységének, a szolidaritásnak a növelése. Mindkét területen fontos lépéseket tettünk az elmúlt közel három és fél hónapban, most az európai uniós időszakot figyelembe véve.

Az előbbi témában említenek meg önöknek két, az elmúlt hónapokban a minisztérium szervezésében lezajlott eseményt. Februárban a házasság hete című rendezvényünk, ezt követően pedig az Európa a családokért, a családok Európáért címmel az európai uniós elnökség jegyében megszervezett demográfiai és családjogi tematikus hét volt, melynek keretében számos hazai és európai vonatkozású eseményre is sor került. Fesztiválokat rendeztünk, szakértői konferenciákon át egész az európai szintű miniszteri ülésekig zajlottak, illetve váltakoztak az események.

Néhány szót szólnék a kormányunk örökségéről. A demográfiai mutatók, a gyermekes családok megélhetési feltétele és általában a családi élet terén súlyos problémákat örököltünk. 2010 májusától 2011 januárjáig, novemberet leszámítva, kevesebb gyermek született, mint bármikor máskor 2000 januárja és 2011 januárja között. Ezért a kormány megalakulását követően azonnal az egyik legfontosabb célkitűzésének tekintette, hogy olyan családbarát intézkedéseket hozzon, amelyek e káros folyamatokat megállíthatják, majd fokozatosan a visszajára fordíthatják. Meggyőződésem, hogy kiszámíthatóan működő családtámogatási rendszert kell létrehozni, amely biztosítja, hogy a gyermekvállalás ne járjon az elszegényedés kockázatával. Az ennek érdekében tett legfontosabb kormányzati intézkedés a családi adózás rendszerének újbóli kiterjesztése az egy- és kétgyermekes családokra, valamint a három vagy többgyermekes családokat korábban is megillető kedvezmény jelentős megemlése. 2011-től, tehát ez évtől, olyan családbarát adórendszer jött létre, amelyben már egy vagy két gyermek esetén is gyermekenként akár 10 ezer forinttal, három vagy több gyermek esetén pedig gyermekenként az eddigi 4000 ezer forinthez képest akár 33 ezer forinttal is több nettó jövedelem maradhat a családoknál havonta. Ugyanebbe a témakörbe tartozik egyébként a gyesjogosultság idejének visszaállítása a gyermek kétéves korától 3 háromévig koráig, ami minden jogosult szülőnek mintegy 308 ezer forintot hagy évente a zsebében. Ehhez kapcsolódóan heti 30 órában maximáltuk a gyes mellett végezhető munka időtartamát, így minimálisra csökkent a teljes munkaidős, illetve a részmunkaidős munkavégzéssel elérhető jövedelem közötti különbség.

Több társadalmi csoport mint például az ikergyermeket vagy a tartósan beteg, súlyos fogyatékos gyerekeket nevelő vagy otthon dolgozó szülők teljes mértékben mentesültek e korlátozás alól.

Fontos változtatás a gyes kapcsán, hogy három vagy több gyermek után nem csupán az ellátási összeg kétszerese, hanem az ikergyerekek számával felszorozott összeg jár. A kormány ilyen módon veszi figyelembe a sok gyermekes családok magasabb megélhetési kiadásait. Szintén hozzájárul a gyermeket nevelő családok anyagi helyzetének javításához, hogy 2011-től a gyermekgondozási díj, a gyed összege bruttó 102900 forintról 109200 forintra emelkedett.

A súlyosan fogyatékos vagy tartósan beteg gyermeküket otthon gondozó szülőket érinti, hogy a várható inflációval arányosan 3,5 százalékkal emelkedik az ápolási díj bruttó összege. Így az ellátás alapösszege havi bruttó 29500 forint, ami alapesetben bruttó ezer forintos, az emelt összegű súlyos beteg vagy fogyatékos személy után járó ellátás esetében 1300 forintos, a méltányossági alapon járó ellátásnál pedig 800 forintos emelést jelent havonta.

Választási ígéretünknek megfelelően a kormány első intézkedései közé tartozott a nők 40 éves jogosultsági idővel történő nyugdíjazási lehetőségének kidolgozása. A hosszú munkaviszonyal rendelkező nők lehetőséget kaptak a kedvezményes nyugdíjba vonulásra, melynek alapja a nők munkaviszonyban eltöltött hosszú életpályája és kettős munkahelyi és családi vagy családi és munkahelyi szerepvállalásának elismerése. Az a nő, aki kereső tevékenységével és gyerekneveléssel összesen legalább 40 év jogosultsági időt szerzett, az életkorától függetlenül nyugdíjba vonulhat. Amikor a nők 40 évi jogosultsági idővel történő nyugdíjazása mellett döntött az Országgyűlés, az indokok között szerepelt a nagyszülői, nagymamai szerep erősítése, a fiatal családok gyermeknevelésében való aktív közreműködésük lehetőségének a megteremtése.

Fontos lépéseket tettünk meg a gyermekvédelem területén is, a gyermekvédelmi törvény módosításának főbb irányai az alábbiak voltak: a kapcsolattartás típusainak, formáinak, módjának az egyértelmű meghatározása, egy új jogintézmény, a felügyelet kapcsolattartás bevezetése, illetve az örökbefogadásban közreműködő civil szervezetek tevékenységének törvényi szabályozása.

A 2010 májusában meghirdetett nemzeti együttműködés programja szociális biztonságot érintő fejezetében célul tűztük ki, hogy a családokat meg kell erősíteni, a gyermekvédelmi, gyermekjóléti szolgáltatásokat fejleszteni szükséges, valamint az ifjúság jövőjét támogatni kell.

E célok megvalósulása érdekében az Országgyűlés elfogadott egy új, a tanköteles gyermekek iskolába járását ösztönző jogintézményt, az iskoláztatási támogatás folyósításának felfüggesztését 50 igazolatlan óra esetében. Ezzel célunk, hogy a hátrányos helyzetű gyermekek számára a tanulást mint a kiemelkedés lehetőségét biztosítsuk. A jogintézmény lényege nem az iskolakerülés szankcionálásából, hanem a gyermek- és családja nevelési, oktatási és gyermekvédelmi szakemberek általi segítségével, iskolába járásra, iskoláztatásra ösztönzéséből áll.

A szociális és gyermekjóléti szolgáltatások területén megtett fontos lépés volt a szociális törvény módosítása. A módosítások a nemzeti együttműködés programjában meghatározottakhoz igazodtak. A módosítások egyebek mellett az adminisztrációs kötelezettségek nagyméretű csökkentésének az alapjait teremtették meg, ezáltal jelentősen enyhültek a szolgáltatást nyújtók terhei, lehetővé téve a humánerőforrás-kapacitás felszabadulását, ami az ellátás szakmai feladataira, a szolgáltatások színvonalának emelésére fordíthatók.

A törvény módosításának kiemelendő intézkedése volt a szociális szolgáltatások területén a nyilvántartási rendszer szabályainak módosítása, amely az adatkezelés és a nyilvántartás-vezetés egyértelművé és átláthatóbbá tételét valósította meg.

A házi segélynyújtás és idősotthoni ellátás esetén a szociális ellátásba való bekerülés leegyszerűsödött. Az ehhez szükséges időtartam lényegesen lerövidült, méghozzá azzal, hogy az ellátásra való jogosultságot megalapozó gondozási szükségletvizsgálatokat nem a szakértői bizottságok, hanem az intézményvezető végzi. Ezzel csökkentettük a bizottság működtetésével kapcsolatos állami kiadásokat és az ellátást igénybevevő kiadásait is, hiszen a felülvizsgálat térítésmentessé vált. Amennyiben az ellátást igénylő egyedül él a 80. életév betöltése önmagában megalapozza a gondozás szükségletét.

Jelentős módosítás volt a szociális szolgáltatások igénybevétele esetén fizetendő térítésidő-szabályok átalakítása, amellyel az intézmények stabilabb működését kívántuk elérni. Ennek lényege, hogy tartós bentlakást nyújtó intézmények esetében a személyi térítési díj megállapítása során figyelembe veszik az ellátott jelentős pénz- illetve ingatlanvagyonát. Az ellátotti jogok fokozottabb védelme érdekében nőtt a szolgáltatások engedély nélküli nyújtása esetén kiszabható szociális igazgatási bírság összegének felső határa 500 ezer forintra, mely elősegíti az illegális szolgáltatást nyújtók visszaszorítását.

Az egyházi kiegészítő támogatás igénybevételének racionalizálása és az indokolatlan előnyhöz jutás káros erkölcsi, társadalmi és költségvetési következményének kiküszöbölése érdekében szükségessé vált az egyházi fenntartók fogalmának szűkítése 2011. július 1-jei hatállyal.

Módosult a bölcsődei gyermekétkeztetési térítési díjra vonatkozó szabályozás. A bölcsődében kizárólag az étkezésért kérhető térítési díj a szülőktől. A bölcsődék működtetése azonban a normatív állami hozzájárulás mellett is komoly anyagi ráfordítást követel a fenntartóktól, emiatt megteremtettük annak a lehetőségét, hogy a gyermekétkeztetési térítés díjába az élelmezés nyersanyagköltsége mellett a nyersanyagköltség legfeljebb 50 százalékát kitevő rezsiköltség egy ellátottra jutó napi összegét - a fenntartó döntése alapján - be lehessen építeni.

A legrászorultabb családok, azaz a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermeket, gyermekeket nevelő családok számára változatlanul ingyenes a bölcsődei étkeztetés. Emellett a három vagy több gyermeket, illetve a tartósan beteg vagy fogyatékos, és rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre nem jogosult gyermeket nevelő családoknak 50 százalékos térítési díjkedvezmény jár a gyermekek után. A családi napközik létrehozásának megkönnyítése érdekében egyszerűsödött az engedélyezési eljárás. További kedvezmény, hogy lehetővé vált a várandós anya férjének, élettársának a befogadása a családok átmeneti otthonába. A válsághelyzetbe került várandós anyák gyakorta igénylik élettársuk, férjük állandó jelenlétét a családok átmeneti otthonába történő tartózkodás idején is, amit azonban jogszabály korábban nem tett lehetővé.

A tárca elkészítette a fogyatékos személyek számára ápolást, gondozást nyújtó szociális intézményi férőhelyek kiváltásának a stratégiáját, amely biztosítja a lakókörnyezetbe integrált elhelyezés gyakorlati megvalósítását. A stratégia célja, hogy kijelölje a hosszú távú irányokat az intézmények átalakítására, és a fogyatékos személyek számára nyújtott szolgáltatási rendszer teljes átalakítására. A stratégia alapelve, hogy a fogyatékos személyeknek a többségi társadalommal azonos joguk van a közösségben való élethez, valamint annak megválasztásához, hogy hol és kivel kívánnak élni. A fogyatékos személyek szociális ellátása a jövőben kizárólag integrált lakókörnyezetben valósulhat meg.

Elkészítettük az utcai hajléktalanság kérdésével összefüggő középtávú intézkedési tervet is. A hajléktalanügyi stratégiában megjelöltük az utcai életmód felszámolását, illetve az utcán, közterületen élő személyek számának csökkentését szolgáló intézkedések irányát, valamint a hajléktalan ellátórendszer átalakításának lehetőségeit és a szociális lakáspolitikai kialakításának keretfeltételeit.

A pénzbeli ellátások területéről szólva kiemelném, hogy a magyar foglalkoztatási ráta az Európai Unióban a legalacsonyabbak közé tartozik. Az ellátórendszer korábbi struktúrában nem volt alkalmas arra, hogy hosszú ideje inaktív, sokszor alacsony képzettségű személyeket visszavezesse a munkaerőpiacra. A minisztérium a fogyatékosügy, a foglalkoztatás, rehabilitáció és az esélyegyenlőség területén is számos olyan lépést tett, amelyekkel korrigálta az előző kormányok rossz döntéseit, mulasztásait.

Emlékeztetem önöket arra, hogy az új országos fogyatékosügyi programról szóló 2006-ban elfogadott országgyűlési határozat rögzíti: a kormány a program teljesítéséről két évente jelentést készít az Országgyűlés számára. Az első jelentést ugyan 2008. március 31-éig kellett elkészíteni, ami ugyan elkészült, ám az előző kormány azt nem terjesztette az Országgyűlés elé. A Nemzeti Erőforrás Minisztérium elkészítette a jelentéstervezetet, amely rövidesen a kormány, illetve az Országgyűlés elé kerül.

A 2007. évi XCII-es törvénnyel ratifikált, a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény a részes államok számára az egyezmény hatálybalépésétől számított két éven belüli jelentéstételi kötelezettséget ír elő. A határidő Magyarország esetében 2010. május 3-án lejárt, ám ez a jelentés sem készült el, ezért az új kormány kénytelen volt határidő

módosítást kérni; és így a minisztériumunk 2010. október 15-ére elkészítette a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtását tartalmazó első nemzeti jelentésünket.

Elkészítettük a jelnyelvi tolmácsok országos névjegyzékéről szóló miniszteri rendeletet is, amely jelenleg kihirdetésre vár. Ugyancsak elkészült a jelnyelvi tolmács-szolgáltatók finanszírozásáról szóló miniszteri rendelettervezet, amelyről jelenleg közigazgatási és civil egyeztetés folyik.

Reflektálva az Európai Bizottság 2010-2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékossgügyi stratégiájára, közreműködtünk a stratégiával kapcsolatos tanácsi következtetés előkészítésében a fogyatékos személyek oktatása, képzése, valamint foglalkoztatása terén. A kormány új szervezeti struktúrájához igazodóan elkészítettük az Országos Fogyatékossgügyi Tanács működéséről szóló kormányrendelet módosítását is, amelynek kihirdetésére már az év elején sor került.

Az Európai Unió magyar elnökségének a szakterülettel összefüggésben egyik legfontosabb vállalása a nők és férfiak közötti egyenlőség témakörében a 2006-ban kiadott nemek közötti egyenlőség európai paktumának megújítása, megerősítése volt. A magyar elnökség beemelte a tervezetbe a nők elleni erőszak kérdését, ami a 2006-os paktumból teljesen hiányzott. A foglalkoztatási, szociálpolitikai, egészségügyi és fogyasztóvédelmi ügyek tanácsa 2011. március 7-i ülésén elfogadta a paktum szövegét, így a magyar elnökség biztos alapokat tett le annak érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség kezelése a legmagasabb szinten folyamatosan megjelenhessen.

Itt fontos megjegyezni, az európai uniós magyar elnökséghez kapcsolódóan éppen a mai és holnapi napon – tehát április 19-én és 20-án – magas szintű konferenciát szervez a minisztérium az európai fogyatékossgügyi stratégia témájában, ahol a fogyatékos személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtásáról, a befogadó oktatásról, a foglalkoztatásról, a szegénység elleni küzdelemről, valamint a következő trió elnökség terveiről lesz szó.

Elkészült a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásához nyújtható költségvetési támogatásról szóló 2005-ben elfogadott kormányrendelet módosítása, amely közel huszonötezer fő megváltozott munkaképességű személy továbbfoglalkoztatását tette lehetővé.

Biztosítottuk a rehabilitációs bértámogatások további finanszírozása érdekében a források átadását a végrehajtó munkaügyi központok számára. Ez tizenháromezer fő továbbfoglalkoztatását teszi lehetővé. Átvettük a szociális foglalkoztatás szakmai irányítását és további nyolcezer fő továbbfoglalkoztatásáról gondoskodtunk.

Az elmondottak is azt mutatják, hogy a Nemzeti Erőforrás Minisztérium szociális ágazat az elmúlt közel egy évben azért tevékenykedett, hogy az egyéni és társadalmi felelősség egyenértékűségének hangsúlyozásával kiutat teremtsen a szegénység és a munkanélküliség csapdájából.

Az idősgy és a nyugdíj területén is számos tennivalónk van. A nyugdíjreform kiemelkedően fontos és elsődleges célja, hogy a lakosság öregkori ellátása úgy legyen biztosított, hogy az időskori évekre is megfelelő életkörülményeket, az ország gazdasági teherbíró képességét és a lakosság mindenkori életszínvonalán alapuló és ehhez mérhető mértékű anyagi biztonságot nyújtson. Mindezt olyan módon kell az államnak biztosítania, hogy a nyugdíjrendszer fenntartása a közpénzek tekintetében ne járjon káros, több generációt érintő negatív következménnyel – jelenleg is ezen dolgozunk.

Az állami nyugdíjrendszerben 2013. január 1-jétől a befizetéseknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük. 2013. január 1-jétől valamennyi, az állami nyugdíjrendszerben résztvevő állampolgár részére egyéni számlán vezetik a megszerzett nyugdíjjogosultság alapjául szolgáló felhalmozás összegét.

A magyar elnökség keretében, az európai uniós elnökség keretében zajlik az Európai Parlament és a Tanács határozatának előkészítése az aktív idősödés európai évéről, amely 2012-ben lesz. Az európai év átfogó célja, hogy a társadalom felismerje, és elismerje az idősökben rejlő potenciált, így ösztönözze annak kiaknázását, valamint az idősökkel szembeni sztereotípiák visszaszorítását. Az ifjúságpolitika sikereként könyveljük el, hogy Magyarország európai uniós elnökségi feladataihoz kapcsolódva 2011. február 28. és március 4. között hazánkban megrendeztük az európai ifjúsági konferencia és főigazgatói értekezletet, amely a spanyol, belga, magyar trió elnökség időszakának ifjúságpolitikai záró rendezvénye volt.

A konferencia eredményeit összegző dokumentum májusban a Miniszterek Tanácsa elé kerül.

Az esélyegyenlőség témában fontos kiemelnem az európai fogyatékoságügyi stratégia 2010-2020 irányvonalához illeszkedve a kormány legfontosabb céljai között szerepel, hogy minél több ember dolgozzon, minél több olyan embert vezessen vissza a munka világába, aki erre alkalmas. Számos fontos intézkedést már megtettünk, és igen jelentős módosításokon dolgozunk jelenleg is. Mindezzel a kormány, illetve a minisztérium szándéka, hogy megerősítse a családokat, igazságosabbá tegye a szociális rendszert, minden rászorulóról gondoskodjék, és ezzel megvalósítsa a nemzeti együttműködés programjában megtalálható célokat, melyek röviden így foglalhatók össze: munka, otthon, család, egészség, rend. Köszönöm, hogy meghallgattak, elnök úr.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr beszámolóját. Most a bizottság tagjainak van lehetőségük kérdéseket feltenni, megfogalmazni gondolatokat.

Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni a napirendi ponthoz. Székyné Sztrémi Melinda képviselő asszony.

SZÉKYNÉ DR. SZTRÉMI MELINDA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr a szót. Miniszter úr, nagyon szépen köszönjük a beszámolót. Én a magam nevében szólok, de úgy gondolom, hogy a bizottság tagjai egyetértenek velem abban, hogy ebből a beszámolóból mennyire nyilvánvalóvá vált, hogy milyen szerteágazó az a terület, amelyért a tárcán belül a szociális ágazat felel.

Amit külön szeretnék megköszönni, az a részletes és tényszerű, számokkal, adatokkal alátámasztott beszámoló, amit miniszter úrtól most kaptunk, amely egyértelműen bizonyítja azt, hogy az elmúlt időszakban milyen sok, konkrét lépést sikerült a tárcának megvalósítani.

Én magam önkormányzati vezető vagyok, és az én kérdéseim az önkormányzat oldaláról közelítik meg a szociális területet. Az egyik az állami és önkormányzati pénzbeli ellátások rendszere. Nagyon sokat kínlódnak – ha szabad ezt a kifejezést használni – mi önkormányzatok azzal, hogy a rettenetesen bonyolult és szinte átláthatatlan rendszer miatt adott esetben párhuzamos ellátások is megjelenhetnek. Tehát nincs a különböző szervezeteknek rálátása arra, hogy egy-egy ügyfél milyen ellátásokban részesül, és nemcsak a pénzbeli ellátásokra, hanem egyéb másra is.

Mi már gondolkodtunk abban, hogy egy egységes szoftver talán tudna segíteni. Az adatkezelésben, nyilvántartásban biztos, hogy nagyon sokat segítene az önkormányzat számára, hogyha rálátásunk lenne, hogy ki milyen ellátásban részesül, illetve a másik része a problémának az, hogy adott esetben egy komplexebb ügyfélproblémával találkozunk, tehát lehet, hogy egy-egy eszköz nem elég az ügyfél problémáját kezelni.

A másik kérdésem az ápolásra, gondozásra szoruló személyekre vonatkozik, elsősorban a házi segítségnyújtás, illetve a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás. Mi nagyon komolyan kiépítettük a térségünkben – én Salgótarján polgármestere vagyok, és ebben a

kistérségben nagyon magas az idős, rászoruló emberek száma – egy rendszert, de sajnos az előző kormány ideje alatt megszűnt a jelzőrendszeres házi segítségnyújtásnak az a támogatása, ami elindult. Aztán pályázati úton lehetett hozzájutni, de most arra kényszerültünk, hogy visszalépjünk, és nemhogy bővíteni tudtuk volna ezt a segítségnyújtást, hanem inkább vissza kellett lépni a 2010-es évben. Tehát mi ezt nagyon szeretnénk, hogyha lehetne a finanszírozását és a működését tovább úgy koordinálni, hogy ezek a rászoruló emberek, hiszen életmentő – mondjuk – a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás.

És van egy harmadik kérdésem, ez pedig a családi napközikre vonatkozik. Mi hosszú évek óta családi napközikkal, önkormányzati és magánkézben lévő családi napközikkal segítünk azoknak a fiataloknak, akik az óvodáztatás előtt szeretnék a gyerekeket elláttatni. Hogyan tervezik a bővítést, van-e lehetőség a családi napközik bővítésére. Ez nekünk sokkal kedvezőbb lenne, mint a bölcsődei ellátás, mert sokkal rugalmasabb rendszert jelenít meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vágó Sebestyén képviselő úré a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nekem is lenne néhány kérdésem miniszter úrhoz, amire várom majd megtisztelő válaszát.

Kezdem azokkal a dolgokkal, amit miniszter úr a beszámolójában említett. Szóba hozta a nők 40 év szolgálati idő utáni nyugdíjlehetőségét. Erről finoman szólva az a véleményem, hogy itt többet ért a hús, mint a leves(*Sic!*). A végeredmény véleményem szerint az volt, hogy kevesebben vehették igénybe, mint amennyire nagy volt a felhajtás. Tulajdonképpen egy ilyen kommunikációs lavinát láthattunk, és ahhoz képest az eredmény minimális volt. Nem tudom, hogy a minisztériumnak van-e valami kimutatása arról, hogy hányan igényelték, és ebből hányan vehették igénybe ezt a nyugdíjkezdvezményt.

Szóba kerültek az illegális szociális intézmények, igen, abban tökéletesen egyetértünk, hogy ez ellen súlyosan fel kell lépni, nem beszélve arról, hogy elkerülnek sok esetben az adófizetést, meg az egyéb járulékfizetéseket. Ezen kívül illegális működésükkel az ott, az intézményben gondozottak életét és biztonságát, illetve egészségi állapotát kockáztatják, de itt kicsit eltér a véleményünk, ugyanis ez az eszköz, amivel a törvénymódosítások által most fel kíván lépni az ország ezzel szemben, ez nem helyes út. Ugyanis mivel illegális otthonokról, intézményekről beszélünk, nagyon sokszor felkutathatatlan a fenntartója és tulajdonképpen a tulajdonosa is, így nagyon sokszor a szociális bírságot kinek és hogyan fogja kiszabni az eljáró hatóság.

Szóba került a fogyatékossgal élők ügye, szóba került az akadálymentesítés problémaköre is. Itt felhívnám a miniszter úr figyelmét, remélem, azért valamilyen szinten jó helyre mondom az üzenetemet, hogy véleményem szerint a törvényhozás templomának, az Országgyűlésnek élen kéne járnia az akadálymentesítés kérdésében. Látunk egy nagyon szép táblát, hogy akadálymentes a Parlament, de belépve azt tapasztaljuk, hogy nem. Braille-írást például én sehol nem találok a Parlament épületében, és nem is beszélve a kerekesszékes látogatókról. Egy személyes példát mondok el: kerekesszékes látogató érkezett volna tárgyalásra a Jobbik frakcióirodájába, ami a XVII. kapunál található, nem is a félemeleten, hanem a félemelet és a földszint között, a rámpa tulajdonképpen csak a liftig ér el, és lifttel erre a szintre nem lehet eljutni. Tehát ki lehet tenni ezt a nagyon szép táblát és nem kutakodtam tovább, de nagyon félek attól, hogy még súlyosabb dolgokat tapasztalnék. Tehát nem tudom, hogy ez ügyben lehet-e tenni valamit, mert véleményem szerint a parlamentnek élen kéne járnia ebben a kérdésben.

Szóba került a munkaerő-piaci reintegráció is. Érdekes módon a Bajnai-kormány óta, amikor a munkáltatók akkreditációs lehetőségét befagyasztották a rehabilitációs támogatás igénybevételére, illetve megváltozott munkaképességű vagy fogyatékossgal élő személyek

foglalkoztatására irányuló kedvezmények, illetve juttatások kérdésében, azt vártuk, hogy majd a nemzeti kormánynál ez esetleg megváltozhat. Jelenleg sem tudnak munkáltatók akkreditációs szerezni a rehabilitációs támogatásra, mikor nagyon jól tudjuk azt, hogy körülbelül 60 milliárd forint az, ami a rehabilitációs bírságokból a kasszába befolyik, és ezt legfőképpen erre a célra kellene használni.

És akkor még egy témakört szeretnék felhozni, ez pedig a nemzeti szociálpolitikai koncepció, ami hozzáférhető az interneten. Ebben azért találhatók érdekességek. Most kezdeném egy kicsit ilyen ideológiai érdekességgel. Megnéztem a felhasznált irodalmat, általában egy szerzőtől egy művet találunk; egyetlenegy szerző van, akitől három művet is találunk a felhasznált irodalmak között, ez pedig számomra - remélem, hogy egy nemzeti kormány számára sem - egy elfogadható szaktekintély Ferge Zsuzsa, meglepve tapasztaltam ezt az arányt.

A másik része pedig, ami kérdéses számomra ebben a szociálpolitikai koncepcióban, hogy most végül is hogyan képzeli el a szociálpolitika irányítását helyi szinten: kistérségekben gondolkodnak vagy járásban, mert választ nem ad erre sem a szociálpolitikai koncepció, sőt kérdésként felteszi ugyanezt. Azt kérdezném, hogy van-e erre valami koncepciója, valami útja a minisztériumnak.

És még egy kérdés, ami szintén a koncepció során is felmerülhetett, hogy létrehozzák a szociális számlavezetést. Múltkor a főosztályvezető asszony, aki itt volt, szintén azt mondta, hogy ez már folyamatban van - lehet-e tudni azt, hogy ez mikorra készül el, mikorra válik működőképesé. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszonyé a szó.

BÁBINÉ SZOTTFRIED GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Én három kérdést szeretnék feltenni.

Az elsőnél rögtön visszacsatolnék Székyné Sztremi Melinda képviselőtársam utolsó mondandójára a családi napközikkal kapcsolatban. Azt mindannyian tudjuk és látjuk is, hogy a kisgyermek napközbeni ellátásáról szóló törvényben foglaltaknak minél szélesebb körben igyekszik a kormány eleget tenni, és főleg kistérségeken, aprófalvas településeken lenne légtelosultsága a CSANA-hálózat fejlesztésének. Több megkeresés érkezett, merthogy több koncepciót kaptam abból a szempontból, hogy a nagyobb munkáltatók is szívesen részt vállalnának ezen a területen, úgyhogy ezzel kapcsolatban szerintem érdemes lenne továbblépni – ez volt az egyik.

A másik az a szociális alapellátással kapcsolatos. Az egyik, hogy az aprófalvak ellátórendszerét mennyire fogja érinteni a mostani módosítás, hiszen például a gyermekjóléti szolgáltatást, a gyermekjóléti szolgálatot az aprófalvas részeken kistérségi társuláson keresztül látják el, hiszen az önkormányzatoknak nincs arra sem anyagi, sem egyéb lehetőségük, hogy önállóan tartsák fenn – erre kérek szépen majd egy választ.

Illetve a szociális szférában működő intézmények és szolgáltatások párhuzamosságának a megszüntetésére milyen eszközöket kívánnak eszközölni, hogyan képzeli; itt gondolok elsősorban a családgondozók és a családi életet segítő szociális munkások feladatkörére. Köszönöm.

ELNÖK: Baráth Zsolt képviselő úré a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Közel egy éve, hogy itt találkoztunk a miniszterjelölti meghallgatásán, amikor szintén tettem fel néhány kérdést. Az egyikre akkor sem kaptam semmilyen választ, konkrétan arra, hogy tervezik-e a szociális szférában dolgozók béremelését. Ezt most is feltenném ennek ellenére,

illetve ennek következményeképpen, ugyanis nagyon sok olyan volt kollegámmal találkoztam, találkozom azóta is, akiket égetően érint ez a kérdés, még a 16 százalékos áfacsökkentés után is, akiknek két-három, öt-hat ezer forinttal kevesebb lett a fizetése.

Ebben a szolgáltató rendszerben ugyanis az emberek nagy többsége átlagban 100-150 ezer forint nettó között keres, és ez a - én nem tudom - 80 százalékos cukor áremelkedés után, következményeképp igencsak érinti a pénztárcájukat; arról nem beszélek, hogy a liszt 30 százalékkal, a gyümölcsök 28, az étolaj 22 százalékkal és sorolhatnám.

És teszem is fel a következő kérdésemet. Ezen a miniszterjelölti meghallgatásán, szó szerint idézem önt: „a nyugdíjrendszerre vonatkozóan az inflációt követő nyugdíjrendszert kívánjuk továbbra is fenntartani” - úgy tűnik, ez pillanatnyilag az elmúlt közel egy év alatt nem sikerült.

Azon kívül, szintén önt idézem szó szerint, az akkori válaszát: „a hajléktalanok ellátása esetében a megelőzésre kellene a hangsúlyt tenni, próbáljuk segíteni ezeket az embereket és próbáljuk őket visszavezetni a munkahelyükre. De az is ismerős, hogy a hajléktalanság egy olyan visszatartó erőt jelent, ahol tényleg csak nagyon tapasztalt és nagyon jó programokkal és valószínűleg helyi programokkal lehet eredményt elérni” - eddig tart az idézet öntől. A kérdésem a következő. Hogyan próbálják ezt a megelőzést így egy év tapasztalatából továbbfolytatni, és 400 forintos benzinár mellett, amikor volt – emlékezetem szerint – egy belügyminiszteri intézkedés, most már 400 forintos benzinárak vannak, a télen talán még csak 350; ami abban csúcsosodott, hogy kiszállították a hajléktalanokat külterületre és a kukázást is tiltják melleleg, tudomásom szerint. Mindezek következtében, illetve olyan médiaháttér információk és szakmai információk levonása után, önök is, gondolom leszűrték a tapasztalatot, közel 400 ember szenvedett fagyhalált, többen az otthonukban, illetve külterületen vagy a kórházban az elmúlt télen.

Folytatnám tovább a kérdésemet, szintén idézném önt. „Az otthonteremtésben minden valószínűség szerint a szociális bérlakásnak és a saját tulajdonú lakásoknak párhuzamosan kell futni, figyelve arra, hogy kinek milyen eszközei vannak arra, hogy az egyik vagy a másik megoldást válassza magának” – idáig az idézet. A kérdésem a következő: hogyan valósult meg a bérlakás program vagy egyfajta koncepció; hány bérlakás teremtődött, hogyan szolgálva a megoldást; és mi lett azokkal, akiknek el kellett hagyniuk az otthonaikat vagy majd a közeljövőben el kell hagyniuk.

Aztán volt egy olyan kérdésem, amire ön a következő választ adta azon a bizonyos meghallgatáson. A drogliberalizációval kapcsolatban itt a terjesztőkkel szemben mindenképpen a szigor és a prevenció, tehát az iskolákban olyan programoknak az iskolai oktatásba, nevelésbe beépítése, amelyek erre időben felhívják a veszélyeztetettek figyelmét és azt hiszem, hogy a szülőkkel való kapcsolattartás kell, hogy itt egy nagyon komoly szövetséges legyen. A 2011-es költségvetési vitában a szociális bizottságban meglepődve tapasztaltuk, tapasztaltam, hogy a korábban a szociálliberális kormány által biztosított 2010-re 1 milliárd forintot a drogprevencióra - amit ön itt hangsúlyozott -, meglepődve tapasztaltuk, hogy ezt a Fidesz-KDNP kormánysszövetség 500 millió forintra csökkentette annak ellenére, hogy ön is úgy fogalmazott, hogy a prevencióra mindenképpen nagy szükség van. Én firtattam, hogy most akkor a puhulás vagy a keményebb offenzíva várható, továbbra is kérdés marad ez számomra.

A nemzeti szociálpolitikai koncepcióval kapcsolatban, és akkor egy kicsit itt kitérnék a szakterületemre. A szakellátás, itt a gyermekvédelmi szakellátással kapcsolatban a következő mondat vagy mondatrészek, mondatfoszlányok vannak, ami megütötte a szememet, illetve a gondolkodásomat. Rögtön a 39. oldalon az egyéni szükségletek magasabb szintű érvényesülése után van egy következő mondat, amikor azt írják, hogy a szükséges ideig tartózkodjon a rendszerben a gyermek. A szakértő bizottságok, a megyei vagy esetleg az országos szakértői bizottságok, akik mondjuk már a konkrétabb vagy a speciális

szükségeket bírálják el, hogyan döntenek el a szükséges időt, mert a gyermekvédelmi törvény azért szab időhatárokat – ez lenne a következő kérdésem.

Aztán itt olvasom a SZAK-ot és a TTK-t, itt megfejtettük Vágó Sebestyén képviselőtársammal, hogy a szociális adminisztrációs központ, támogató és tanácsadó központok létesülnek az új szakellátási rendszerben. Ahogy én tanulmányozgattam - ezt az egy fejezetet sikerült nagyjából átfutnom - nekem az a jövődőlésem, habár Nostradamustól távol vagyok, hogy nagyon nem fog változni semmi a következő időkben. És nem akarok akaszkodni így az első kérdéssorozat végére felé, de én is Vágó Sebestyén képviselőtársamhoz egy kicsit kapcsolódnék, az irodalomjegyzékben érdekes módon az utóbbi 8 év irodalmát találtam legfőképpen felhasználva, tehát a 2002-től 2010-ig terjedő időszakot, van egy 1937-es irodalomra való hivatkozás, ez kétségtelen.

Semmi kifogásom az elmúlt nyolc év szakmai irodalmával, csak úgy feltűnt nekem, hogy 2002 előtt nem volt szakirodalma a szociálpolitikai koncepciónak, és még egyszer mondom, ezt nem akaszkodásnak mondtam, csak úgy ilyen kíváncsi kérdésnek.

Azon kívül szeretnék még egy kérdést feltenni: ebben a szociálpolitikai koncepcióban nem igazán találtam - a már általam is egy albizottsági ülésen firtatott lehetőséget kaptam – ifjúságpolitikai koncepciót, stratégiát. Tudom, hogy készülöben van, vagy valamilyen szinten biztos, hogy van a dolog, de még nem működik, mert nincs még kihirdetve sem. Hol tart ez az ifjúságpolitikai stratégia, koncepció? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Talabér Márta képviselő asszonyé a szó.

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Két témában szeretnék kérdést feltenni: az egyik, hogy tervezi-e a kormány a mozgásukban korlátozott személyek parkolási igazolványa kapcsán a mostani szabályozás felülvizsgálatát. És ezt a kérdést nem pusztán az indokolja, hogy éppen a napokban került címlapra egy ismert médiaszemélyiség, aki ilyen igazolvánnyal parkolt, hanem ez egy általánosnak nevezhető probléma. Ezen túl kívánják-e a parkolási igazolványt jogtalanul használókat a mostaninál hatékonyabban kiszűrni, illetve van-e elképzelés arra, hogy ezeknek a parkolási helyeknek valamifajta, túl a táblán, illetve az aszfaltra való felfestésen kívül valamiféle védelmet biztosítsanak, illetve a számuknak a felülvizsgálata, illetve a rosszul kialakított parkolóhelyeket feltérképezni? A másik, hogy milyen elképzelései vannak a kormánynak a gyógyászati segédeszközök gyakran irreális árának a letörésére, illetve a kereskedői árverseny kialakítására szintén az árak letörése érdekében? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most én kérnék magamnak szót, eddig nem jelentkezett más.

Először is elnézést kérek Bernáth Ildikó miniszteri biztos asszonytól, őt is szeretném köszönteni a jelenlévők között, az elején ez kimaradt. Elnézést kérek! A következő kérdéseim, illetve észrevételeim volnának a beszámolóval kapcsolatban. Az egyik észrevételem mindenképp a családi adózásról szól. Örültünk annak, hogy ez a rendszer bevezetésre került, de nem a jelenlegi formájában, ugyanis azt azért lássuk be és ez tény, hogy például háromgyerekes családok esetében csak az tudja igénybe venni a családi adókedvezményt, ahol 620 ezer forintos jövedelemmel rendelkeznek. A Jobbiknak határozott koncepciója, elképzelése és gondolata az, hogy mindenki, aki dolgozik, vehesse igénybe a családi adókedvezmény teljes összegét. Nyilvánvaló, ez ebben a rendszerben nem megoldható, de az, ami már nem egyszer felmerült, és létezik is más országban, a negatív adó rendszerével, hogy így fogalmazzak, ezt el lehet keresztelni más néven is, hogy szebben hangozzon adott esetben, ez megvalósítható lenne. Demográfiai szempontból alapvető fontosságú, hogy ezen

változtassunk – véleményem szerint – mert a háromgyerekes családoknak csak egy nagyon kis töredéke az, gyakorlatilag, aki igénybe tudja venni ezeket a támogatásokat.

Tehát, hogyha demográfiai szempontból nézzük, a nagy tömegek részére ez nem jelentett plusz forrást vagy keveset jelentett, tehát nem hozta meg azt a kívánt lehetőséget, ami szükséges lenne demográfiai szempontból.

A következő, amit mindenképp feltennék, és ezt már sokszor elmondtuk, ez az ápolási díj és az ápolási díj összege. Ez a 29500 forint rendkívül kevés azért, hogy gyakorlatilag sok esetben teljes egészében otthon kell hogy maradjon adott esetben a szülő vagy bárki más, aki a családtagját kell hogy ellássa. Tehát én nagyon kérem miniszter urat, államtitkár urat, hogy a következő évben, a következő költségvetéskor mindenképpen figyeljenek arra, hogy ez komolyabb mértékben növekedjen. Szerintem ez a legneuralgikusabb pontja talán a szociális rendszernek, vagy az egyik legneuralgikusabb pontja jelen pillanatban.

Az iskoláztatási támogatás is felmerült. A Jobbik teljes mértékben támogatta és ez a programunkban is benne volt az, ami törvényben szabályozva is lett, ugyebár 50 óra hiányzás után a családok az iskoláztatási támogatást már nem vehetik igénybe. Én a napokban – még elég a friss az élmény – több iskolát is meglátogattam és olyan iskolákat, olyan szakmunkásképző intézeteket, ahol nagyon sok a problémás gyermek. Hát az már külön érdekesség volt, hogy eleve általában már csak a fele jár be az órákra, egy 34 fős osztályból 17-en járnak be, tehát maga az egész morál szörnyű, amit ott tapasztalt az ember, de ez már ugye nevelés kérdése. A másik, ami fontos megállapítás, hogy bizony a szülők vagy családok jelentős része megint megtalálta a kikaput, hogy ezt kikerülje, és tömegével magántanulónak íratják át a gyermekeket és innentől kezdve nem vonatkozik rájuk az iskoláztatási kötelezettség. Egyszer be kell menniük a félév végén, és akkor vizsgáznak, de általában nem is szoktak vizsgázni, és így is jár nekik a támogatás. Tehát itt egy komoly kikapu van, amit szerintem mindenképp be kellene tömni, mert ez így nem működik a megfelelő hatékonysággal.

Megint csak ki szeretném emelni, hogy volt már itt a bizottságban szó róla, hiszen egy határozati javaslatot beterjesztettünk a szociális kártyával kapcsolatban. Akkor a minisztériumnak a munkatársa azt mondta, hogy nem tartják időszerűnek ennek a bevezetését. Én megint csak felhívnám a figyelmet, hogy már a felvidéken is bevezették a szociális kártyát, most kezdik el a bevezetését több településen próba jelleggel. Én úgy gondolom, hogy a felvidéken is hasonló problémákkal küzdenek, nagyjából hasonló a gazdasági helyzet. Ha ott aktuálisnak tartják ezt a témát, akkor szerintem ezt nálunk is el kellene kezdeni. Megint csak egy élményt szeretnék megosztani: Hejőszalontán, ahol elvágták az idős magyar asszonynak a torkát a cigány emberek, én oda lementem pár nappal később két személlyel, és ellátogattunk abba az utcába, ahol történt ez a bűncselekmény, annak az utcának a végébe. Gyakorlatilag egyetlen egy józan embert nem találtunk, pedig nem volt segélyosztási időszak ott az utca végén a cigánytelepen, csak 12-13 éves gyerekekkel tudtunk beszélgetni, mert ők nem voltak italos állapotban. Tehát nyilvánvalóan ezek az emberek, ha pénzhez jutnak, a kocsmában költik el folyamatosan, egyszerűen leírhatatlanok azok az állapotok, amik uralkodnak ezeken a területeken. A szociális kártya egy komoly lépés lenne annak érdekében, hogy ne ilyen állapotokat lássunk ezeken a településeken.

Amiben nem látok előrelépést, az a négyórás flexibilis munkaidőnek a bevezetése vagy előrejtatása. Azt gondolom, hogy ebben elsősorban az államnak kellene olyan szempontból szerepet vállalnia, hogy a közintézményekben azoknak az anyáknak, akik gyerekeket nevelnek, lehetővé tenni azt, hogy így dolgozhassanak. Jó példával kellene előljárni, ezt még nem láttam egyetlen állami intézménynél sem. Itt a legkönnyebb bevezetni, és utána, reméljük, hogy ez továbbterjedhet majd a munka világában, más területen is.

Itt szóba került a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás Sztrémi Melinda képviselő asszony részéről. Itt mindenkit csak erősíteni szeretnék, hogy ezt sokkal nagyobb mértékben

el kellene terjeszteni, komoly lehetőségek vannak ebben, és egyébként nemcsak egészségügyi vagy szociális területen, hanem, hogyha ezt összekapcsolnánk a rendvédelemmel, a közbiztonság kérdésével, ott is, hiszen egy ilyen jelzőrendszer alkalmas lehet arra is, hogyha valahová betörnek, megtámadnak valakit, egy idős embert, ugye általában... főleg Észak-Kelet-Magyarországon, akkor ezzel jelezni tud még időben akár a rendőrség felé is, és talán nem fogják bántalmazni őket. Tehát a kettőt én javasolnám összekötni, mert technikailag ez abszolút lehetséges, és nagyon komoly előrelépést lehetne szerintem ezzel elérni, úgyhogy ezt teljes mértékben és szívből támogatnám, hogy ez tovább fejlődjön, ez a rendszer.

És végül, utolsóként, illetve még utolsó előtti gondolatként, a demográfiai helyzetről csak annyit szeretnék mondani, hogy miniszter úr is nagyon jól jelezte, amikor volt a demográfiai vitanap, népesedési vitanap a parlamentben, hogy milyen szörnyű állapotok vannak mára valóban. Épp miniszter úr említette, hogy 1,12 század gyermek születik gyakorlatilag egy családba átlagosan. Úgy gondolom, hogy amellet, hogy mindent megpróbálunk megtenni anyagi szempontból és erkölcsileg, hogy több gyermek szülessen Magyarországon, fontosnak tartanám, hogy ennek sokkal nagyobb sajtóvisszhangja legyen, gyakorlatilag egy kampányt indítani annak érdekében a televízióban, hogy megértessük a társadalommal, hogy ha ez így folytatódik, Magyarország nem fog a térképen megjelenni, 100 év múlva nem fog létezni ez az ország. Nyilvánvalóan nem ezért vállalnak elsősorban gyermeket természetesen, de azért ennek is van valamilyen hatása feltétlenül. Én most csak egy egyszerű kis érdekes példát mondanék. Grúziában nagyon visszaesett a gyermekszületéseknek a száma, és ott a grúz pátriárka mondta azt, hogy minden harmadik gyermeket személyesen fog megkeresztelni; és bizony ennek volt hatása Grúziában, tehát az ilyen lelki tényezőknek is igenis van hatásuk. Tehát azért szeretném, ha minél többször hangoztatnánk ezt, mert nyilvánvalóan gyakorlatilag a magyarságnak ez a legeslegnagyobb problémája jelen pillanatban.

Végül egy már inkább konkrétabb dologra térnék rá utoljára, ez pedig az innen háromszáz méterre lévő Kormos István általános iskolának a sorsa. Már többször volt a sajtóban szó róla, már a parlamentben is beszéltünk néhány gondolatot ezzel az iskolával kapcsolatban; ahol gyakorlatilag fogyatékos gyermekeket, enyhén fogyatékos vagy súlyosabban fogyatékos gyermekeket tanítanak. Jelen pillanatban körülbelül 44-46 diák tanul az iskolában, és most meg kívánja szüntetni az V. kerületi önkormányzat.

Arra kérném miniszter urat és államtitkár urat is, hogy bár nyilvánvalóan nem miniszteri, nem a minisztérium hatáskörébe tartozó ügyről van szó, de ettől függetlenül itt egy szimbolikus dologról van szó. Hiszen, ha egy tőlünk háromszáz méterre lévő intézményt nem lehet kompromisszumok árán, hozzá kell tennem, megmenteni, egy gazdag - mert hát az V. kerület az ország egyik leggazdagabb önkormányzata -, ha ezt nem sikerül elérni, akkor azt látni kell, hogy az országban bárhol bármelyik másik önkormányzat joggal mondhatja azt, hogy én is megszüntetem vagy átszervezem, és mondjuk más településre küldöm a fogyatékkal élő gyermekeket. Úgyhogy arra kérem mindenképp miniszter urat, hogy egyrészt tegyen lépéseket annak érdekében, hogy egyeztetések történjenek. Gyakorlatilag két intézményt kívánnak beköltöztetni ebbe az iskolába. Én többször is voltam ott, ha csak annyi megtörténne, hogy az iskola, mivel, hogy kevés a diák, kicsit összébb húzná magát és mondjuk, az egyik intézményt költöztetnék be, akkor is ki lenne használva teljes mértékben az épület és az V. kerületi önkormányzat még mindig azt az épületet eladhatná, ahogy kívánja, legfeljebb nem két épületet, tehát volna itt jó pár kompromisszumos lehetőség. Mi azt látjuk, hogy Rogán Antal képviselő úr és polgármester úr úgymond lepasszolta ezt az ügyet az alpolgármesternek, nyilván kényelmetlen a számára, nem kíván vele foglalkozni, de mondom ez egy nagyon fontos lépés. És csak még hozzátenném, hogy egyébként itt komoly tekintetben ilyen gumitörvényeket alkottak az elmúlt 20 évben azzal, hogy hogy kell fenntartani egy iskolát adott esetben a fogyatékosok tekintetében.

Bízom benne, hogy ez a törvénykezés is, illetve miniszter úr az egyik levelében is írta, hogy felül akarják vizsgálni ezeket a jogszabályokat. Tehát bízom benne, hogy sokkal konkrétabb jogszabályok fognak születni, konkrétabban meg lesz fogalmazva az, hogy mi a hátrányos adott esetben az ilyen gyermekeknek, mert a jelenlegi törvénykezés alapján nem teljes mértékben kikövetkeztethető, aztán a bíróságon lehet évekig esetleg tárgyalgatni az ilyen ügyeket. Úgyhogy ebben kérem a személyes ráhatását és a kompromisszumkészségre való figyelemfelhívást Rogán Antal képviselő úr és polgármester úrral kapcsolatban.

Köszönöm, ennyit szerettem volna elmondani, és akkor Ágh Péter képviselő úrnak, alelnök úrnak adom át a szót.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nyilvánvalóan egy ilyen bizottsági meghallgatásnak az alapvető célja az, hogy mind szakmailag, mind politikailag meglássuk azokat az irányokat, amelyeket a tárca helyesnek tart, és ebből kifolyólag részletkérdések is felmerülhetnek, de általánosak is – én ezekhez szeretnék egy-két kérdést feltenni.

Az első talán az lenne, hogy miután egy évvel ezelőtt volt utoljára egy ilyen jellegű meghallgatás, szerintem fontos rámutatni arra, hogy milyen örökséget vett át miniszter úr az előző kormánytól. Hiszen nyilvánvalóan, amikor a miniszteri meghallgatás a tavalyi évben megtörtént, akkor még ilyenfajta áttekintést miniszter úr nem láthatott, azóta különböző ügyek kiderültek; nyilvánvalóan a bizottság számára érdekes lehet, hogy mind a minisztérium működését illetően, mind pedig gazdasági helyzetét illetően milyen tapasztalatokat szereztek, amikor átvették a tárca működését.

A következő kérdésem arra irányulna, hogy többször hallottam miniszter urat és államtitkár urat arról, hogy kiemelt szerepet kívánnak adni annak, hogy a családokat megerősítsék. Hallottuk elnök úrtól is, hogy milyen jelentős demográfiai válság van, folyamatosan tapasztalhatjuk ennek a hatásait, viszont azt is láthatjuk, hogy a kormány ezzel szemben megpróbál intézkedéseket tenni. A kérdésem az lenne, hogy az elmúlt egy évet illetően milyen ilyen jellegű intézkedések voltak, gondolok itt a gyesre és egyéb más jellegű döntésekre, és még mit terveznek a családok megerősítését illetően és a demográfiai válság megállítását illetően.

A következő kérdésem az lenne, hogy sokat halottunk itt ellenzéki képviselőkről a nemzeti szociálpolitikai koncepció kapcsán, kiragadva egy-két részlet felmerült. Azt gondolom, hogy fontos rámutatni arra, hogy mik voltak a koncepció megszületésének a fő indokai. Hallhattuk azt is, ellenzéki képviselők hiányolták ebből az ifjúságra vonatkozó részt. Felhívnám a figyelmet arra, hogy létezik egy nemzeti ifjúsági stratégia 2009-2023 címmel, ez egy hosszú távú ifjúsági stratégia, tehát az elkövetkezendő évtizedekre is szól, ennek vannak lebontott cselekvési tervei, és emellett – miniszter úr kinevezésének köszönhetően – már egy miniszteri biztos is dolgozik annak érdekében, hogy a konkrét, erre a ciklusra vonatkozó döntések is megtörténjenek. Azt szeretném kérdezni mindezek alapján miniszter úrtól, hogy mit tervez a kormány a magyar ifjúság támogatását illetően. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szűcs Erika képviselő asszonyé a szó.

SZÚCS ERIKA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Felírtam magamnak első kérdésként azt, hogy hogyan értékeli, nem a saját tárcájának, hanem ennek a bizottságnak a tárgykörébe tartozó portfólió menedzselésének helyzetét a kormányon belül. De át kell alakítanom a kérdést, mert ugyan a miniszteri bemutatkozásánál mondott egy mondatot, ami úgy szólt, hogy a nyomorból kilépni szándékozóknak segítő kéz nyújtásával, a teljesen elesettek felemelésével meg kell állítani a társadalom kettészakadását. Mégis mind a beszámolójából, mind pedig a nemzeti szociálpolitikai koncepcióhoz fűződő kommentekből,

illetve annak szövegéből, szellemiségéből az derül ki, hogy itt egy súlypont-áthelyezés történik, merthogy amit itt elmondott miniszter úr a minisztérium tevékenységéről, az igazán elismerésre méltó, megfelelő lehet egy 3-5 százalékos munkanélküliséggel, meg 65-70 százalékos foglalkoztatottsággal rendelkező országban – csakhogy ebben az országban nem ez a helyzet, nem ez a helyzet.

És azt nagyon egyszerűen egy mondattal vagy kettővel elintézte, hogy vannak aktív korú munkanélküliek, és hogy ön és a szakma szerint a szociális ellátások nagyságrendje az, amely akadályozza a munkába lépést. Szerintem, ha valaki nekem be tudja mutatni azt, hogy számolatlanul van betöltetlen állás Észak-Magyarországon, Észak-Alföldön, Dél-Dunántúlon és az emberek nem mennek dolgozni, mert annyira jó szociális jövedelemből élni, akkor kérem szépen, én leveszem a kalapomat és azt mondom, hogy ez igaz, csakhogy ezt még senki nem tudta bebizonyítani, mindenki csak azt tudja ismételtetni, nincs munkakínálat ezeken a vidékeken. Például a családtámogatásnál ön mondta most, hogy kiszámítható családbarát intézkedések. Mind az, amit tettek, kiszámítható annak a számára, aki foglalkoztatott, de a foglalkoztatása az érintett embereknek egyáltalán nem kiszámítható, különösen most, amikor kiderül, hogy úgy tűnik a 300 ezer beígért munkahelyet is csak úgy lehet létrehozni, hogy abból 150 ezer közmunka, de négyórás közmunka, meg rövid ideős munka, meg ehhez hasonló.

Tehát azt gondolom, hogy egy szociális ügyekkel foglalkozó bizottságnak mindenképpen kell arra rákérdezni, hogy ki fogja ezt a nagyon népes társadalmi csoportot kezelni, melyik minisztériumnak a hatáskörébe fog tartozni és hol lehet az ő sorsukról érdeklődni, mert ugye 15 százaléka a gyerekeknek olyan családban nő fel – egy 2009-es felmérés szerint -, ahol nincs egyetlen kereső sem, ez 330 ezer gyerek, az ő számukra nincs adókedvezmény. (*Közbeszólások a Fidesz részéről.*) Most arról beszélünk, hogy van egy terület, amivel valakinek foglalkozni kell. Az a kormány ezzel a területtel igyekezett foglalkozni, tehát a családi pótlékban - mint valóban kiszámítható bármilyen élethelyzetben járó juttatással - próbálta ezt a fajta minimum hálót a családok alá kifizéteni, ez most eltűnt, hiszen a családi pótlék be van fagyasztva, nem tudjuk mikor lesz emelve; az adókedvezmény viszont elsősorban a keresőknek és a jól keresőknek jelent komoly támogatást a gyerekekneveléshez.

Tehát az első kérdésem, hogy akkor mégis ennek a még nagyon népes társadalmi csoportnak – úgy gondolom, hogy közel egymillió ember -, aki aktív korú és munkára fogható lenne, csak a munkakínálat szűkössége miatt elsősorban, lehet, hogy van 20 százalék, aki más, de én ezzel nem foglalkozom, mert a többség a tapasztalataim szerint boldog lenne, ha volna lehetősége dolgozni, az ő problémáival hova fordulhat az ember vagy az ő problémáikról kinél érdeklődhet. Hiszen önök megfogalmazták, hogy nem lesz a szociálpolitika része az aktív korú munkaképes embereknek a problematikája, csakhogy sajnos nem csak őrölük van szó, hanem a családjukról van szó, és akkor innentől kezdve nem tudom, hogy hogyan lehet ezeket a dolgokat összeegyeztetni. Tehát ez az első kérdésem, hogy mégis hogyan látja ezt miniszter úr.

A második, hogy hogyan értékeli a mi bizottságunkkal való kapcsolatát a minisztérium. Nagy örömmel hallottam azt, hogy az uniós elnökség kapcsán mennyi jelentős szakmai, szakpolitikai rendezvénynek a helyszíne Magyarország, és ugyanakkor sajnálattal veszem tudomásul, hogy ezekről nagyon vérszegény az információ. Erről a bizonyos ifjúsági konferenciáról is azután kaptunk egy összefoglalót, miután én tisztelettel kértem elnök urat, hogy jelezze, hogy bennünket is érdekelnének ezek a rendezvények és főleg ezeknek a végeredménye, a mondanivalója. Nem ennek a minisztériumnak, hanem egy másik minisztériumnak a gondozásában került megrendezésre a roma platform, ahol a szakmai rendezvényre csak külön interveniálás után lehetett egy parlamenti képviselőnek bemenni, pedig igazán izgalmas volt. Tehát azt gondolom, hogy ebben az uniós elnökségnek a

tapasztalataiból, az európai fő gondolatokból és abban, hogy Magyarország ehhez mivel járul hozzá, hogyan alakul a szakpolitika, ez a bizottságot is érdekelné, és mint ellenőrző szerve a kormánynak azt gondolom, hogy lehetőséget is kellene biztosítani.

A belső ügyeknél elsősorban a nyugdíjkérdés az, ami engem foglalkoztat, hiszen a Nyugdíj albizottság tagja vagyok, de emlékezetem szerint egyetlen alkalommal tudtunk ülésezni, azóta pedig elég sok nyugdíjintézkedés történt, és még itt be is van jelentve sok minden. Azt gondolom, hogy mi önmagunkban nem tudunk ezekkel a kérdésekkel foglalkozni, mert ha öten összeülünk, egymással jól elbeszélgethetünk; nekünk kell egy szakapparátus, aki tájékoztat bennünket a koncepció, vagy az intézkedés előkészítés valamilyen fázisában arról, hogy mégis miről lenne szó. Tehát itt én úgy gondolom, hogy volnának még lehetőségek, anélkül, hogy a kormányzat szuverenitása ne sérüljön, mégis a parlamenti bizottság az ügyekben jobban képen legyen, és ez azzal is járna, hogy megalapozottabban tudnánk véleményt nyilvánítani bizonyos kérdésekről.

Az utolsó kérdésem az lenne most, hogy a 40 milliárdos zárolás milyen tételeket érint az idén, mert írásbeli kérdésünket idejekorán tettük fel, akkor még a válasz szerint nem volt kialakult elképzelés, gondolom, hogy azóta már van, és sajnálatos módon ez a zárolás most már végleges - tehát tisztelettel meghallgatnám miniszter úr válaszát erre vonatkozóan. Köszönöm szépen, ennyi egyelőre.

ELNÖK: Bús Balázs képviselő úré a szó.

BÚS BALÁZS (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Egy konkrét kérdésem lenne, ez pedig a nyári szociális gyermekétkeztetéssel kapcsolatos, itt mit tervez a tárca? De engedje meg a bizottság, hogy egy-két dologgal kérdés kapcsán elmondjam a gondolataimat. Nem biztos, hogy a miniszter úr tudja például az V. kerületi általános iskolával kapcsolatos konkrét dolgokat, és mivel ebben például a III. kerület is érintett, hisz az intézmény megkereste a kerületet, mert egy gyerekünk tanul ebben az intézményben, ezért utánanézttem. Nagyjából itt 10 százalék alatt van a belvárosi gyerekeknek a létszáma ebben az intézményben, és azt gondolom, hogy egy kerületi polgármesternek a legfontosabb feladata, hogy a szolgáltatást biztosítsa, nem pedig az, hogy intézményeket tartson fenn. Én, ha jól tudom, akkor a belváros biztosítja annak a pár gyereknek a szolgáltatását, akik ebbe az intézménybe jártak, és a többi kerület pedig gondoskodni fog a saját gyerekeiről, úgyhogy mindenféleképp szerintem ebben az ügyben a polgármester úgy jár el, ahogy egy felelős vezetőnek el kell járnia.

Hadd térjek át egy másik gondolatra is, mert ugyanígy azt gondolom, hogy a legfontosabb, hogy bizonyos szolgáltatásokat biztosítson, és az akadálymentesítés kapcsán is egy nagyon érdekes irányba megyünk el. Azt gondolom, hogy a kerületeknek, szolgáltatóknak az a legfontosabb, hogy a szolgáltatás elérhető legyen. A másik pedig, hogy aki – akár fogyatékosan is – igénybe akar venni valamilyen szolgáltatást, az igénybe tudja venni, és ilyen szempontból érdemes azt is felülvizsgálni, hogy milyen költségeket terhelünk az önkormányzatokra vagy a szolgáltatókra.

Szóba hozta képviselőtársam a parlamenti akadálymentesítést. Van olyan képviselőtársunk, Hirt Ferenc képviselő úr, aki egyébként kerekesszéssel teljesíti munkáját a parlamentben, azt gondolom, hogy a parlament biztosítja a kerekesszékeseknek is azt. (*Vágó Sebestyén: Meg kell próbálni kerekesszéssel egyszer végigmenni.*) Én pedig a képviselő urat kérem, hogy konzultáljon Hirt Ferenc képviselőtársammal.

A drogliberalizáció vagy a drogzérvényesítés kapcsán, amit felül kellene vizsgálni, azt gondolom, hogy az az elterelésnek az intézménye. Azt gondolom, hogy ez az, amire lehet, hogy túl nagy forrásokat biztosítunk, és ennek egy részét sokkal inkább a kereskedők és a dealerekkel szembeni felkutatásra kellene átcsoportosítani. Szerintem felül kellene vizsgálni,

hogy az elmúlt években az elterelés mennyire volt hatékony, eredményes és mondjuk ennek örve alatt hány dealer volt az, aki ki tudott bújni az igazságszolgáltatás alól.

A szociális kártya kapcsán pedig szerintem elnök úr ne gondolja azt, hogy azért, mert szociális kártya lesz, akkor a lisztet vagy a tartós élelmiszereket nem lehet alkoholra beváltani. Be lehet váltani, be is fogják váltani, maximum egy kicsivel kevesebbe fog kerülni egyébként, kevesebb alkoholhoz fognak hozzájutni; ilyen szempontból a szociális kártya nem lesz megoldás arra, hogy az ne alkoholra menjen el. Ennek ellenére persze erről a kérdéstről lehet vitatkozni, meg van is értelme szerintem, de csak akkor, ha a szociális kártyát nem egy megbélyegző eszközként használjuk. Úgyhogy én nagyon szépen köszönöm, ha a kérdésekre választ fogok kapni és köszönöm miniszter úrnak a nagyon kimerítő tájékoztatását is.

ELNÖK: Köszönöm. Csak nagyon röviden szeretném Bús Balázs képviselő úrnak jelezni, hogy a fél ország már szerintem már foglalkozik - legalábbis aki oktatással foglalkozik - ennek az iskolának az ügyével, miniszter úr levele is itt van a kezemben, tehát miniszter úr tudja, hogy mi történik az iskolában, legalábbis nagyjából biztos, mert egy elég részletes levelet írt, jogszabályokkal teletűzdelve, úgyhogy biztos, hogy képben van.

A másik, mindenképp meg kell jegyezni, képviselő úr, a szociális kártya nem csodafegyver egyértelműen, de higgye el, én, aki vidéken élek és sokan mások, ezek az uzsorások nem boltot akarnak nyitni, higgye el, hogy megnehezítjük az ő pénzkereseti lehetőségüket, hogyha nem készpénzt kapnak a kezükbe, hanem téliszalámi rudakat, adott esetben, nem kívánják a Mercedesüket telepakolni különféle élelmiszerekkel, hogy aztán máshol eladják. Higgye el, hogy akkor másfajta megélhetési forrás felé fognak terelődni. Mert egyszerűen meg kell nehezíteni a szociális kártyával az uzsora-bűncelekmények számát. Tehát higgye el, hogy ennek van hatása, ha más országok így képzelik, akkor szerintem ezen el lehet gondolkodni.

Iván László professzor úré a szó.

PROF. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Bizottság! Sok évtized tapasztalata alapján is, meg ismereteink, oktatásunk, képzésünk tapasztalatai alapján is azt kell mondjam - miniszter úr személyiségét régóta ismerve -, hogy ez a mostani beszámolója és összefoglalója tökéletesen megfelel egy tudományosan alapozott, élettapasztalatokkal teli, koránál fogva is differenciáltan rendelkező személyiségnek, tehát külön köszönöm azt. Úgy foglalta össze ezeket a dolgokat, hogy lényegében ez nem egy végrehajtás módszertani rendszere, hanem azok a kitekintések, amelyek az elmúlt évtized, évtizedek alatt felhalmozódtak a szociálpolitikai problémák oldalhajtásaival és kapcsolataival együtt. A szociálpolitika tudniillik rengeteg megfogalmazást kapott - de mit jelent? Az életünket jelenti, a mindennapi életünket, megélhetésünket, fennmaradásunkat, ezek esélyeinek, kockázatainak a hálózatát; és nyilvánvaló, amelyek a nyugdíj- és idősüggyel kapcsolatosan az elmúlt évek alatt sajnálatos módon történtek, azok tovább mélyítették azt a válságot, hogy az idősödés és a nyugdíjügy úgy kapcsolódott össze, hogy nem vettük figyelembe az idősödés kérdését.

A demográfiával most természetesen megpróbálja mindenki, amit évtizedek óta tanítunk és oktatunk, a demográfia címszó alatt megpróbáljuk ezt a kérdést valamiképpen elrendezni. Ameddig viszont, azt hiszem mindannyian érezzük, a nyugdíjügyre koncentráltan az idősödés folyamatai és az idősödés demográfiai nagy számai, makroszámai mellett a mindennapi életben belül a súlyozásokat - szükségletek és szükségleti súlyozások szempontjából - nem mérjük fel, nem térképezzük, akkor ziccerek maradnak nyilvánvalóan és nem kapjuk meg Magyarország jelenlegi, és a magyar nemzet jelenlegi térképének az alapvető eligazító pontjait, amelyek szerint a jövőben nyilvánvalóan a koncepcióinkkal, a stratégiáinkkal majd adott alkalommal bánni kell tudni. Kell stratégia, kell koncepció, de

addig is, amíg ezek kibontakoznak, megteremtjük a feltételeit, addig nekünk a meglévő jelenlegi kritikus dolgainkkal valamiképpen foglalkozni kell.

Nem nagyon beszélünk arról, mert nincsenek igazán jó adataink, hogy a közel 3 millió - két és fél, három millió - valamilyen nyugdíjas vagy nyugdíj jellegű ellátásban részesülő magyar polgárnak vagy magyar embernek milyen a mélyszegénységi szintje – vannak becsléseink, de igazán nem tudjuk ezt. Azt sem tudjuk igazán, csak becslések alapján, hogy Szabolcs-Szatmár, Északkelet-Magyarország, Délkelet-Magyarország, itt és ott és amott, milyen feltételezéseink és befutott jelzéseink vannak, hogy milyen óriási problémák vannak az esély közeliségnél. Nem az esélyegyenlőséggel vannak gondjaink, az esély közelség problémájával, hogy jut el a mindennapi idős asszony és mindennapi nyugdíjas és idős férfi ahhoz, hogy egyáltalán tájékozott legyen abban, hogy mi az, ami az ő problémájának a megoldását eredményezi. Remélhetően az új felállás és annak kialakítása hatósági rendszereinknek, intézményeinknek ebben segítséget fog jelenteni és azt is reméljük, hogy a módszertani központok, amelyek úgy tűnik, hogy háttérbe szorultak jelenleg, hogy ezekhez a módszertani központoknak valamiféle kezelése, konstruálása segíteni fog sok mindenben: ellátásban, gondozásban, satöbbi.

Azokat a dogmatikusan kezelt dolgainkat valószínűleg fel kell oldani, meg kell változtatni, amelyek paradigmaváltásként itt vannak előttünk, hogy tudniillik az ifjúság kérdését ne engedjük, hogy szembeállítsák az idősödés kérdésével, az idős emberekkel, a nyugdíjasokkal. Világos, a jövő az ifjúság, a múlt tapasztalatai nélkül nincs nemzedéki konstruktív, produktív tevékenységre lehetőség nemzeti szinten éppúgy, mint itt Magyarországon belül, a jelenlegi határokon belül.

Amit szeretnék még megfogalmazni, és mindezek mellett nagyon fontosnak érzem, hogy most hogy az alaptörvényt elfogadtuk, úgy tudom, hogy rengetegen vannak, nagyon sokan vannak, akik ezt nem tartják megfelelőnek, nem tartják elfogadhatónak, satöbbi, satöbbi. De nem ez a lényeg, elfogadtuk és ennek az alaptörvénynek megvannak az arra utaló passzusai, lehetőségei, hogy az idős nemzedék és az ifjú nemzedék közötti valamiféle kapcsolatban felelősség szintet is bevigyen. Nyilvánvalóan ez nagyon fontos, hiszen az idősekről való gondoskodás a felnőtt vagy munkaképes fiatalok részéről ez egyértelműen jelenti és azt is, amit miniszter úr is most kijelentett, hogy a megfelelő életkörülmények biztosítása. A kérdés az, hogy le tudjuk-e bontani már most a mai valóság térképének a szintjén, hogy hol, mikor mit értünk - és általában is és helyileg is és speciálisan is - megfelelő életkörülménynek, meg kell fogalmazni. Ha ezt a megfelelő életkörülményt nem fogjuk megfogalmazni, akkor egy kicsit hasonlítunk mi is ahhoz, amit nem egyszer tapasztaltunk, sokszor bekövetkezett annak idején, hogy adathiánnyal, meg biztonságos adathiánnyal, adatok hiányában becsléseink vannak, mint a május elsejei szólamok. Tehát nekünk mindenképpen tudni kell, hogy megfelelő életkörülmények között mi mit értünk, és a megfelelő életkörülmények alatt mit értenek az önkormányzatainkon belül a felelősök, mit ért a hatóság, mit ért a mindennapi ember. Ez az egyik megjegyzésem.

A másik pedig az, hogy nyugdíjreformban gondolkozunk, de a nyugdíjreform és annak menetében történő változások – azon kívül, hogy a miniszterelnökünk és a kormányzat számos nagyon komoly megnyilatkozásából lehet követni, újságokból, satöbbi - a mindennapi élethez hogy jutnak el, ezt kell forszíroznunk. Azt tanácsolom és kérem is, hogy a mindennapi helyi közösségek, civil szervezetek éppúgy, mint az önkormányzatok, törődjenek azzal, hogy a tájékoztatás kellőképpen - valamikor János bácsi kiment és kidobolta, közhírré tette a dolgokat – megtörténjen. Tudom, hogy más lett a világ, más lett a lehetőség, de ezt a kidobolást nekünk folyamatosan ténszerűen, amit nem tudunk biztosan, azt nem, de amiben bízunk és szeretnénk csinálni, azt közhírré kell tenni.

Talán utolsó megjegyzésem még az, hogy a korcentrumról beszélünk. A korcentrumnak a helyzete Magyarországon nyilvánvalóan nem előnyös, sőt hátrányos és sok

problémát jelent, erről rengeteget beszéltünk, beszélünk. Hogyan gondolja a tárca, hogyan gondolja a kormányzat, hogy hogyan tudjuk belátható időn belül ezt a korcentrum megváltoztatást elérni, mert nyilvánvaló, itt aztán rengeteg olyan napi dologba ütközünk, aminek az előzetes felmérése és a következményei horderejének a felmérése nem kerül napirendre igazából; nyilvánvaló a kabinetek foglalkoznak ezzel, hogy tudniillik a korcentrumban lévők, az előrehozott korcentrumokban lévőknek a valamiképpen változtatása hogy történik. Hasonlít egy kicsit ahhoz, hogy szeretnénk, hogy sok gyerek legyen, szeretnénk, hogy több gyerek legyen, mindenkinek a vágya teljesüljön, satöbbi, satöbbi, na de hogyan oldjuk meg azt, hogy effektíve el tudjunk rugaszkodni attól a begyepesedett gondolatunktól, hogy ez csak anyagi kérdés, hogy ez csak ilyen kérdés vagy olyan kérdés. Nem, az egész társadalmi rendszerünknek Európában feltétlenül az alapvető problémája, hogy megváltoztak a motivációk. A megváltozott motivációinkat hogy próbáljuk mi a magunk részéről nem csak tájékoztatásban, nem csak deklarációban, hanem a mindennapi életben vonzóbbá tenni, hogy a gyermekeket ne csak vágyjuk, hanem meg is szülessenek, ha megszülettek gondozzuk is; hol vannak azok a vizsgálataink, hogy a tört családok vagy a patológiás családok hogy állnak jelenleg. A magyarországi csalárendszeren belül óriási tapasztalatok voltak évtizedeken keresztül, hogy micsoda szörnyű... nemcsak a válások kérdése, de ott is, hanem egy emelkedő, fokozó kockázati rendszert jelentett.

Tehát összefoglalva azt hiszem, hogy a jelenlegi beszámolóból feltétlenül ki kell emelnem, és a magam részéről nagyon jónak és fontosnak tartom, hogy áttekinthető, rendszerben gondolkodó és előre tekintő beszámoló volt. Külön mondom, hogy ebben a miniszter úrnak jelentős szerepe van és volt. A másik azonban, hogy ezekre a dolgokra ne csak a konkrét napi dolgokból kiindulva reagáljunk, hanem a megoldások felé haladjunk. A barátainknak is azt mondom, a vitatkozó partnereknek is mindig azt mondom, mondd meg, látjuk tisztán a kockázatok egy nagy részét, mondd meg nekem, hogyan gondold, hogyan oldjuk meg. Ebben a megoldásban és a megoldásoknak a felfűzésében kívánunk a jövőben is segítségére lenni a tárcának is, és a tárcák nyilvánvaló együttműködésével szeretnénk ezt az alapvető problémát megoldani. Az idősödésben, nemzedéki transzferekben éppúgy mint a demográfiai viszonyok súlyos problémáinak a megoldásában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Baráth Zsolt képviselő úr a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Azért kértem szót még egyszer, mert nem vagyok benne biztos, hogy az elmúlt idő távlatában lesz még alkalmam a következő néhány kérdésemet feltenni, és továbbra is természetesen Réthelyi Miklós miniszter úrnak teszem fel a kérdéseimet, mert a jelenlévő képviselőtársaimmal ezt máskor is meg tudjuk beszélni, ha éppen motivációjuk van rá.

A miniszter úr beszámolójával kapcsolatban konkrétan, a gyermekvédelmi szakellátási rendszerrel kapcsolatban a kapcsolattartás típusait, a felügyelt kapcsolattartást mint jogintézményt és a civil testületeket említette. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy a gyermekvédelmi szakellátó rendszerben a gyermekotthoni gondoskodáson belül a speciális szükségletű gyermekek ellátásával kapcsolatban jóval nagyobb problémák vannak, amik még megoldásra várnak, és ha nagyon konkrétan lemegyek, akár a nevelőszülői rendszerben, akár a gyermekotthonokban elhelyezett speciális szükségletű vagy mondhatnánk, az SNI-s gyerekek ellátásával kapcsolatban is, a szükségleteik megállapításával kapcsolatban is sokkal nagyobb problémák vannak, mint amit a felszín mutat. Ez lett volna az egyik megjegyzésem.

A másik: én is részt vettem április 8-án a roma platformon, és arra szeretném felhívni a figyelmet, és ha tehetnék szerénytelenül egy javaslatot a minisztérium, illetve a miniszter úr felé, szüntessük be ezt az álszerénységet vagy nem is tudom, hogyan nevezem ezt, nevezzük nevén a gyereket. A cigányság nehéz helyzetben van. Képviselőtársaimmal járjuk a vidéket,

elmegyünk olyan helyekre, ahol tapasztaljuk azt a mélyszegénységet, amiről természetesen azért a roma platformon is esett szó, nem olyan szinten és nem olyan kontextusban, amire a cigányság megoldást vár. És nem akarom csak a nemzeti fejlesztési miniszterre, meg a minisztériumra hárítani az egész probléma megoldását, azt hiszem, hogy ebben minden minisztériumnak részt kell venni. A cigányság megoldást vár, akár a Jobbiktól, akár a Fidesztől, akár a KDNP-től, mivel az elmúlt időszakban nem találtak erre a helyzetre még megnyugtató kezdeményezést sem. És a cigányság azt várja – most lehet, hogy megmosolyognak -, mondtak olyat cigány emberek nekünk az elmúlt héten is, hogy ők dolgoznának. Tehát a cigányság munkát is vár, és szeretné magát olyan helyzetbe hozni, hogy ebből a kátyúból, gödörből kijusson.

Ezt ők is érzik, és mindenképpen egyeztetésekre van szükség, én azt is mondanám, hogy egy új cigánypolitikát találjunk ki, mivel lesz európai romastratégia, mi nevezhetjük ezt romapolitikának vagy cigánypolitikának. Nem kell itt szemérmeskedni, meg kell oldani ezt a helyzetet, amíg nem vezet olyan robbanáshoz, amit senki nem akar.

A harmadik dolog pedig, még visszatérve erre a szociálpolitikai koncepcióra, éppen Lakatosné Sira Magdolna képviselőtársam – azt hiszem – a tegnapi egyik felszólalásában az adminisztrációról szólt, a gyermekvédelmi vagy szakellátási adminisztrációról, hát erre is figyelni kell, hogy a gyerek ne vesszen el a sok baba között. Amikor egy szakellátásban dolgozó munkaidejének a 40 százaléka adminisztrációval telik, akkor hogyan foglalkozik a gyerekekkel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt szót adok, csak jelzem, hogy tíz perc múlva befejeznék a kérdéseket, hogy legyen idő majd a válaszokra is. Stágel Bence képviselő úr a szó.

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, hogy a tárcájuknak különösen nehéz a feladata, hiszen itt több generáció érdekeit kell figyelembe venni és az ő érdekeiket képviselni. Két olyan téma mellett lobbiznék, és szeretném kérni, hogyha a jövőben is komoly figyelem lenne ezekkel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy ez az ifjúságot nap mint nap érinti. Az egyik már szóba került, ez a drogprevenció kérdése, azt gondolom, hogy önmagában nemcsak pusztán a támogatás mértéke vagy a költségvetési sorban meghatározott összeg mértéke az, ami meghatározó, hanem ennek az összegnek a felhasználása. Úgyhogy nyugtasson meg itt bennünket, hogy a drogprevencióra fordított pénz hatékony felhasználása a jövőben biztosított, ezt milyen módon kívánják elérni.

A másik téma, amivel pedig nap mint nap minden fiatal szembesülhet, és ami egy komoly kihívás a kormányzat számára, ez pedig a fiatalok tömeges külföldre vándorlása. Szeretnék azt, hogyha minden tárca kiemelten foglalkozna a programjában azzal, hogy miként tudja részben megakadályozni a fiatalok tömeges külföldre vándorlását, és a már külföldön élő fiatalok hazahívását. Akár olyan adminisztratív terhek lebontásával, mint például a külföldön tudományos fokozatot szerzett fiataloknak ahhoz, hogy hazajöhessenek, ahhoz nekik honosítani kell a PhD-jüket, ami nemcsak rengeteg idő, hanem rengeteg pénzbe is kerül. Ez is egy kérés és kérdés lenne, hogy hogyan segíti a tárca, milyen lépésekkel kívánja a jövőben is segíteni a fiatalok hazatérését Magyarországra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszonyé a szó.

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Köszönöm a szót. Én nem kérdést szeretnék feltenni, hanem inkább véleményt szeretnék megfogalmazni. Köszönöm szépen a részletes beszámolót. Azt gondolom, hogy az elmúlt 11 hónap mindenképpen eredményes

volt, és ezt kistelepülési polgármesterként, aki olyan településről jött, ahol a lakosság 25 százaléka cigány és egyébként a térségünkre is ez jellemző, én Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei képviselő vagyok, egy 750 lelkes kistelepülésen vagyok polgármester, tehát gyakorlatilag minden olyan problémával találkozom a mindennapokban, amit itt képviselőtársam felvetettek, és én azt látom, hogy a 2011-es költségvetés, különösen szociális területen sokkal elfogadhatóbb és önkormányzatbarátabb, mint a korábbi volt.

Egyetlen egy példát engedjenek meg, hogy elmondjak, otthonközeli ellátásban 2010-ben olyan módon finanszíroztak szociális szolgáltatást, amivel 2011-re jelentős összeget kellett az önkormányzatoknak visszafizetnie, hiszen nem lehetett tervezni, mert egy ellátott, egy szerződéssel rendelkezhetett. Gyakorlatilag, ha étkezett és idősek nappali ellátását vagy házi segítségnyújtást is igénybe vett ugyanez az ellátott, arra a napra, amikor csak az egyik ellátást igényelte, nem járt semmilyen finanszírozás. Tehát ez az önkormányzatokat igen kellemetlen helyzetbe hozta, és nagy örömmel láttam azt, hogy 2011-ben jelentősen átalakult a finanszírozási rendszer, tervezhetővé vált az önkormányzatok számára, és így azt gondolom, hogy jobb minőségű szolgáltatást is tudunk az ellátottak számára nyújtani.

Értékesnek tartom a kormányzat által bevezetett családi adózást, nagyon fontos elemnek tartom abból a szempontból, hogy nemcsak a gyermekvállalást segíti, hanem munkára is ösztönöz, mert a családi pótlék lehet egyfajta támogatási eszköz, de azt gondolom, hogyha nem változik az összeg, nem biztos, hogy hosszabb távon segíti a gyermekvállalást, még akkor sem, hogyha ezt egyébként szélesebb körben tudják esetleg az ellátottak igénybe venni.

A második részben véleményt szeretnék mondani a szociálpolitikai koncepcióhoz. Azt gondolom, hogy nagyon jó irányokat fogalmaz meg ez a koncepció, és azzal is egyetérték, hogy vannak még nyitott kérdések. Nem lehet egy koncepcióban minden egyes kérdésre részletekbe menően választ adni, másrésztől meg remélem, hogy a minisztérium használja azt a szakmai tapasztalatot, ami esetleg a bizottság tagjaiban felgyülemlett az elmúlt időszakban, és egy olyan jogszabályi környezet tud majd születni a jövőre vonatkozólag, ami mindenképpen a halmozottan hátrányos helyzetű térségben élőket és a halmozottan hátrányos helyzetű embereket fogja elsősorban segíteni, hiszen a jelenlegi ellátórendszer átláthatatlan, túlszabályozott. Én látom azt is, hogy vannak azért kóklerek is a szociális szolgáltatási piacon és bizony ez felesleges pénzkifizetéseket is tud eredményezni, hiszen esetenként előfordulhat azért, mert nem egységes a nyilvántartó rendszer, hogy ugyanarra az ellátottra többen is igénybe veszik az állami támogatást, tehát mindenképpen szükséges az ebbeni változás is.

Remélem, hogy ez ebben az évben elkészül, tehát a jogszabályok, amik ahhoz szükségesek, hogy 2012-ben átláthatóan tudjanak tervezni akár az önkormányzatok, akár intézményi társulások, meg fognak születni azok a jogi döntések, amik ehhez szükségesek.

Úgyhogy ehhez kívánok mindannyiuknak nagyon jó egészséget, és remélem, hogy a jövőben is velünk jó együttműködésben dolgoznak.

ELNÖK: Köszönjük. A kérdések, észrevételek után felkérem a miniszter urat, hogy válaszoljon a felvetődött kérdésekre.

Dr. Réthelyi Miklós válasza

DR. RÉTHELYI MIKLÓS miniszter (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen valamennyi kérdést, megjegyzést, az elismerő szavakat külön is megköszönöm. Azt hiszem, hogy ennek az elsődleges célja, hogy a miniszter elmondja, hogy mik voltak az elmúlt 11 hónap azon pontjai, amelyet a miniszter ki akart emelni, amelyek megoldásra kerültek, esetleg szóljon arról is, hogy mi az, ami a megoldás menetében van most, és nagyon fontos a visszajelzés is, amit a képviselő hölgyektől, uraktól kapunk arra vonatkozóan, hogy amit

eddig csináltunk, azt hogy lehet még jobban csinálni, másképp csinálni, mire kell jobban odafigyelnünk, mint ahogy talán eddig gondoltuk.

A kérdésekre! Székynének: igen, említette, hogy a terület szerteágazó, valóban így volt, ez a minisztérium az a területe, ahol szinte minden előfordulhat, akár életkorban nézem, akár élethelyzetekben nézem, és erre mind-mind fel kell készülni, és az ágazat munkatársai, a jelenlevők, akik dolgoznak, most is tényleg mindent megtesznek, hogy ez a hatalmas és összetett periféria valamilyen rendszerbe kerüljön és ne esetlegességekkel teljen az idő, noha azokat nyilván nem lehet kizárni a működésünkből. De valahol a különböző területek az önmaguk rendszerében és egymáshoz kapcsolódva és a tárca egyéb ágazatival is kapcsolatba kerüljenek, és például hadd válaszoljam azt, hogy a házi segítségnyújtás és az otthoni szakápolás, amelyikből az egyik inkább szociális terület, a másik pedig egészségügyi terület, annak a közös kidolgozására már megtörténtek az első lépések, tehát nagyon sok olyan területet fedeztünk fel az elmúlt 11 hónap alatt, ahol nemcsak a szociális ágazat, hanem kiegészülve az egészségüggyel, az oktatással, kiegészítve a sporttal hatékonyabban tud dolgozni.

A családi napközire, azt hiszem, hogy nagy szükség volt, én nagypapai minőségemben is tudom ennek a bizonyítékát, hogy ez egy jó megoldás volt a második generáció számára. Itt az engedélyezés egyszerűsítése jelentett nagyon komoly lépést azoknak, akiknek ezt meg kellett szervezniük és EU-pályázatok felhasználásával szeretnénk ezt tovább fejleszteni, figyelve persze arra, hogy azok a kritériumok, amelyek a gyerekek jólétét, egészségét kell hogy biztosítsák, azok megmaradjanak, tehát ne legyen egy széteső dolog, ahol mindenki csinálhatja, amit akar, egy bizonyos néven, tehát ezt mondanám.

Itt felmerült több helyen is, van, aki szociális kártyának mondta, van, aki a szociális számlának, lényegében majdnem ugyanarról van szó, egy nagyon jelentős lépés lenne annak a felmérése, hogy egy személy vagy egy család - egyáltalán hogy lehet itt a családokat úgy meghatározni, hogy azok ne átfedő halmazok legyenek, hanem önálló halmazok – hogy részeseül a különböző segélyekben, melyek azok a pontok, amelyeket meg kell tartani, és melyek azok, amelyek mondjuk más elosztásban, célirányosabban kerülhetnének a felhasználó kezébe. Azt, hogyha ezt egy számlán lehetne, és hogyha itt minél inkább a gépesítést, ahogy említették is, tehát az adatfeldolgozásnak az automatikus formáit mindenféleképpen igénybe venni, erre a technikai lehetőségek megvannak, itt már csak a technikának kéne egyértelműnek lenni, mert ha nem egyértelmű a bemenet, akkor sajnos a kimenet sem lesz egyértelmű. Köszönöm szépen. Azt hiszem, hogy ezek voltak, amiket felírtam.

Vágó Sebestyén. A 40 éves munkaviszonyú nők nyugdíjba vonulására kérdezett. Ez egy nagyon fontos lépés volt, és nyilvánvalóan másképp érinti a különböző képzettségű nőket, mert azok, akiknek egyetemi-főiskolai végzettsége van, azokra mondhatjuk, hogy hátrányos helyzetbe kerültek, mert az egyetemi éveket ebbe nem számolják bele, tehát később jön össze a 40 év, akik viszont ezeket az éveket a szövőgép mellett töltötték, azok számára viszont ez mégis csak egy nagy előnyt jelent. Tehát sikerült a feltételeket egyértelművé tenni, és ennek megvan az eredménye. Én úgy hallottam, nincsenek mellettem statisztikai adatok, de erre az idő nem is elegendő, mert legalább egy évet kellene várni ezzel kapcsolatban, hogy itt tényleg olyan számok legyenek a kezünkbe, amelyre aztán azt lehet mondani, hogy nézzük meg a következő évet is, de hogy azok, akik az életüket tényleg munkával töltötték – és most a munkát semmiképpen nem akarom rangsorolni, hogy melyik munkának milyen értéke van, de akik fizikai munkával töltötték -, azoknak ez egy nagy előnyt jelent. És hogyha ezen változtatni kell, akkor nyilván lesz elég tapasztalat arra vonatkozóan, hogy ezen változtassunk. És ahogy én itt látom a jogszabályalkotás menetét, állandóan figyelni kell arra, hogy még egy jól megfogalmazott jogszabálydarabot is mikor milyen értelemben kell továbbépíteni, nyilván az eredmények függvényében. Ez egy kormányzati politika volt, így

meghatározva eredménye van, lehetne más eredménye, de most ez az eredménye. Úgyhogy ezt tudom mondani.

Az illegális szociális otthonokkal kapcsolatban társadalmi nyilvánosságot adtunk, felszámoltunk közel 30 illegális ellátóhelyet. Az, hogy kinek kell címezni a büntetést, remélem, hogy az egész adminisztratív rendszerünk és a tulajdonosi, fenntartói hálózatunk nem annyira áttekinthetetlen, hogy ennek ne lehetne a végére járni. Biztos vannak nehezen felgöngyölíthető esetek is, de erre figyelünk, és úgy néz ki, hogy volt egy elrettentő hatása ezeknek a lépéseknek.

Az akadálymentesítéssel kapcsolatban, Braille-írás is lehetne mindenhol, de hadd mondjam, hogy holnap a fogyatékosügy konferencián részt vevők parlamenti látogatást tesznek és a kerekesszékesek is jönnek. És végigjárták az előkészítők azt az útvonalat, ahol holnap a vendégeket végigviszik, és a mellékhelyiségeket is szemügyre vették, és nem jeleztek semmiféle akadályt. Most ez egy vizsga lesz a szervezőknek is és a parlament számára is, hogy ezt hogy tudták megoldani.

Szerepelt, hogy hogy tudjuk a fogyatékosággal élő embereket a munkaerőpiacra visszaterelni. Azt hiszem, hogy a kormányzat nagyon komoly lépéseket tett azon cégek termékeinek a népszerűsítésében, hirdetésében. Itt egy olyan paradigmaváltásra lenne szükség, hogy nem azt kéne nézni, hogy a fogyatékos mire nem alkalmas, hanem azt, hogy és akkor még mindig mire alkalmas és mi az, amit el tud végezni és ehhez megteremteni mindazokat a lehetőségeket, amelyek ezt lehetővé teszik.

A nemzeti szociálpolitikai koncepcióval kapcsolatban hadd mondjam, hogy ez hét civil szakértő anyaga, és most folyik a konzultáció több területen, a végleges anyag májusra várható. Hadd szólok Ferge Zsuzsa mellett, annál is inkább, mert az első, kormányban való szereplésem 1991-re datálódik, amikor Surján miniszter úr meghívott az akkori Népjóléti Minisztérium oktatási főosztályának a vezetésére, és akkor az egyetemi autonómia az egekben volt, tehát az orvosképzéssel semmit nem lehetett kezdeni, úgyhogy az ápolóképzés, a szociálismunkás-képzés és a házi orvosok működésbe léptetése volt az a három terület, ahol főosztályvezetőként tudtam dolgozni, és a szociálismunkás-képzés akkor indult Magyarországon, 1991-ben, és Ferge Zsuzsa alapvető szervezője és megvalósítója volt a szociálismunkás-képzésnek. Tehát azt kell mondanom, hogy ő szakértő ebben a vonatkozásban.

Bábiné Szotzfried Gabriellának. Az aprófalvak ellátórendszere. Az életpályamodellről mások is kértezték ezt, 2013-tól szeretnénk bevezetni a szociális ágazatban, mint ahol most mindenféle ágazat dolgozik ezen a területen, az egyes munkakörök megbecsülése, a nehéz fizikai munkát végző ápolók, utcát járó szociális munkások esetében 2001-ben volt utoljára kiemelt figyelem, az első Orbán-kormány vezette be az ágy melletti pótlékot, azóta nem sok történt ennek az érdekében. Az önkormányzatokkal nyilván közösen kell megoldani az aprófalvak rendszerét, mint ahogy nemcsak a szociális ellátásban, az oktatásban és az egészségügyi ellátásban ugyanúgy, tehát valahol a szolgáltatásoknak a területi átrendezése vagy területi átrendeződésénél valahol egymásra is kell figyelni, de ugyanakkor meg kell húzni azt a vonalat, ami alatt már nem éri meg mindenhol mindent csinálni, mert az egyszerűen megvalósíthatatlan és kivitelezhetetlen. Tehát, amikor azt mondtam, hogy a szociális ágazat az egészségüggyel, oktatással nap mint nap találkozik, az önkormányzatokkal pedig naponta többször, annyira szoros a kapcsolat erre vonatkozóan.

Baráth Zsolt több kérdést tett fel, és köszönöm, hogy idézett a tíz hónappal ezelőtt elmondott beszédemből. Az végül is mondható úgy, hogy egy négyéves kormányprogram volt, tehát tíz hónap után mindent megkérdezni, hogy megtörtént-e, hogy mennyire vagyunk abban a megvalósításban, igen az érvényes, tehát így mondanám.

Az első kérdés, hogy tervezzük-e a szociális szféra béremelését. Természetesen nagyon jó lenne és nagyon indokolt lenne a szociális szférában a béremelést, de ezt el lehet

mondani más ágazatokra is, az egészségügyi szakdolgozóknak is nagyon jó lenne, a pedagógusokról nem is beszélve. Ezt tervezni kell, és az, hogy ezek a tervek ne irreális tervek legyenek, valahogy a működéshez kapcsolt módon történjen a bérek rendezése, a kívánságnak megfelelően, az országrésznek megfelelően, én még ezt is hajlandó lennék belevenni. De az, hogy azok a tervek mikor tudnak megvalósulni, azok már messze a minisztérium határain kívül vannak, nemcsak kormányzati, hanem az egész ország életét meghatározó sok ténytől függ, de természetesen nagyon indokolt lenne.

A nyugdíjrendszerekkel kapcsolatban, hogy a nyugdíj infláció követő-e vagy sem. A nyugdíjrendszer jelenlegi helyzetében jogszabályilag meghatározott, tehát egyik évről a másik évre mennyit emelkednek a nyugdíjak, ez évek óta megy, gondolom, ez továbbra is így fog menni. Tehát az inflációkövetésnek különböző módjai lehetnek, törvényileg rögzített az, hogy milyen módon kell ezt csinálni, és milyen korrekció történik meg akkor, hogyha az inflációs szorzó nem felelt meg a valóságnak, és erre most is volt példa az idén.

A hajléktalanság megelőzése. Ez egy nagyon nehéz kérdés, ez egy összetársadalmi feladat, ez nem a minisztérium feladata lenne. Az, hogy ne úgy alakuljon... mert nagyon szép művekben lehet olvasni, hogy mire valahol vidéken elkészül a családi ház úgy, hogy a férj Budapesten dolgozik, és csak havonta egyszer-kétszer látja a családját, mire megvan a pénz, elkészül a ház, addigra a házasság felbomlott, és aki bent marad, az az asszony a gyerekekkel és a férfi mehet hajléktalannak. Ez rossz, hogy így van. Rossz, hogy nincs munkahely azon a helyen, ahol a családi házat fel kellene építeni, és az a társadalmi, családi összetartás szintén hiányzik, ahol a nagyszülők is segíthetnének a család egyben tartásában, és sok minden más segíthetne, egy olyan közösség, amelyik ennek a családnak támogatást is nyújthatna különböző módon, ez egy összetársadalmi kérdés. Ebben személy szerint kell, hogy azokon a helyeken, ahol bele tudunk szólni az eseményekbe, még ha kicsit is, akkor személy szerint kell megtenni, a minisztériumnak pedig olyan értelemben kell egységben lennie, hogy mindenhol az embereket találjuk meg ahhoz, hogy a dolgaikban eligazítást tudjunk adni, biztosítsunk dolgokat. A minisztériumnak az egész szakmapolitikájában is ennek vissza kell tükröződnie, különösen a szociális ágazatában.

Az, hogy fagyhalált hányan haltak? Ugyanez a téma, sajnos nagyon sokan az otthonukban fagytak meg, mert lehet, hogy nincs szomszéd már, mert a szomszéd házak üresek, de lehet, hogy van szomszéd, csak éppen nem törődnek azzal, hogy mi lesz a János bácsival. Szóval itt is valahol elhangzott az, hogy ennek nagyobb publicitást kéne adni. Sok mindennek! Ennek is! Valóban.

A szociális bérlakások, azt hiszem, hogy nem jutottunk messzire, mert egyszer csak itt volt a hiteltartozások következtében kialakult nagyon komoly lakáskérdés, de lehet, hogy ennek, a most már több nekifutással történő megoldása vezet oda el, hogy a szociális bérlakásoknak meglegyen a megfelelő helye az elosztásban, és ne a tulajdon legyen a mindent meghatározó életalap. De erre nem vagyunk felkészülve egyelőre még, és nem egyenesben tudjuk arrafelé menni, hanem egy hatalmas kerülőt kell tenni most a hiteltartozások miatt, akkor a kérdés még nehezebb lesz, és még több – úgy érzem, hogy – szellemi munkát is igényel, hogy a megoldások közül megtaláljuk azt, ami tényleg célra vezet.

A drogvészélyre vonatkozóan. Igen, hát ha az offenzíva nem is látszik, de mindenféleképpen a droghasználat ellen sorakoztatjuk fel az erőinket. Szervezetileg is meg kellett újítani olyan testületeket, amelyek élén most már a megfelelő vezető van, és jelentkezni fog ez a kérdés a mindennapok szintjén is. És azért azt hiszem, hogy ez egy olyan terület, amelyiknek a tárgyalása nagyon sok társadalmi szinten történik, és utána a kormány szintjén a Belügyminisztériummal való együttműködés felé is, aminek a szervezeti feltételei megvannak a minisztériumban, és én is azon leszek, hogy ehhez az anyagi feltételek is meglegyenek.

Én is sokat küszködtem cikkek megírásával, megjelentetésével. Ami megjelenik 2011-ben, azt a munkát 2008, 2009, aztán 2010-ben elkezdtem írni, tehát így azt lehet mondani, hogy ami az elmúlt 8 évnek az irodalma, az körülbelül az elmúlt 15 évnek az irodalma. Ebből az elmúlt 8 év kizárható, tehát az azt megelőző időnek, 10-15 év munkájának az eredménye körülbelül az, ami ezekben az években megjelent. Ezzel a koncepcióval kapcsolatban pedig már elmondtam, hogy ez egy tervezet, amelyikkel kapcsolatos konzultációk folynak, és ebből remélem, hogy egy használható anyag fog elkészülni, sőt biztos vagyok benne, hogy megalapozza a szociális területen lévő munkát elméletileg úgy, hogy ahhoz lehessen a gyakorlatot felépíteni.

Talabér Mártának azt mondom, hogy egy másik alkalommal a kijátszás már előkerült itt az 50 órás hiánnyal kapcsolatban is, tehát nincs olyan rendelkezés, ami valami kiváltságot ad valakinek, hogy ne próbálják meg egyrészt hamisítani a papírokat, és utána mindent megtenni, hogy a dolog ne úgy legyen, ahogy, de ehhez megint csak egy társadalmi érettség kell. Egy másik példával hadd illusztráljam. Kint voltunk az Egyesült Államokban, egyetemen dolgozom, az egyetemen nagy gond, hogy ki járhat oda autóval, mert mindig kétszer annyi autó van, mint ahány parkolóhely, egy parkolási cédula nagy kincs volt. Ott voltak a handy kept parking, tehát a fogyatékosok parkolói, egyértelműen jelezve; vasárnap reggel 7 óra, be kellett valamiért menni a laboratóriumba, teljesen üres a parkoló, a legközelebbi hely az egy ilyen fenntartott parkoló volt, odaálltam. Nem értem fel a laborba, már szólt a telefon, mert a campus police, tehát az egyetem rendőrsége körözött és észrevette, hogy nekem ahhoz nincs engedélyem, a rendszám-táblán alapján rögtön azonosították, hogy ki lehetett az, és ott szólt a telefon - azt megúsztam, valószínű a vasárnap reggel miatt, de nem volt olyan könnyű. Ez a fajta mentalitás sajnos hiányzik, tehát ezen nem múlhat az egész dolog, az egész rendszernek az átgondolása és ezen trükkökön való tanulás tapasztalatai, az azzal való gazdagodás is szerepel a jogszabály következő megfogalmazása szempontjából.

A gyógyászati segédeszközök inkább az egészségügy területére tartoznának, de tekintsük határterületnek ezt is, érdeklődni fogok, hogy ott most ebben az egész nagy csomagban, amelyek az egészségügynek most éppen a Széll Kálmán-tervvel kapcsolatban meg kell küzdenie, hogy szerepelnek a gyógyászati segédeszközök is.

Sneider elnök úrnak köszönöm szépen az elismerő szavát. Amikor ezt hallottam elnök úr, akkor egyértelműen tényleg ez egy kölcsönös ismeret, szóval itt nekünk is nagyon oda kell figyelni, és nemcsak azt böngészni, hogy akkor erre a kérdésre milyen választ tudok adni, hanem hogy melyek azok az elvárások, melyek azok a tanácsok, amelyek a minisztérium felé szolgálnak, és azt hiszem, hogy a bizottság ebben az értelemben is jó munkát végez.

A családi adózás kritikája. Erre is azt tudnám mondani, hogy ez egy bizonyos kormányzati koncepciónak a megfogalmazása volt, amelyik mellett lehetett volna más csinálni; az szerepelt ebben, hogy a munkára biztatni az embereket, mert a munkából lehet kedvezményt kapni. Kétségtelen az, hogy ahhoz, hogy a kedvezményt valaki megérje, ahhoz elég jelentős bérnek kell lenni, de akinek nincs meg ez a maximálisan kihasználható bére, az is azért nyereséget kap; persze van egy határ, aminél aztán már nincs nyereség, ezen gondolkodni kell, és a következő évi adótörvényeknél nyilván ennek az egésznek a más szempontból is megragadható következményeit figyelembe kell venni és esetleg változtatni kell. Azt mondhatom, kormányzati szándék, hogy a demográfiai kérdéseknek a kezelésére legyen egy csomag, ha úgy veszem, vagy különböző rendelkezések és a szociális kérdések megoldására legyen egy másik, és ne keveredjenek ezek össze, mert akkor nem lehet látni pontosan az indulásnál sem és az eredményeket aztán végképp nem lehet lemérni, hogy akkor minek mi a következménye.

Az ápolási díj összegének az emelését feljegyeztem magamnak; iskoláztatási támogatásoknál, erre utaltam itt, ezek a magániskolák, ezt is meg kell majd nézni, hogy akkor hogy lehet, mert a cél az, hogy a gyerekek ott legyenek az iskolában és tanultak, képzetten

kerüljenek ki és ezt serkentse ez, na most, ha ennek van egy másik útja, akkor ezt is újra kell gondolni. A szociális kártyáról már volt szó, azt hiszem, hogy ez egy megfelelő kísérlet, tehát másoknak a tapasztalataiból nyilván tanulni kell majd, az alaphelyzetben lehetnek különbségek, de mindenféleképpen egy megfontolandó dolog.

A négyórás munkaidőnek a bevezetése közintézményekben - valóban itt, azt hiszem, példát kellene felmutatni. A jelzőrendszer, amiről már itt az előbb szó volt, annak a kiterjesztése, ami az élet biztonságát jelenti, köszönöm ezt a tanácsot. Az, hogy a demográfiai kérdéseknek nagyobb visszhangja legyen, nagyon fontos lenne és ilyen próbálkozás volt, amikor a Valentin-nappal kapcsolatban Lehót Évi megkért mindnyájunkat, hogy házaspárok ülünk be és mondjunk el néhány gondolatot, örömmel mentem és képviselő urak feleségestől ültek oda be és azt hiszem, ha egy pillanatra is, de aki odafigyelt kaphatott egy élményt ezekből a beszélgetésekből. Itt szó volt a Kormos István iskoláról, ennek utánanézzünk, hogy ez mi lehet - azt hiszem, hogy ezek voltak a kérdések.

Ágh Péter alelnök úrnak, hogy milyen örökséget vettünk át. Itt a minisztériumok átrendeződése, tehát a Szociális és Munkaügyi Minisztériumból lett egy Szociális Minisztérium, amelyik most becsatlakozott olyan minisztériumhoz, ahol ott van az egészségügy. Tehát ki kellett találni azt a módját, ahogy a szociális ágazat ebben az új rendszerben mindazt a területet felügyeli, és mind ott dolgozik, amelyik most órá tartozik együttműködésben a másik tárcákkal. Azt nem tudnám most felsorolni, hogy mi minden nehézségeken kellett keresztül menni, de az egész munkában, a minisztériumi munkában a váratlan események határozzák meg a napok programját, és nyilván az induláskor ezek talán még fokozottabban fordultak elő. Most olyanokat nem akarok mondani, ami újsághír is lett, a fogyatékos felülvizsgálatokkal kapcsolatos visszaélések, amelyek sajnos két területre is rossz fényt vetettek az általunk felügyeltekben; de azt kell mondjam, hogy jelezték az ágazat képviselői azokat a visszasságokat, amelyeket találtak, megoldást kerestek ezekre és eközben kidolgozták a saját elképzelésüknek és a minisztérium egészéhez illő elképzeléshez, a megvalósításához szükséges lépéseket és ezek nagy részét meg is valósították.

A családok megerősítésére mit tervezünk. Mindenféleképpen a családokban mégiscsak a nők azok, az anyák, édesanyák azok, akik a kritikus szerepet játsszák, és ha egy konferenciát kell arra szervezni, hogy a munkahely és a családi életnek az összeegyeztetése – és nem is egy ilyen konferencia volt -, akkor azt lehet mondani, hogy ezt komolyan vettük mi is. Ezek azok, amelyek több válaszban is elhangzott dolgok voltak: a részmunkaidő, a napközi otthoni ellátás és mondjuk olyan, a demográfiai publikációknak a kritikus elemzése, amelyek egyik vagy másik irányba viszik el ezt az egész kérdést, tehát hogy mi a jó, ha otthon maradnak az asszonyok, vagy mi a jó, ha részben el tudnak menni otthonról. Tehát itt még, azt lehet mondani, hogy tudományos adatokon alapuló vita is folyik, ebben is részt kell vennünk és egy álláspontot kell kialakítani, ami aztán a gyakorlatban is jó, ha meg tud valósulni.

Az ifjúsággal kapcsolatban. Ifjúsági törvénytervezetek születtek már többször, ezeknek a végleges megfogalmazása történik most, és ahogy említetted, a kormánybiztos kinevezésével szeretnénk továbbhaladni, és azzal, hogy a szociális ágazatban egy megfelelő szintű szervezeti egység, főosztály foglalkozik az ifjúság kérdésével; és ott van az oktatási osztállyal való szoros kapcsolat, amelyik az ifjúság ideje kitöltésének egy jelentős megformálója. Én úgy látom, hogy ez megfelelő módon halad és az érintettek figyelembevételével, bevonásával szeretnénk ennek a kérdésnek minél egyértelműbb arcot adni.

Szűcs Erika kérdezte, hogy hogy hogyan értékelem a kormányon belül a szociális ágazat helyét? Többször elhangzott már az, hogy azzal, hogy itt öt ágazat került össze egy minisztériumban, elhangzott az, hogy a kultúra teljesen kivonódott a forgalomból, elhangzott, hogy az egészségügy csapnivalóan rossz helyzetbe került emiatt, és minden emiatt. Nem szeretnék a saját munkámról itt véleményt mondani, azt kell mondjam, hogy éppen azért, mert

a szociálpolitika nagyon sok apró részletből tevődik össze, azért ilyen monumentális jelleggel mint a közlekedés, hatalmas mozdonyok és metrók, ami az emberben képként összeáll, az is egy komoly helyet foglal el a gondolataink között, ez így nem jelent meg, de azt kell hogy mondjam, hogy az a szemlélet, hogy a legkülönbözőbb területeken, tehát a kormányzat egyéb ágazatainak a tervezésében is ott kell lenni a szociálpolitikának, az biztosan így volt. Mert lehet azt mondani, hogy a kormányzati munkát nagyban a Nemzetgazdasági Minisztérium határozza meg, de állandóan ott van, hogy és akkor mi lesz az emberekkel, akik a nyugdíjat kapják, mi lesz az emberekkel, akiknek különböző kompenzációkat kell nyújtani, ez egy másik minisztérium területe, tehát több minisztérium is kell hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel és foglalkozik is ezzel a kérdéssel.

És még azt kell hogy mondjam, hogy ebben a kérdésben nem is egymás ellen működve, hanem az összhangot keresve és a segélynyújtás megfelelő formáit egymás mellé téve, és ennek a fontosságát hangsúlyozva folyik a munka – az én meglátásom szerint. Ezt lehet máshonnan másképp is interpretálni. Nagyon nagy gond valóban, tehát a szociálpolitikát a munkanélküliség alapvetően meghatározza, és az, hogy a kormány terveiből hogy, milyen formában mennyit lehet megvalósítani, ez egy folyamat, amelyikben nagyon sok minden történt, még hogyha most az eredmények nem is látszanak olyan ugrásszerűnek, de az, hogy a munka biztosítása az egészségeseknek és még talán azoknak is, akiknek a fizikai létük nem enged meg egy olyan fajta munkába állást, mint az emberek átlagának, azok számára is ez biztosítandó, ez most különösen a célok között szerepel, és azt mondhatom, hogy nézzük meg, hogy ezek a Széll Kálmán-tervben megvalósuló, kidolgozandó intézkedések mire fognak vezetni a következő félévben. Nagy gond a munkanélküliség, jelenben, jövőben, a múltból kiindulva, és ahogy képviselő asszony is említette, generációs gond is, mert ha a gyerekek nem látják azt, hogy a szülőből legalább az egyik reggel elmegy dolgozni, és este beszélnek arról, hogy mi volt a munkahelyen, az egy személyiségmeghatározó dolog, és nem az előnyére határozza meg.

Kapcsolat a bizottsággal. Menet közben kaptam segítséget, hogy történt meghívás ezekre a fórumokra, valószínűleg még intenzívebbnek kell lennie a kapcsolatrendszernek és a tájékoztatásnak előtte és utána is, hogy miről lesz szó és mi lett az egésznek az eredménye.

A zárolásokkal kapcsolatban. Tegnap megjelent a belső fórumunkon egy lista. Én szívesen átküldöm azt, nem kezdenék most bele, nem hoztam magammal azt a listát. Tehát összeállította a minisztérium gazdasági főosztálya és nyilvános.

Bús Balázs kérdésére, a nyári szociális étkeztetés rendszerét szeretnénk igazságosabbá tenni, a leghátrányosabb településeken pedig teljes költséget vállalunk erre vonatkozólag. A jobb adottsági helyeken minden önkormányzati forinthez teszünk még egyet, tehát 50 százalékos támogatást kívánunk megvalósítani.

Kiemeltük, hogy csak melegétkeztetésre lehet felhasználni ezt, és előnyt jelent az, hogyha valaki ehhez a helyi termelőktől szerzi be a nyersanyagot, tehát még ebben is próbálunk a körülményeken is javítani.

Utána, amit képviselő úr mondtál, azok inkább kommentálták az eseményeket, úgyhogy azokat köszönöm szépen.

Iván professzor úrnak külön köszönöm az elismerő szavakat. Mindaz a kérdés, ami előkerült, borzasztóan a családi és a szomszédsági szolidaritást kívánja meg. Megint csak azt tudom mondani, amit már az egyik hozzászólásra válaszolva elmondtam, hogy itt egy társadalmi átalakulásnak kellene lennie. Az ismereteink robbanása miatt volt korábban egy olyan véleményem, hogy az idősek, azok a szakik, akik kiálltak a munkahelyről, azok már semmire nem jók, semmire nem lehet használni őket, mert hát minden másképp megy, tíz évente minden megújul, tehát az a tapasztalat, ami régebben mégis csak az embereket ott tartotta a munkahely közelében, megadta a tekintélyüket, az nincs, és erre már nem is lehet építeni. És erre már nem is lehet építeni, itt valami más kellene. Tehát az élettapasztalatnak

kellene, amit az aktív évek alatt viszont gyűjteni kell, mert az magától nem jön. Tehát a szakmai ismeretek mellett bizony olyan rendezett életet és olyan, akár csoportokban való részvételt kellene, hogy az életünket úgy kéne leélnünk, hogy gondoljunk arra, hogy az időskorunk kinyújtott lesz, tehát 60 éves korban nem leszünk teljesen leírva és eltüntetve, 80 éves korig ott kell még élni, és van még húsz év, amit majdan ki kell töltenünk ráadásul.

Úgy kell megöregednünk, hogy a következő generáció számoljon még velünk, de szakmailag már nem fog velünk számolni, hát az unokáink tanítanak minket komputert használni és egyebek, tehát ez kiesett. Más értékeket kellene, vagy hát most még nagy kapkodva – a mi korosztályunkról beszélve – összegyűjteni, hogy odaálljunk a gyerekeink, unokáink elé, hogy hát itt vagyunk, tudunk-e még valamit segíteni.

Az időügyi stratégiát felülvizsgáljuk, szeretnénk hangsúlyt adni nemcsak a geriátriai, hanem a gerontológiai megerősítésnek is. Szakmai szttenderdek, protokollok kidolgozása, ezen munkálkodnak a kollégák, és ahogy mondtam, a generációk közötti szolidaritásra építenénk elsősorban. A felelősség kérdését is felvetted, képviselő úr, a megfelelő életkörülmények kialakítására. A megfelelő életkörülmények tényleg aztán nagyon nehezen standardizálhatók, mert a megfelelő életkörülmények kis helyen, nagy helyen, kistelepülésen, nagyobb településen változóak, az ország keleti részében más, a nyugati részében más. Tehát ez egy nagyon komoly feladat és ebben a lokalitások, az önkormányzatoknak kell, azt hiszem, azon belül kell olyan egyességre jutni, hogy igen, itt az adott körülmények között ezek azok az életkörülmények, amelyek már ezt, meg ezt lehetővé teszik - nem tesznek mindent lehetővé, de mondjuk nyugodt éveket igen.

A nyugdíjreformmal kapcsolatban. A nyugdíjrendszernek az alapja az, hogy legyen megfelelő ember és legyen megfelelő munkahely, mert ha csak munkahely van és nincs ember, akkor nincsenek befizetések, ha meg csak ember van és nincs munkahely, akkor sincsenek befizetések. Tehát azt hiszem, hogy akármilyen módon építjük fel a nyugdíjrendszert és tisztítjuk, mint ahogy most tisztításra kerül, ez a két feltétel: a dolgozó, a munkát vállaló és a munkahely az a két alapvető feltétele a nyugdíjrendszernek.

Amit a korcentrummal kapcsolatban mondtál, eszembe jutott az, hogy az életünknek bizonyos evidenciái vannak, tehát az, hogy most itt ülünk, az egy bizonyos kulturált rendet teremt és ez evidens, senkinek nem kell magyarázni és senki nem ágáll ez ellen. Na most, ha egy kicsit továbblépünk, akkor az, hogy két fiatal kereste egymást, összeházasodtak és gyerekek születtek, ez evidencia volt még 40 vagy 50 évvel ezelőtt is, ez ma már nem evidencia. Na most, hogy mit lehet ezzel kezdeni, ehhez nagyon okosnak kellene lennünk, mert visszacsinálni nem lehet az egészséget, de akkor valahol mégiscsak szükség van evidenciákra, és itt a társadalmi bölcsességre szükség van, és talán ebben még a mi generációnk is tud valamit közreműködni tanács formájában a következőknek. De ezek nagyon hiányzanak, és ezekről nagyon fontos lenne beszélni, amiről nem kell vitatkozni, amiről nem érdemes vitatkozni, mert ha az nincs, akkor baj van, ilyen kevés dolog van, de ezekben azért meg kellene tudnunk egyezni, ezt tudnám mondani.

Baráth Zsoltnak. Ezek inkább tanácsok lennének, tehát az, hogy a gyermekvédelmi szakellátó rendszer a speciális gyerekekkel jobban foglalkozzon, vegye figyelembe ezeket és a szükségletek megállapítása történjen megfelelő módon. És az, hogy a cigányság nehéz helyzetben van, ez azt hiszem alapigazság, és az, hogy ez sem egy minisztérium egy ágazatának a feladata. Nálunk is rögtön ott az oktatás, rögtön ott az egészségügy a prevenciót kiemelve, és nagyrészt a foglalkoztatás ügy, ennek a bevonása az egészbe. És akkor ott van még a kultúra is, amit használjunk arra fel, hogy mi az érték a sok minden egyéb mellett; a cigánytelepüléseken mit lehetne elérni, kezdjék művelni a kertjeiket például, amire nem tudom, milyen erőnek kellene felvonulnia, hogy finoman, de rábeszélje az embereket, erre mind szükség lenne.

A nemzetpolitikai, nemzeti, szociálpolitikai koncepcióban sok a bába, ez nyilván kialakul majd, hogy ne a bábák határozzák meg a tényeket, hanem a gyerekek.

Stágel Bence a droggal kapcsolatban felvetett kérdésére. Kialakulóban van, nem tudok nagy eredményekről beszélni, de úton vagyunk és az meg fog történni. Az, hogy mi legyen a külföldre menő diákokkal, ez egy nagyon nagy kérdés. Mert ugye bent élünk Európában, nagyon jó az oktatási rendszerünk ilyen szempontból, jó, hogy idejönnek külföldről is tanulni. Na most, ugyanazt a diplomát megkapják a magyarok, amit megkapnak az itteni külföldiek is, és azok bizony nagyon sok területen piacképes diplomával mennek ki, tehát itt nagyon nagy feladat vár a szakmai közösségekre. Emelni kell a béreket, de addig, amíg az orvostársadalom nem érzi annak a hiányát, hogy egy generáció elfogy alóla, addig sajnos ebben nem lesz jelentős változás - ezt belülről mondom.

Lakatosné Sira Magdolnának nagyon köszönöm a támogató mondatokat. 2012. január 1-jétől elindul egy TAJ-alapú egységes nyilvántartási rendszer és ezzel szeretnénk azokat a párhuzamosságokat is megszüntetni, amelyek szerepelnek; és annak külön örültem, hogy otthonról hozza a híreket és a változások elértek oda, bizonyos értelemben nem csak hiány formájában, hanem eredmény formájában is.

Igyekeztem mindenkinek a kérdésére válaszolni. Még egyszer nagyon köszönöm a kérdéseket, mert abból nagyon sok olyan van, amit viszek magammal és a munkánkat meg fogja határozni a következőkben.

ELNÖK: Köszönjük szépen miniszter úr válaszát. Mielőtt lezárnánk ezt a napirendi pontot, csak annyit szeretnék még jelezni, hogy a készülő nemzeti szociálpolitikai program nyilván majd a bizottságunk elé kerül. Arra kérem miniszter urat, ha ez elkészült, akkor tegye lehetővé, hogy próbáljon eljönni közénk, hogy megvitathassuk ezt a programot, mint ellenőrző szerv jónak látja-e a bizottság. Lehet, hogy még akkor is jó pár gondolatot hozzá tudunk tenni, hiszen én is úgy vélem, hogy ez a két és fél óra egy fontos gondolatokkal teli két és fél óra volt, úgyhogy mindenképp egy hasznos beszélgetésnek vélem.

Köszönöm szépen még egyszer a tájékoztatást, és akkor ezzel a napirendi pontot le is zárom. Köszönöm szépen miniszter úrnak a megjelenést, államtitkár úrnak, miniszteri biztos asszonynak is köszönöm.

És most öt perc szünetet rendelnek el, mielőtt a következő napirendi pontra rátérünk.

(Rövid szünet.)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatnánk a munkánkat a szünet után.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/2734. szám)

Soron következik a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló határozati javaslat tárgyalása a H/2734. számon.

Mielőtt az előterjesztőnek megadnám a szót, szeretném a helyettesítéseket ismertetni, hiszen most már szavazásokra is sor fog kerülni. Ágh Péter képviselő urat megérkezéséig Talabér Márta képviselő asszony helyettesítette, Hirt Ferenc képviselő urat Iván László professzor úr helyettesíti, Kapus Krisztián képviselő urat Tamás Barnabás helyettesíti, Rónaszékiné Keresztes Monikát távozása után Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszony helyettesíti, dr. Tapolczai Gergely képviselő urat megérkezéséig Vass Imre képviselő úr helyettesítette, Bús Balázs képviselő urat megérkezéséig Stágel Bence képviselő úr helyettesítette és dr. Varga László képviselő urat megérkezéséig Szűcs Erika képviselő

asszony helyettesítette. Nos, ezek után megadom a szót előterjesztőként Szűcs Erika képviselő asszonynak.

Szűcs Erika szóbeli kiegészítése

SZÚCS ERIKA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr! Köszönöm az előterjesztésben érintett minisztériumok vezető tisztségviselőinek, hogy itt vannak.

Ennek az országgyűlési határozatnak az indoklásában elég részletesen leírtuk azt, hogy miért gondoljuk azt, hogy intézkedésekre van szükség. Azért mégis csak szeretném kiemelni azt, ami az előző miniszteri beszámolásnak is egy tanulsága és tapasztalata. A kormány szociálpolitikája vagy – azt kell mondanom, hogy – kohéziós politikája, de leginkább a szociálpolitika egy olyan országban bizonyára rendkívül adekvát és helyes lenne, ahol jóval magasabb a foglalkoztatottság és alacsonyabb a munkanélküliség, hiszen minden egyes intézkedés a foglalkoztatottakat kedvezményezi. Egyébként ez az én ízléssel mélységesen egybevág, csak azt gondolom, hogy nem lehet minden egyes embert, aki munka nélkül van, személyesen, egyénileg felelőssé tenni emiatt, hiszen - ahogy az előzőekben is említettem – senki nem tud nekem olyan statisztikát mutatni, ami alapján az derülne ki, hogy számolatlanul vannak betöltetlen álláshelyek, az emberek meg inkább otthon vannak a szociális ellátás igénybevételeivel, mert az kedvezőbb számukra.

Emiatt, hogy ez az ország más mint, amit az a politika kedvezményez és ösztönöz, amit a kormány folytat, úgy gondolom, hogy ez egy rendkívül kockázatos és veszélyes gazdaság- és társadalompolitika, mert egyre gyorsuló ütemben növeli a társadalmi - és hozzáteszem -, a területi különbségeket is. Olyan folyamatok elindulása előtt vagyunk, amely az ország egyik felét szabályszerűen ki fogja üríteni. Itt Stágel Bence képviselő úr az előző napirendnél megemlítette, hogy hogy lehetne hazahozni a külföldre távozó magyar fiatalokat. Hát én azt mondom, hogy hogy lehetne hazahozni a Közép-Magyarországra vagy Nyugat-Magyarországra távozó fiatalokat, hiszen mind a települések lélekszámcsökkenése, mind a korösszetétele, mind a képzettségi összetétele azt mutatja, hogy igen, a keleti országrész komoly leépüléssel van fenyegetve és oda, ennek a leépülésnek a megállításhoz, sőt ennek a megfordításához másfajta intézkedések is szükségesek mint a munka becsületét erősítő jelenlegi kormányzati intézkedések. Hiszen az országnak ebben a felében természeti erőforrások, emberi erőforrások vannak, amelyeket egyszerűen veszni hagyunk, egek harmincadjára fog kerülni, hogyha nem maradnak ott emberek, akik képesek ezeket az erőforrásokat használni és értékke nemesíteni. Sajnálatos módon az a politika, amit jelen pillanatban a kormány folytat, annak ellenére, hogy miniszterelnök úr többször elmondta, hogy a neoliberális gazdaságpolitikával, gazdaságfilozófiával ő mélységesen nem ért egyet, és annak szerinte vége van, hát Magyarországon nincs vége, mert most tombol, azt tudom mondani. Hiszen egykulesos adórendszer az újonnan csatlakozó európai uniós országok vezettek be, de ennek a társadalmi és területi következményeit ők már megtapasztalták, úgyhogy erősen gondolkodnak azon, hogy hogyan lehetne korrigálni és egy másik pályát előállítani.

Tehát alapvetően mi úgy gondoljuk, hogy a magyar társadalom teljesítőképességét súlyosan veszélyeztető folyamatok vannak, ahogy említettem azért, mert létező erőforrások kihasználatlanul maradnak, és nem érték fog teremtődni, hanem kiadás fog keletkezni országrésznyi méretekben, ezért úgy gondoljuk, hogy a felzárkóztatást szolgáló intézkedéseknek a kormányzati politikában jóval nagyobb szerepet kellene kapnia, és ezekre tettünk egy intézkedéssor javaslatot, amelyekből én különösen kiemelném most a közfoglalkoztatás dolgát, mert hogy úgy tűnik, hogy ez egy ilyen kormányzati filozófiává válik, és igen jelentős számú ember számára közfoglalkoztatásban tudja a kormányzat elképzelni 2014-ig a jövőndőt.

Azt azonban tudnia kell, hogy a négyórás, meg két hónapos foglalkoztatás nem igazán foglalkoztatás, sem az értékteremtő, sem az érintett embernek a munkához való viszonyának az átalakítása szempontjából. Éppen a miniszter úrnak a beszámolója alapján muszáj kiemelnem a magyar bölcsőde- és óvoda rendszer fejlesztését, hiszen miniszter úr a bölcsődefejlesztési programról most nem szólt, holott induláskor az volt a vállalás, hogy folytatják; viszont szólt arról, hogy a 40 éves szolgálati viszony után nyugdíjba vonuló nők majd besegítenek a gyereknevelésbe, kvázi ki lehet váltani ezzel a gyermekintézmény fejlesztési dolgát.

Az oktatás kérdéseit emelném még ki, ahol itt megjelentek a viták, hogy mennyi legyen a tankötelezettség felső határa. Én úgy gondolom, hogy a felzárkóztatás alapköve a munkaerő képzettségi színvonala, az adóversenynek ugyanis van korlátja: nulla százaléknál kevesebb adót nem lehet szedni, legfeljebb lehet fizetni annak, aki idejön. Viszont az emberi elme, képesség és készség fejlesztésének nincs határa, és az igazán sikeres európai országok alapvetően a humán erőforrásuk minőségével emelkednek ki messze a mezőnyből és ezért jó a tőkevonzó képességük, nem a rendkívül alacsony adók miatt.

Ezeket a problémáknak van egy területi leképeződése - ahogy ezt elmondtam -, az ország leghátrányosabb kistérségei, akiknek a célzott fejlesztése úgy tűnik, hogy megtorpan. Holott éppen ezen a roma platformon az NFÜ egyik képviselője beszámolt arról, hogy nagyon nehéz, nagyon bonyolult folyamat után úgy tűnik, hogy ez a komplex megközelítés és támogatás nem egyszerű pénzbeli támogatást jelentett, hanem egy képesség és tudásbeli fejlődést ezeknek a térségeknek abban, hogy más fejlesztési forrásokat is nagyobb eredményességgel tudjanak megragadni.

Tehát úgy gondoljuk, hogy ez a fajta területi megkülönböztetés és pozitív diszkrimináció érdemes arra – az első tapasztalatok alapján -, hogy folytassuk; másrészt pedig a helyzet miatt feltétlenül szükséges ezekben a térségekben valamit csinálni, ami nem az átlagos, hanem egy pozitív diszkriminációval megkülönböztető. Úgyhogy ezek azok a szempontok, ami miatt ismételten kísérletet teszünk arra, hogy a társadalmi és területi különbségek növekedését akadályozó, esetleg a trendet megfordító kormányzati politikai elemek is megjelenjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Köszöntöm a kormány képviseletében Kontrát Károly államtitkár urat, meg is adom a szót a reagálásra.

Dr. Kontrát Károly állásfoglalása

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sajnálatos, hogy a szocialisták most világosodtak meg, és most jöttek rá, hogy mit kellett volna tenni az elmúlt 8 esztendőben, és akkor nem került volna sor arra, hogy ilyen helyzetben adják át az országot, és egy ilyen helyzetet idézzenek elő, amiről a képviselő asszony is beszélt, ezt sajnálatosnak tartjuk. De egy jó hírt tudok mondani nekik. Nevezetesen, hogy az általuk megfogalmazott célokat a nemzeti együttműködés programja és a Széll Kálmán-terv tartalmazza, az erre vonatkozó törvényjavaslatokat hamarosan beterjeszti a kormány, a tisztelt bizottság is hamarosan találkozni fog ezekkel a törvényjavaslatokkal. Ezekre az indokokra tekintettel, kormány a tárgysorozatba-vételt nem támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Nyitrai Imre helyettes államtitkár urat kérdezem, hogy kíván-e hozzászólni.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk a határozati javaslatot mi sem.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, illetve a Nemzetgazdasági Minisztérium más jelenlévő dolgozóit, kíván-e még valaki reagálni az előterjesztésre, határozati javaslatra. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor megnyitnám a vitát a határozati javaslatról. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván hozzászólni.

Varga László képviselő úr a szó.

Kérdések, vélemények

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Látom, hogy nincs nagy ingerencia úgy általában erről a határozati javaslatról vitázni. Nyilván ennek van egy politikai része, ebben nem voltak szerintem illúzióink.

Önök úgy gondolják, hogy bizonyos társadalmi problémákra majd a kormány kezdeményezésére, vagy a kormánypárti képviselők önálló indítványai kapcsán fognak válaszokat adni. Mi meg azt gondoljuk, hogy ilyen válaszadási szándékok se nagyon vannak, tervezeteket sem látunk.

Azt mondanám, hogy gondolják végig. Politikailag még azt mondanám, hogy mindegy is lehetne egy ellenzéki képviselőnek ma, hogy az a tovagyrúzó szociális válság, ami elsősorban a hátrányos helyzetű térségekben, többek között Észak-Magyarországon kialakul, hogy ez meddig eszkalálódik. Politikai értelemben mondhatnám ezt. Nyilván önök még éveken keresztül eljátszhatják azt, hogy nem vesznek tudomást erről a szituációról, és politikai típusú válaszokat adnak erre vagy mosolyognak rajta, vagy azt gondolják, hogy ez az ellenzéki képviselők heppje. Ez nem az, egyébként.

A benyújtott konvergenciaprogramból is látszik, hogy csak egy szegmens ragadja ki az adórendszert. Jövőre, január 1-től újra a rosszabbul keresők fognak megint rosszul járni, 8 százalékos reálbércsökkenést is prognosztizálnak a szakértők, tehát nem mi. Értem én, hogy főbiájuk van. Ezek az elmúlt 8 év típusú megállapítások, jelentem, azért viccesek már tényleg, merthogy egyébként az elmúlt 8 évbe akkor valószínűleg nem tartozik bele a Medgyessy-kormány első éve, tehát a 100 napos programmal például biztosan teljesen egyetértettek, meg is szavazták, merthogy egyébként eltelt egy év. Eltelt egy év, lassan egy éve kormányoznak, és az vitathatatlan, hogy azok az adóátrendezések, az a hozzáállás a szociális szférához, hogy egyébként harmadolják a munkanélküli támogatást úgy, hogy egyébként százezzerrel csökkent egyik hónapról a másikra a foglalkoztatás, szóval ezek számok. Ezekre nem törvényjavaslatokkal, hanem határozati javaslat formában igyekeztünk felhívni a figyelmet, igyekeztünk „felszólítja” formában persze, de tulajdonképpen kérni a kormányt arra, hogy ezekkel az égető kérdésekkel foglalkozzon. Elkezdhetnék arról vitázni - és ennek tényleg lenne egyszer értelme -, hogy az elmúlt évtizedben mondjuk Északkelet-Magyarország megtartó képessége hogyan alakult.

Ebben milyen felelőssége van, mondjuk az első szabadon választott kormány idejében bezárt bányák kapcsán, az összeomlott kohászat kapcsán egyébként jobboldali pártoknak és persze egyébként mit tehetett volna még akár a Szocialista Párt ezért a térségért? Higgyék el, hogy elhivatottan tettük, amit tettünk, még ha hibáztunk is sok mindenben. De azt gondolom, hogy főleg a kelet-magyarországi képviselőik nagyon meg fognak döbbsenni bizonyos társadalmi folyamatokon, amik zajlanak ezekben a térségekben.

Én látom, hogy önökről ezek most még lepattannak, most csak gondolják végig, el lehet ma ezt utasítani, nem kell ezzel foglalkozni, de azt hiszem, hogy térségi logikán, legalább térségi logikán kellene hogy legyenek ebben közös gondolkodások, a pályázatokból eltűnt a hátrányos helyzetű kistérség mint fogalom, sorolhatnám ezeket a kérdéseket. Én nem hiszek abban, hogy kizárólag versenyképesség, kizárólag GDP-növekedés üteme, kizárólag ennek a megteremtési logikája kell hogy meghatározzon mindent. Hát akkor minden lehetne

Nyugat-Magyarországon, uraim, vagy Közép-Magyarországon. Szóval én azt gondolom, hogy ezt borsodiként nem tudom elfogadni.

Most életkoromból fakadóan persze engem is lehet sok mindennek mondani, de én ebben már más típusú politikai megosztottságot látok. Lassan tényleg 21 év eltelt a rendszerváltás óta, lehet sok mindent mondani, csak ebben kéne világos álláspont. Nem lehet mindenkinek jót mondani ebben az országban. Mit gondolnak, a kohézió fontos, vagy egyébként hajszoljuk azt, hogy hátha majd valamiféle gazdasági csoda, ami egyébként soha sehol nem igazolódott, az majd közgazdasági tankönyvekbe illően megoldja az országunk problémáit. Én ebben nem hiszek. Azért nem hiszek egyébként, mert ezekben az években, még ha egyébként ez igaz is lenne, mondjuk 3-4 éves távlatban, akkor is valóban családok százazrei kerülnek olyan helyzetbe, ami tarthatatlan. És olyan versenyhátrányokat fognak elszenvedni, Szűcs Erika képviselőtársam utalt erre, oktatás tekintetében, sorolhatnám, amik szerintem nem tarthatóak. Higgyék el, hogy ezt elhivatottan mondom, és tudomásul vesszük, hogy el fogják ezt utasítani.

Arra kérem önöket, mivel nem a politikai – higgyék el, hogy nem a politikai – történetek fontosak nekünk ebben, mert akkor egyébként nem foglalkozhatnánk vele. Akkor valószínűleg Sneider képviselőtársam, a jobbkios képviselőtársainkkal nagyon komoly, egyéb típusú szakmai vitáink lennének, hogy egyébként ezeket a típusú elégedetlen szavazatokat hogyan gyűjtsük be, de ez nem erről szól, szerintem. Nem erről szól ez a történet. Azon gondolkodjanak el szerintem, hogy nem hiszem, hogy három évet kibír ez a történet.

Nem szorosán az előterjesztésről beszéltem, és végképp nem akartam politizálni, higgyék el, ha nem is ennek a napirendnek a kapcsán, de a következő éveket tegyék fel arra, főleg a kelet-magyarországi képviselők és a hátrányos helyzetben élők, hogy hogyan tudnak a kormány politikáján olyan irányú változásokat elérni, amik ezeket a feszítő dolgokat pozitív irányba tolják el.

És ha gondolják, akkor visszatérhetünk a mi kormányzásunkra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszonyé a szó.

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Köszönöm a szót. Én azt gondolom, hogy nem lehet figyelmen kívül hagyni az elmúlt 8 év történéseit semmilyen szempontból, mert annak következménye a jelenlegi gazdasági helyzet, annak következménye az, hogy a kistelepülések olyan helyzetbe kerültek, amilyen helyzetbe kerültek. Beszélhetnénk kisiskolák bezárásáról, kisposták bezárásáról és nagyon sok minden egyéb dologról is, és arról is beszélhetnénk, hogy a hátrányos helyzetű települések számára kiírt fejlesztési források hogyan valósultak meg az elmúlt években.

Ez a pályázati rendszer úgy állt össze, hogy címkézett támogatásként ugyanazt az összeget bocsátották rendelkezésére ezeknek a kistelepüléseknek, amik egyébként is más pályázati forrásokból rendelkezésükre álltak volna. Vagyis pályázhattak erre a címkézett támogatásra, és minden egyéb pályázatból pedig ki voltak zárva. Tehát, ha területfejlesztésről beszélünk, akkor csak akkor valósulhat meg területfejlesztés, hogyha van egy címkézett felzárkóztatási pályázati támogatási rendszer és emellett pedig minden település a saját erőforrásának mértékében részt vehetne fejlesztési pályázatokon.

Sajnos ez nem így valósult meg. Ami miatt én maximálisan elutasítom ezt az országgyűlési határozatot, az az, hogy álságos, álszent, olyan dolgokról beszélnek, amikre lehetőségük lett volna, hogy megvalósuljon, és hogy még egy példát mondjak: szociális szövetkezetek. Mi szociális szövetkezetet hoztunk arra létre, hogy a helyi gazdaságfejlesztést a településen belül elindítsuk. Jó példánk van arra, hogy hogyan kaptuk meg a támogatást nyolc hónap után, hogyan lehetetlenítették el a korábbi kormányzat idején ezt a szövetkezetet, és hogy az önkormányzat annak ellenére, hogy nagyon nehéz anyagi helyzetben van, nem

tudott volna valamifajta megrendelést adni ennek a szociális szövetkezetnek, ez már megszűnt volna, pedig 13 munkanélküli ember azért hozta létre, hogy a saját foglalkoztatását megoldja. Nem közmunkában, hanem kint a munkaerőpiacon.

Tehát én azt gondolom, hogy meg kell várni azokat az intézkedéseket, amik tervben vannak, azután kell véleményt mondani, és nem kell minket arra figyelmeztetni, akik egyébként ilyen helyzetű kistérségben élünk, nap mint nap szembetalálkozunk az emberek problémáival, hogy milyen fajta fenyegetettség van számunkra. Még egy példát szeretnék mondani: Borsod megyében, azt gondolom, én Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei képviselő vagyok, bizonyos kistérségekben elég sok felzárkóztatási forrást juttattak. Mi volt ennek az eredménye? És akkor itt szeretném befejezni a hozzászólásomat.

ELNÖK: Köszönöm. Székiné Sztrémi Melinda képviselő asszonyé a szó.

SZÉKYNÉ DR. SZTRÉMI MELINDA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Már a miniszter meghallgatása idején Szűcs Erika képviselőtársunk megjegyzése kapcsán is gondoltam, hogy elmondok azért két-három mondatot, de tudva, hogy miniszter úrnak sietnie kell, nem szóltam, de most képviselő asszony újra megismételte a számolatlan munkahelyeket az Észak-Magyarországi régió térségében. Hogy pontosítsunk, arról azért ne feledkezzünk meg, hogy ez a munkanélküliség kérdése mennyire összetett, mert nézzük meg, hogy az észak-magyarországi régióban milyen a munkanélküliek összetétele. Ugyanis kitermelődött az elmúlt időszakban egy olyan szakképzetlen réteg, amelyiknek az esetek többségében nem tudunk munkát adni. És még ha vannak is munkahelyek, márpedig vannak, és szakképzett munkaerőt várnak, ennek a szakképzetlen munkaerőnek nem tudnak munkát adni. Ez az egyik oldala, és nem történtek olyan lépések, amelyek ennek a szakképzetlen munkaerőnek lehetőséget biztosítottak volna a továbbképzésre.

A másik oldala, hogy kitermelődött egy olyan szemlélet, talán lehet így fogalmazni, hogy nincs kedvük az embereknek dolgozni. Bocsánat, nem volt kedvük dolgozni. Miért nem volt kedvük? Azért, mert a segély ugyanannyi volt, mint a minimálbér, és azt mondta, hogy ő akkor utána inkább segélyen van, mert otthon sokkal érdekesebb, nem kell neki úgy öltözködni, és a többi. Ezek konkrét példák, amit a mi munkaadóink elmondanak. Két hónapos rotációval dolgoztattak ezek a munkáltatók, mire betanította egy hónap alatt őket, utána elment a kedve, mert neki sokkal jobb otthon a segélyen pihengetni. Azért ezt se felejtjük el, hogy önöknek azok a bizonyos más intézkedések kellenek, amiket most tőlünk elvárnak, önök olyan intézkedéseket tettek, hogy kitermelték azt a szemléletet, hogy jobb otthon lenni segélyen, mint dolgozni.

A másik része pedig, csak a jegyzőkönyv számára szeretném, hogyha pontosítanánk, ugyanis úgy látom, hogy igeidő problémák vannak az előterjesztő szóbeli kiegészítésében. „Folyamatok elindulása előtt vagyunk, keleti országrész leépülése”, Varga képviselőtársam: „Észak-Magyarországon kialakul egy olyan helyzet, családok kerülnek olyan helyzetbe”. Ezt - én azt gondolom, képviselőtársaim - tegyük már múlt időbe! Folyamatok elindultak! És elindulása után vagyunk, keményen utána vagyunk! Keleti országrész leépült. Leépítették, vagy nem tették lehetővé, hogy fejlődjön, Észak-Magyarországon kialakult, és családok kerültek helyzetbe. Mi pedig azon dolgozunk, hogy ezt a múlt időt ne kelljen jövő időként megélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Most én szeretnék néhány szót hozzászólni a vitához. Nem akarom nagyon elhúzni nyilván ezt a vitát. Én azt teljesen megértem, és rendkívül egyetértek sok tekintetben fideszes képviselőtársaimmal, hiszen valóban az elmúlt 8 év olyan káros folyamatokat indított el, ami eljuttatta odáig az országot, ahol volt egy évvel ezelőtt. És én igazából nem is csak a gazdasági folyamatokat mondanám, azt, hogy mennyi korrupciós ügy,

mennyi tolvajlás történt ebben az országban, hanem inkább azt az erkölcsi rombolást, amit az elmúlt időszakban végzett 8 év alatt a szocialista kormányzat, és igenis Gyurcsány Ferencnek egyébként a magyar társadalmat romboló személyes erkölcsi normáira helyezném a hangsúlyt, tehát ezzel teljes mértékben egyetértek.

De viszont azért itt már van olyan komoly probléma, amit viszont a Fidesz, mint kormánypárt saját magának köszönhet, és igenis ez az egykulcsos adórendszer számunkra Északkelet, Kelet-Magyarország számára rendkívül hátrányos. Húsz éve arról szól, legalábbis szavakban a magyar politika, hogy ezt a térséget fel kell zárkóztatni az ország többi részéhez. Ez az intézkedés gyakorlatilag pénzkivonás erről a területről, hiszen vannak, akiknek kevesebb lett a fizetésük, és tudjuk jól - statisztikailag is egyértelmű, ez nem kérdés -, hogy ebben az országrészben jóval alacsonyabbak a keresetek; magyarul: itt sokkal kevesebb ember veheti igénybe az egykulcsos adórendszerből fakadóan, hogy nagyobb jövedelemmel rendelkezzen, ez érvényes egyébként a gyermekkedvezményekre ugyancsak. Tehát igenis meg kell állapítani, hogy ezt viszont már önök követték el, és ezt orvosolni kell.

Tehát, ha valóban nem akarják azt, amit egyébként Varga László képviselőtársam nagyon jól elmondott, hogy egy rendkívüli robbanás helyzet, helyzet-közeli állapot alakuljon ki, vagy már ki is alakult talán Észak- és Kelet-Magyarországon, akkor önöknek a következő évi adótörvényeknél ezt tekintetbe kell venniük, mert itt igenis ez egy nagyon elhibázott politika volt. Nem akarom most ezt végigsorolni, lehetne sorolni hosszasan. Azt kérem, ha már itt van Konkrét Károly államtitkár úr is, hogy gondolják át majd ezt az adórendezést, mert ez biztos, hogy tényleg óriási problémákat fog okozni az országban, és tényleg szó szerint kettészakítja ezt az országot, ami már eddig is igencsak ketté volt szakadva. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és Talabér Márta képviselő asszonynak adom át a szót.

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Én rövid leszek egyfelől, mert Székyné Sztrémi Melinda képviselőtársam részben elmondta, amit szerettem volna, de szeretnék is csatlakozni ahhoz, amit ő, illetve Sira Magdolna képviselő asszony elmondott. Mind a hárman, akik megszólaltatunk a kormányoldal részéről, képviselők és polgármesterek is vagyunk, tehát azt gondolom, hogy nap mint nap szembesülünk mindazon nehézségekkel, amikről itt szó van, és ha megengedik, nem az elmúlt egy esztendőben alakultak ki, hanem amelyet 2002 után végig követhettünk.

Azt mondta Varga László, hogy vicces, hogy visszautalok az elmúlt 8 évre. Szerintem pedig az a vicces, hogy önök nem akarnak arról tudomást venni, hogy mit követtek el abban a 8 esztendőben - és utalt a Medgyessy-kormány első 100 napjára. Hasonlítsuk össze a 2002-öt és a 2010-et. 2002-ben önök egy teli kasszát vettek át, és abból a kasszából osztogattak az embereknek, mi pedig egy üres államkasszát vettünk át, és azon küzdünk, hogy az ország ne menjen csődbe, hogy ne jussunk Portugália sorsára, ezért dolgozunk - össze se lehet hasonlítani a két szituációt sajnálatos módon.

Az pedig, hogy a közmunkaprogramban milyen napi gondok és nehézségek vannak, és lehet-e értékteremtő munkát végezni kettő vagy négy órában és a nyolcban pedig lehetett. Nagyon sokszor láttam és látok munkát végző embereket, azt is mondhatom, hogy kvázi sikerélményként lehet elkönyvelni, hogyha 10 foglalkoztatottból mondjuk 5 valóban munkát végez, és azt lehet mondani, hogy ötven százalékuk dolgozik egy adott területen; nagyon nehéz ezeket az embereket komoly értékteremtő munkára bírni, és ebből a szempontból egyébként mindegy, hogy nyolc, kettő vagy négy órában. Én ott álltam a közmunka-szervező mellett, amikor jött a telefon neki, nem egy embertől, kettőtől, háromtól, fizetéskor alkohalmámorban úsznak ezek az emberek, nem mennek dolgozni. Tehát az, hogy ilyen nehéz helyzetben lévő embereket megpróbáljunk egyáltalán alkalmassá tenni arra, hogy bármilyen nemű munkát végezzenek, ez azoktól is nagyon nagy munkát kíván, akik ezekkel az emberekkel foglalkoznak.

És amit Sztrémi Melinda képviselőtársam mondott, nekem is van olyan tapasztalatom sajnos, amit egy varroda vezetője mondott el, hogy nagyon sokan csak azért mennek el hozzá, azért jelentkeznek be, mert a munkaügyi központ kiközvetítette, és ő csak azt kéri, hogy egy pecsétet szeretne, ő nem szeretne dolgozni, tehát igenis van ilyen probléma, hogy nem mindenki van meg a szándék a munkavégzésre. És én ugyan nem Kelet-Magyarországról jövök, hanem Nyugat-Magyarországról, de egy bányászvárosból, ami számos gonddal, problémával küzd, ott is viszonylag magas a munkanélküliség, de még sokszor a meglévő munkahelyeket sem lehet betölteni, mert nem jelentkeznek arra alkalmas emberek, tehát van igenis ilyen probléma és ne csináljunk úgy, mint hogyha ez egy nem létező gond lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)*

Államtitkár úrnak megadom a szót.

Dr. Kontrát Károly válasza

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Végezetül annyit szeretnék mondani, hogy meg vagyok győződve róla, meg vagyok győződve arról, hogy a Széll Kálmán-terv részét képező törvényjavaslatok megoldást, valódi megoldást fognak hozni és jelenteni ezeknek a súlyos, és az ország jelentős területeit átfogó problémáknak a megoldására, hamarosan a bizottság elé fognak kerülni ezek a törvényjavaslatok.

Kérem a tisztelt bizottságot, hogy támogassák majdan ezeket a javaslatokat, most pedig arra kérem ismétlen a bizottságot, hogy ezt az önálló indítványt, ennek a tárgysorozatba-vételét utasítsák el. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselőtársaim közül kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor Szűcs Erika képviselő asszonynak adom meg a szót a reagálásra.

Szűcs Erika előterjesztői viszontválasza

SZŰCS ERKA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én azért úgy veszem észre, hogy Kontrát államtitkár úr nem olvasta el figyelmesen, mert azt mondta, hogy most jövünk rá, hogy mit kellene csinálni. Ugye mi itt egy csomó dologban azt mondjuk, hogy folytassa, fejlessze, alakítsa át, ahogy most indult vagy korábban indult azoknak a tapasztalatai alapján. Ez a közmunka, ez az alapkompenciákat megerősítő közoktatás, a bölcsőde- és óvoda, a szociális szövetkezetek. Ugyan polgármester asszony úgy mondta, mint hogyha ez 2000 környékén jött volna létre, én úgy tudom, hogy a szociális szövetkezet program egyébként valóban nagyon bonyolult és nem szerencsés feltételekkel, de hát itt is az van, hogy azt fejleszteni kell a tapasztalatok alapján. Miniszter úr is mondta, hogy elindul valami, a tapasztalatait kiértékelik és utána fejlesztik. Ha ez Réthelyi miniszter úrnak joga és elismerjük, hogy igen az élet az ilyen, akkor gondolom, hogy ebben is el kell ismerni.

Tehát a szociális szövetkezet programot elindítottuk és azt tényleg változtatva, de érdemes továbbfejleszteni a kistelepülési önkormányzatoknak vagy a hátrányos helyzetűeknek, de legalább volt, hát akkor hogyan kell tovább, mert az nem megy, hogy nincsen semmi pozitív diszkrimináció. Tehát valóban van benne egy-két olyan dolog, amikor azt mondjuk, hogy ígéreteihez híven a kormány minden településen biztosítson rendőrt, úgyhogy itt nem magunk most ébredtünk fel, hanem a kormányzat ígértét vettük.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez nem arról szól, hogy most kitaláltuk, hogy mit kellene csinálni, hanem azt mondjuk, hogy vannak bizonyos dolgok, amelyeknek vannak

pozitív eredményei, pozitív társadalmi fogadtatása, és akkor azt meg kell nézni, nyilván a vadhajtásokat lenyenesni, de érdemes továbbfolytatni. Mert ebben a helyzetben, ugye 2010-re gazdasági válság is bekövetkezett - Talabér képviselő asszonynak, polgármester asszonynak mondom ezt -, hogy ebben a helyzetben azért mégiscsak a leghátrányosabb helyzetű társadalmi csoportokat valahogy alulról megtámasztják, illetve valódi esélyeket adnak nekik képzéssel, foglalkoztatásban való részvétellel.

A nemzeti együttműködés program tartalmazza. Őszintén szólva, én már nem igazán tudom, hogy mi volt a program, mert amikor a nemzeti együttműködés programját az Országgyűlés elfogadta, akkor még 7 százalékos hiány, meg 6 százalékos gazdasági növekedés járta, meg a mindenkinek jobb lesz, most pedig ugye kökeményen az Európai Unió elvárásai szerint adósságcsökkentésről és nem pedig a növekedésnek a mindenféle ösztönzéséről van szó.

Úgyhogy én úgy gondolom, hogy igenis most az Európai Unió által elvárt megszorítások történnek ebben az Orbán-csomagban, a szociális területet érinti ez a legjobban, és mindez akkor történik, amikor még egyáltalán nem látszik, sőt talán azt mondom, hogy az ellenkezője látszik, hogy a gazdaság képes lenne olyan mennyiségben munkahelyeket kínálni a szociális szférából kikerülők számára, hogy ez a dolog nagyobb társadalmi kockázat nélkül valóban vállalható lenne. Mi erre szeretnénk volna mindössze a figyelmet felhívni.

A segély ugyanannyi volt, mint a munkabér, mert néhány városi legenda itt elhangzott. Természetesen, amikor az Út a munkához programot elindítottuk, akkor ezekkel az adatokkal foglalkoztunk. Ez 2009 előtti, tehát 2007-es, 2008-as adat. Az átlag rendszeres szociális segély összege 27 ezer forint volt, azért csináltuk, hogy a 28500-hoz képest ezt sok vagy kevés, és 5-7 százalék volt, függően attól, hogy milyen létszámú volt a segélyezettek száma, azoknak az aránya, akik valóban a minimálbér nettójával azonosat kaptak azért, mert nagy volt a család.

A minisztériumi apparátus adta ezt az adatot, most akkor a mi időnkben a minisztériumi apparátus csalt, az önök idejében meg nem. Én ezt nem tudom elfogadni, azt gondolom, hogy ezek statisztikai adatok voltak. És hogy múlt időbe tegyük! Igen, igaz, múlt időben kell mondani, de ezek az intézkedések azt mutatják, hogy megpróbáltunk valamit elindítani. Mi most azt javasoljuk, hogy ezeket kritikailag felülvizsgálva folytassuk. Ha önök azt mondják, hogy nem, rendben van, akkor csináljanak valami mást, de az, hogy a munkanélküli segély időtartamát megharmadolják, hogy a 150 ezer közmunkát már elérték 400 ezer embernek, mert azért azt tudni kell, hogy a 150 ezerből a múlt héten a roma platformon be lett jelentve, hogy 100 ezer a romáké, akkor 100 ezer rokkantnyugdíjas, meg a 650 ezer munkanélküli közül a megharmadolás után kikerülőknek a számát, ha összeadom, akkor szerintem 400 ezer embernek nem lehet 150 ezer közmunkahelyet eladni. Tehát azért ez annál súlyosabb kérdés, minthogy számisztikával, meg a statisztikák javításával a dolgot túl lehetne magyarázni.

Úgyhogy mi továbbra is azt mondjuk, hogy igen, ez egy politikai típusú kezdeményezés, de annak érdekében, hogy a kormányzat foglalkozzon intenzívebben az egyre mélyülő társadalmi és területi különbségek kezelésével. Ha ilyen típusú intézkedéseket idehozunk, biztos, abban mi konstruktív partnerek leszünk, mert nekünk is érdekünk, hogy az ország egyben maradjon. Jelen pillanatban éppen darabokra hullik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Amennyiben nincs több hozzászólási szándék, a vitát lezárom, és szavazás következik. Két újabb helyettesítést jeleznék: Bábiné Szottfried Gabriellát Rónaszékiné Keresztes Monika helyettesíti és Boldvai László képviselő urat Varga László képviselő úr helyettesíti.

Határozathozatal

Aki a H/2734-es számú határozati javaslat tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 3 igen. Aki nem támogatja? (Szavazás.) 13 nem. Tartózkodott? (Szavazás.) 3 fő. A bizottság nem vette tárgysorozatba. Köszönjük szépen a részvételt az államtitkár úrnak.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről. Általános vita. A hitelfelvevők kilakoltatás elleni védelmének megteremtéséről szóló határozati javaslat (H/2626. szám)

Soron következik a hitelfelvevők kilakoltatás elleni védelmének megteremtéséről szóló határozati javaslat tárgyalása, a H/2626. számon. Köszöntöm az előterjesztők képviselőjében Z. Kárpát Dániel képviselő urat. Át is adom a szót, képviselő úr.

Z. Kárpát Dániel előterjesztése

Z. KÁRPÁT DÁNIEL előterjesztő (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Nagy szeretettel köszöntöm mind a jelen lévő képviselőket, mind vendégeiket, hiszen egy igen fontos téma felvetést szeretnék alátámasztani a legmélyebben ható szakmai érvekkel, a legkevésbé átpolitizálva ezt a kérdéskört. A hitelfelvevők kilakoltatás elleni védelmének megteremtése fontossága tekintetében talán a leginkább beszédes tény az, hogy lényegében tegnap, tegnapelőtt elkezdődtek a kilakoltatások mind a fővárosban, mind Magyarországon egész területén. Tehát most már nem mondható el az, hogy a kilakoltatásnak nevezett moratórium teljes körűen és széles körűen minden magyar állampolgárt megvédene.

Ezért nem is titkoljuk, hogy javaslatunk lényege az, hogy mind a végrehajtási eljárások kezdeményezésének tilalmát 2012. április 1-jéig toljuk ki, ezzel kapcsolatban pedig a végrehajtók a lakóingatlanok kiürítésének a foganatosítását szintén egy 2012-es, május 1-jét követő időpontban kezdhessék csak meg, hiszen jelen pillanatban ezen problémakör rendezése erőteljes hiányosságokkal küzd.

Nem titkoljuk azt sem, hogy egy csomag első részeként képzeljük el ezt a megoldási formát, mely, bár csak tüneti kezelés, nagyon sokszor említettük a parlamenti viták során is, hogy lényegében hintőpor a sebre, de akkor is egy olyan elengedhetetlen és olyan levegőhöz juttató lépés lehet, amely megakadályozhatja azt a szociális katasztrófát, mely a napokban is elkezdődött kibontakozni, hiszen látható az, hogy a jelen pillanatban kilakoltatásnak nevezett moratórium nem véd meg mindenkit ezen káros jelenségektől, például a majdnem egymillióra rúgó közműtartozással bíró magyar emberek tekintetében egyáltalán nem biztosít megoldást. Ezzel kapcsolatban a Széll Kálmán-tervnek az előterjesztése vagy akár a konvergenciaprogram angolból visszafordított egyes elemei sem túl biztatóak, hiszen itt mintha elfogadni látszanának azt a módszert, amely véleményünk szerint az ingatlanspekuláció egy minősített esete, mely szerint árveréseken az ingatlan, a lakás, a ház elárverezését követően a tulajdonos, a bajba került – általában – devizahiteles bérlőként maradhatna a saját ingatlanában. De hát mennyire életszerű az, hogy egy árverésen, miután 60-70-75 százalékot kap az ember az ingatlanáért, utána még bérleti díjat tudjon fizetni abban az esetben, hogyha a törlesztőrészletet nem volt képes fizetni. Nyilvánvaló, hogy itt nem egy szociális alacsony szintre levitt bérleti díjról lenne szó, hanem egy kökemény piaci alapokon nyugvó valamiről. Nem életszerű, hogy ezt bárki ki tudja fizetni.

Tehát ez a megoldási csomag, miszerint bérleti jogviszony jöjjön létre adósok esetében, véleményünk szerint tökéletesen elfogadhatatlan, első lépésként, tüneti kezelésként az általam említett megoldási javaslatot tudjuk elképzelni, melyre aztán rá lehetne építeni a többi elemet, amelynek végső pontja természetesen a devizahitelek forintosítása lenne, és maguknak a hitelkonstrukcióknak egyfajta állami felügyelet alá vétele, mely nem az ingatlanvagyon átvételét célozná meg, ez ugyanis egy több ezermilliárdos tétel lenne.

Nyilvánvalóan nemcsak az idei költségvetésben nem lesz erre összeg, pedig az idei költségvetés még könnyű helyzetben van, a jövő évihez képest, hiszen most a magánnyugdíjpénztárakból egyébként jogosan bevont vagyontud bizonyos kiadási formákat fedezni. Jövőre már ez sem áll rendelkezésre ilyen szinten, tehát elmondható az, hogy hosszú távú megoldást a Nemzeti Eszközkezelővel kapcsolatban kiszivárgott tervezetek nem igazán tudnak nyújtani, ebben az esetben pedig már a részleges kilakoltatási lehetőség is óriási katasztrófát rejt magában, főleg annak ismeretében, hogy sem becslések nem állnak rendelkezésre arra nézve, hogy ezen a nyáron hányan vesztek el a fedelet a fejük fölül, és egyáltalán mi lesz ezekkel a családokkal. Egy aggasztó demográfiai, népesedési katasztrófa közepén mi lesz azokkal az emberekkel, akik most utcára kerülnek?

Nyilvánvaló, hogy sem átképzési programok, sem szálláslehetőség, sem egy kiterjedt közmunkahálózat nem áll rendelkezésükre annak érdekében, hogy visszatérhessenek a produktív társadalmi szférába. Természetesen a javaslatunk megalapozása nem arra irányul, hogy aki tartozik, ne fizesse meg a tartozását. Alapvető elvárás, hogy aki adós, az fizesse meg adósságának, tartozásának az indokolt részét, természetesen nem a büntetőkamatokkal sújtott összegre gondolunk, hiszen tudvalevő, hogy egy átlagos devizahitel az utóbbi egy év során átlagosan mintegy 31-33 százalékkal lett drágább. Nincs ember a földön, aki erre írt volna alá szerződést, tehát látható az, hogy a hitelesek ki vannak téve a nemzetközi pénzügyi és társzervezetek spekulációinak. Egy gondoskodó, óvó kormányzat feladata ugyanakkor az lenne, hogy ebbe a rendszerbe a lehető legtisztességesebb módon beavatkozzon, nem feltétlen csak úgy gondoljuk ezt, hogy osszák meg a terheket a kereskedelmi bankok, az állam és az adósok, hiszen itt a felelősségi köröket is mérlegelni kéne. Nyilvánvalóan vannak olyanok, akik tovább nyújtóztak, mint ameddig az a bizonyos takaró ér. Számításaink szerint ők nincsenek többen, mint a devizahitelesek öt, azaz öt százaléka. Az is elképzelhető, hogy kevesebben vannak, mindenesetre semmiképpen nem szabad az önhibájukon kívül bajba jutottakat kitenni a nemzetközi pénzügyi, spekulációs folyamatoknak.

A kilakoltatások tömegessé válása továbbá elősegíti azt is, hogy deprimált, leszakadt, westernizálódott régiók jöjjenek létre Magyarországon, ezeknek a megakadályozása azért is fontos, mert ezek nem kizárólag pénzügyi hátrányokat okoznak, hanem egy olyan közeget erősítenek vagy hoznak létre Magyarországon, mely fenntartása lehetetlenné teszi a hosszú távú tervezést, a tisztességes életvitelt Magyarországon, ezáltal pedig a bűnözésnek és a további deprimált területek létrejöttének kedveznek.

Éppen ezért megoldási javaslatunk, mely jelen pillanatban önök előtt fekszik, egy első lépcsőfoknak értelmezhető, ugyanakkor talán az általam felvázolt folyamatábrából is kiviláglik az, hogy lényegében nincsen megoldott szelete sem ennek a problémakörnek. Tehát látható az, hogy tűzoltó jelleggel addig is ki kéne terjesztetnünk a moratóriumot, ameddig legalább kikristályosodik az, hogy mit akarunk ezen a területen, hangsúlyozom párt színektől függetlenül. Nem feltételezem, hogy bárki azt akarná ma Magyarországon, hogy tömegek kerüljenek utcára, ugyanakkor az a 20 éve elkövetett folytatólagos mulasztás, melynek értelmében egyik kormány a másikra, egyik ciklusról a másikra tolja át a felelősséget, ebben a ciklusban vált tarthatatlanná. Tehát látszik, hogy ezt a problémakört már nem sikerül átnyomni a 2014 után következő időszakra, ezért nagyon kérek mindenkit, hogy a lelkiismeretére hallgatva, járuljon hozzá ahhoz, hogy most tisztességes első lépés születhessen ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Köszöntöm a kormány képviselőjében Szatmáry Kristóf államtitkár urat, a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről.

Megadom a szót, öné a szó államtitkár úr!

Szatmáry Kristóf állásfoglalása

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden szeretnék a javaslatra reagálni. A minisztérium, illetve a kormányzat nem támogatja sem a tárgysorozatba-vételt, sem az általános vitára való alkalmasságot. Azért nem, mert jelen pillanatban is – bár úgy, ahogy említette, nem teljes körűen – de létezik kilakoltatási moratórium. Ezt a vitát egyébként a parlamentben már lefolytattuk képviselő úrral több felszólalásban, hogy miért az a rendszer, ami július 1-éig érvényes. Egyébként azért kicsit csodálkozom a javaslaton, most félretéve a hivatalos részt - ahogy képviselő úr is mondta -, ezt jó néhányszor egyébként a Jobbik is elismerte, hogy ez a kilakoltatási moratórium egy rossz ideiglenes megoldás. Itt ennek egy évvel való meghosszabbítása - egyetlenegy példát hadd mondjak -, olyan következményekkel is járna, hogy valószínűleg azok az adósok kerülnének rosszabb helyzetbe, akik tudnak fizetni, hiszen a bankok előbb-utóbb a kormányzat akármilyen törekvése mellett is, azokkal próbálná meg megfizettetni a vagyonszertésüket, akik fizetnek normálisan. Ez a javaslat egyébként azért sem alkalmas hosszú távon a probléma kezelésére, mert ennél sokkal heterogénabb a probléma, tehát jól megkülönböztethető egyébként azon réteg, aki még nagy nehezen, de tudja fizetni egyébként a kamatokat és azok, akik mondjuk 90 napon belüli késéssel vannak, illetve azok, akik 90 napon túli késésben vannak.

Abban egyetértünk képviselő úrral egyébként, hogy egy megosztott felelősség van, értelemszerűen nem mentesíthető a felelősség alól, aki a hitelt felvette. Tehát mi is azt gondoljuk, hogy az alap normaállapot az, hogy aki hitelt vesz fel, az fizesse vissza, értelemszerűen felelőssége van a kereskedelmi bankoknak is abban, hogy ez a hitelezési folyamat egy felelőtlen hitelezési politikával párosult. Természetesen felelőssége van a korábbi kormányzatoknak is abban, hogy egyébként a forintalapú lakáshitelezés visszaszorulásával előidézte azt a helyzetet, hogy a lakosság nagy része devizában adósodott el. A kormányzat éppen ezért szükséges rossz, de rövid távú megoldásként július 1-éig a kilakoltatási moratóriumot meghosszabbította. Terveink szerint ezen időszak végéig megszületik az az átfogó megállapodás, amely az előbbi elvek szerinti megosztott felelősség figyelembevételével hosszú távon, és különböző csoportok mentén is képes kezelni ezt a problémát. Viszont egyrészt jelzem, hogy az egy évvel való kitolás nagyon súlyos következményekkel járhatna azok számára, akik fizetik a lakáshitelt, másrészt ez a kérdés akkor merülhet fel - esetlegesen ennek a július 1-jei moratóriumnak a meghosszabbítása -, ha június közepéig lényegében nem sikerülne mégse azt a megállapodást létrehozni, amely a többi feltételt teljesíti, tehát itt jelen pillanatban most egy ilyen időtávlatban ezt a javaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm. Vágó Sebestyén képviselő úré a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen. Abban egyetértünk szerintem államtitkár úrral, hogy ez nem egy jó megoldás, ezt Z. Kárpát Dániel kollegám is ugyanígy elmondta. Csak mondjuk, ha veszünk egy tűzvédelmi példát, persze tűzvédelmi szempontból egy égő házban a tüzet lokalizálni és elkezdni oltani, nem jó megoldás, de ha már ég a ház, akkor tennünk kell valamit. És az, hogy most kikre vonatkozik a kilakoltatási moratórium, meg kikre nem vonatkozik. Voltak módosító indítványok azzal kapcsolatban, hogy komplexebb lehessen ez a törvény, ami jelenleg hatályban van július 1-jéig, ezt a kormány minden esetben visszautasította, komikus helyzetnek is lehettünk tanúi a múltkori bizottsági ülésen, ugyanis egy jelenlévő képviselőtársunk a bizottságban a saját indítványát is leszavazta azért, mert a kormány ígéretet tett, hogy ezt a problémát is megoldja. De könyörgöm, ezek

nem történtek meg és a kormány túllépte a határidőt. Ezeknek a megoldásoknak a határideje április 15-e lett volna.

És akkor most gondolkozzunk egy kicsit gazdasági szemmel, mert az önök minisztériumában nem szociális szakemberek, nem gazdasági szakemberek ülnek. Belegondoltak önök abba, hogy mivel nem terjed ki mindenkire ez a védelem, és most amit már megemlítettünk, tömeges utcára kerüléseket és kilakoltatásokat fog okozni az április 15-ei moratórium megszűnése, gondoltak azon, hogy ez az államnak milyen szociális kiadásokkal fog járni azokkal az emberekkel kapcsolatban, akik jelenleg most az utcára kerültek? Tehát, ha szociális érzékenységből vagy szociális oldalról nem lehet önöket meggyőzni arról, hogy ezt meg kell tenni, akkor legalább gazdasági szempontból gondolják át és döntsenek hideg gazdasági fejjel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni.
Rónaszékiné Keresztes Monika képviselő asszonyé a szó.

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Én csak annyit szeretnék hozzászólni, hogy ez a tipikus, ha van rajtunk sapka, akkor az a baj, ha nincs, akkor az a baj. Igenis a kilakoltatási moratóriumnak egy bizonyos határideje meglendíti a kérdést. Én rengeteg - tehát most szociális alpolgármesterként - aktányi ügyvel vagyok kapcsolatban, és azok az emberek, akiknek lenne fizetési hajlandóságuk, részben tudják is fizetni és várják az államtól a megoldást, ők már egyszerűen lelkiileg nem bírják tovább ezt az időhúzást. Tehát nekik segíteni fog, ha közben igenis kialakul egy olyan megállapodás az állam, a bankok és a hitelesek között, ami valóban elindít egy olyan folyamatot, hogy ő hogyan tudja ezt az egészet rendezni, mert ha csak az, hogy még nem fogják kilakoltatni, attól ők, komolyan mondom, depressziósak lesznek, holott fizetni szeretnének. Azok számára, akik viszont pont hátradólnak a kilakoltatási moratórium húzása miatt, azoknak viszont nyilvánvaló - az egész országra nézve és az ő saját helyzetükre nézve is - rosszabb lesz a helyzet. Tehát meg fog indulni ezzel, nagyon komplex és egyébként a Lakhatási albizottság ülésén igenis egy nagyon pozitív hozzáállás a civil szférától, a bírósági végrehajtók részéről is és a bankok részéről is egy megállapodási irányvonal már rajzolódik ki, úgyhogy ez létre fog jönni, de még egy évig húzni, nincsen semmi értelme. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én is szeretnék néhány szót hozzászólni röviden a vitához. Teljes mértékben egyetértünk államtitkár úrral abban, amit a Jobbik is megfogalmazott, hogy ez egy rossz lépés önmagában és csak egy ideiglenes lépés az, hogy a moratóriumot tovább kiterjesszük mindenkire természetesen, nem úgy, ahogy most egy-két nappal ezelőtt megszűnt. Viszont ezt az ideiglenes és rossz lépést azért kell megtenni, ez tény és való, mert a kormányzat nincsen felkészülve arra a helyzetre, ami ránk vár. És amikor itt arról beszélnek, hogy nincsen felkészülve, épp szerintem pont jó helyre intézem gondolataimat, a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz.

Akkor, amikor önök az egykulcsos adórendszer bevezették, amiről már itt volt szó, hogyha önök nem így vezették volna be, hogy gyakorlatilag csak a gazdag emberek számára növelték meg a jövedelmeket, hanem az alacsonyabb vagy az átlagos keresetű emberek számára is, ugye nekik is egy 5-10 ezer forinttal több maradt volna a zsebükbe vagy a fizetésük növekedett volna ezzel az összeggel, az a pénz ugyanúgy a magyar gazdaságba vándorolt volna. Sőt nagyobb mértékben, minthogy aki mondjuk félmillió vagy millióval keres többet ennek köszönhetően és esetleg kiviszi az Adriára és vesz belőle egy jachtot. Tehát a gazdaság ugyanúgy fellendült volna, ugyanúgy meg lehetett volna csinálni ezt az adócsökkentést, csak mondjuk nem 16 százalékos kulcs lett volna az alsó kulcs, hanem 12 vagy 10, és akkor most lehet, hogy erről a témáról igazából nem is kellene beszélni vagy nem

volna olyan fenyegető. Hiszen pont ez az összeg körülbelül az, ami hiányzik ahhoz, hogy sok esetben kifizessék a családok a megemelkedett tőketörlesztéseket.

Úgyhogy úgy gondolom, hogy sajnos itt van valahol a kutya elásva, hogy egy rossz adórendszert hoztak létre az elmúlt évben, amely csak a gazdagok felé kedvezett és bizony százazrek jártak volna jól azzal, ha ez a szegény vagy átlagos keresetűeket is támogatta volna és most nem volna akkora baj, hogy fizessék a tőketörlesztő részleteket. Csak ennyit szerettem volna hozzátenni.

Rónaszékiné Keresztes Monika képviselő asszonyé a szó.

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Annyit tennék hozzá, hogy ezek az emberek nem most kerültek ilyen helyzetbe, itt több milliós adósságot nem lehet néhány ezer forintos plusz keresetből létrehozni. Ezt maga sem gondolja komolyan. Az előző témánál is szerettem volna már mondani, hogy ne keverjük össze a szociálpolitikát a gazdaságpolitikával. Igenis, be kell látni, hogy itt mindenkinek rosszabb lett. A kormányváltást nem követően, hanem abból kifolyólag, hogy az összes dolog, ami ... (*Moraj, közbeszólások.*) kedves Szűcs Erika képviselőtársam, Hunvald György és cinkostársai, akinek az ügye állatorvosi ló az egész országra nézve. Ami Erzsébetvárosban történt, ott, hogy az önkormányzati vagyont olyan mértékben amortizálták le, hogy szociálisan rászorult emberek számára kutyamenhelynek sem használható lakásokat adtak ki, és tömeges méretekben, holott a szerető testvére is lakást kapott, és még fel is újították neki, akkor miről beszélünk!

És igenis az a réteg, amelyik most helyzetbe kerül a munkája és a családpolitika által, az be tudja hozni (*Szűcs Erika: Próbálják napirendre tűzni ezt is!*) Ez a helyzet, ez van napirenden! Ez van a bíróságok napirendjén is, és az az igazság, hogy a gazdaság beindítása nélkül nem tudunk szociális kérdéseket sem megoldani. Tehát annak a rétegnek, amelyik most többet keres, az a Széchenyi-tervvel és a belső gazdasági motor beindulásával egy irányvonalat kellett megszabni. Az, hogy ez nem megy két perc alatt, (*Közbeszólások.*) ... nem, nem, ez nem mese, ez nem mese, hanem egy irányvonal. És közben pedig morálisan is, mert azok az emberek, akik most alkoholba fojtják a bánatukat, nemcsak a munkahelyhiány miatt, hanem egész egyszerűen a családokat szétmarta ez az állapot nyolc év alatt, a válások és a morális állapotok miatt is bizonyos szenvedélybetegség egyik lépcsőjén csúsznak lefelé, ezt is kezelni kell, és igenis egy egészen más, morális gondolkodásmód gyógyító erejével fogjuk visszahozni lépcsőfokról lépcsőfokra. Higgye el, és mi ebben hiszünk!

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. (*Nincs jelentkező.*) Államtitkár úrnak adom meg a szót.

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Nagyon röviden ahhoz a megjegyzéshez hadd kapcsolódjak, hogy mi a legfőbb oka, és van-e összefüggés a mostani devizahittel rendelkezők problémája és az egykulcsos adó összefüggésével kapcsolatban. Hadd jegyezzem meg, hogy alapvetően a devizahitelek a devizaárfolyam változása miatt kerültek olyan törlesztőrészlet-hátrányba. Tehát, ha nagyon szigorúan követem azt a logikát, amit az elnök úr felvázolt, akkor lényegében, ha a devizahiteleken (*Moraj.*)

ELNÖK: Elnézést kérek, Szűcs Erika képviselő asszonyt rendre kell utasítanom, most az államtitkár úr beszél, hogyha lehet.

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tehát, hogyha a devizahitel problémáit akarjuk kezelni, akkor megkerülhetetlen és ez irányba mennek

egyébként a tárgyalások is, hogy a devizaárfolyam valamifajta rögzítésével próbáljuk meg ezeket a problémákat kezelni.

Tehát én csak jelezném igazából, hogy az egykulcsos adónak ilyen formán nincs köze hozzá, mert hogyha az árfolyamatokat egyébként egy jó gazdaságpolitikával nem tudjuk stabilizálni, akkor viszonylag sok pénzt hagyhatnánk különböző társadalmi rétegeknél, és ugyanúgy elvinné az a kamatfelár, amit itt az árfolyamvesztés miatt elszenvednek. Tehát elsősorban a gazdaság stabilitásának biztosítása mellett kell megpróbálni a devizaárfolyamokat a nemzetközi környezetben, egy elismert gazdaságpolitikával lehetőleg leszorítani. Ez alapvetően is segíti egyébként a devizahitelesek, és valóban ennek az egykulcsos adóhoz ilyen formán – nem mondom, hogy semmi, de – viszonylag kevés köze van. Abban is alapvetően egyetértek, ami itt elhangzott, és a képviselő úrral is megbeszéltük ezt pár interpelláció keretében, hogy a leghosszabb távú megoldás az, hogyha az embereknek tudunk munkát adni. És a munka mellett olyan fizetést tudunk nekik biztosítani, lehetőleg a piacon, amivel tudják egyébként a törlesztőrészeket fizetni. Tudjuk, hogy ez egyébként nem oldja meg azoknak az embereknek a prompt problémáját, akik most nem tudják fizetni a hiteleiket, de még egyszer jelezném minden jó szándék mellett, hogy ez a javaslat időzítésében és meghosszabbítás időintervalluma tekintetében nem aktuális, és most nem jó. Egyébként értelemszerűen erre a kérdésre júniusban érdemes visszatérni, mert jelen pillanatban a probléma nagy része a moratórium július 1-jei határidejével megoldott. Ezért nem tudjuk támogatni most ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak megadom a szót.

Z. Kárpát Dániel előterjesztői vizontválasza

Z. KÁRPÁT DÁNIEL előterjesztő (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én egy coming outtal kezdeném ezt a rövid kis zárszót, mely szerint, amikor az irodámban fogalmaztuk ezt az apró kis előterjesztést, akkor körülbelül két-három lépcsőfokkal hátrébb voltunk a tekintetben, hogy a kormányzatnak gyakorlatilag két-három naponta derülnek ki újabb és újabb elképzelései. Adott esetben sejtetései erről a kérdéskörrel, ami annyiból problematikus, hogy megnehezíti mind a szakmai felkészülést, mind pedig azt, hogy egyáltalán abból tudjunk főzni, amit a kormányzat élénk letesz. Természeteszerű, én is ezzel kezdtem, ez egy szükségszerű megoldási lépcsőfok lenne, mely lehetővé tenné egyáltalán, hogy a nagyobb katasztrófa elhárítása mellett ki lehessen munkálni a hosszú távú megoldást. Nagyon örülök, és egyébként államtitkári szintről is meglepően korrekt megközelítést tapasztalok a tekintetben, hogy a munka világába való visszavezetés, és egyáltalán a munkahelyteremtés fontossága e tárgykörben is felmerül. Sokkal keserűbb vagyok annak tekintetében, hogy önök is egy furcsa kényszerben vannak, mert miközben munkahelyteremtés címszó alatt itt plusz egymillió hangzott el, az egyéves mérleg gyakorlatilag mínusz 80 ezer, emellett egy leépített közmunkaprogram-rendszer tapasztalható, ahol mintegy negyedére csökkent a közmunkások száma. Nagyon nehéz lesz ezen rendszerből ezeket a nagyon optimista és amúgy általam is támogatott felvetéseket megvalósítani.

Az, hogy mennyiben illik ide az egykulcsos adózás bevezetése, nem maga az egykulcsos adó az, ami a legkomolyabb hatást gyakorolja erre a kérdéskörre, hanem a mögötte álló motivációs réteg. A mögötte álló motivációs szint ugyanis az lehetett, hogy azáltal, hogy a gazdagabbaknál pénzt hagyunk, az ő költségeik által majd felpörög a belső fogyasztás, beindul a gazdaság, és ennek köszönhetően talán a nehéz helyzetben lévő emberekre is kivétel mintegy multiplikátor hatással annyi, hogy az ő terheik könnyebbé váljanak. A probléma ott kezdődött el, hogy lényegében kétféle területre mentek ezek, a gazdagoknál hagyott összegek. A luxuskiadásokra, amelyek sok esetben multinacionális vagy külföldi érdekeltséget gazdagítanak, és magyar adóforintok nem képződnek belőlük vagy

pedig megtakarítások lettek belőlük, ami szintén nem jelent komoly multiplikátor hatást az átlag magyar állampolgárra nézve.

De vissza a tárgykörhöz, és ígérem, hogy nem élek vissza a tisztelt bizottság tagjainak idejével, nagyon jó lett volna valamit megtudni ezen rejtélyes megállapodásomagnak a konkrét tartalmi elemeiről. Értjük, hogy megállapodás kell, támogatjuk is, de önmagában a devizaárfolyam rögzítése lényegében azoknak segíthet, akik még fizetőképesek vagy pedig a fizetőképesség és a már nem likvid állapotnak a határán billegnek. Tehát én úgy érzem, hogy nem esett szó azokról, akiket gyakorlatilag a társadalomból most így kivetünk azáltal, hogy hagyjuk ezt a helyzetet eszkalálódni és elhatalmasodni, márpedig többször elhangzott az Országházban is, hogy senki nem veszítheti el a fedelet a feje fölül.

Még egyszer mondom: nekem nem azzal van a bajom, hogy aki tudatosan nem fizet – mondjuk – közműdíjakat, az elveszít bizonyos jogosultságokat adott esetben egy önkormányzati lakást, hiszen aki tudatosan visszaél, élőködik a rendszeren, az természeteszerű, hogy kell hogy számoljon ennek következményeivel.

Ugyanakkor jelen pillanatban látható az, hogy a kilakoltatások megindultak, és ezek hatásai – még egyszer mondom - beláthatatlanok. Nagyon örülök, hogy a rövid vita során a végrehajtók szerepe is szóba került, itt ugye a velük való konzultációról, megállapodásról esett szó, arról nem hallottam egy szót sem sajnos, hogy a végrehajtók módszerei Magyarországon enyhén szólva eltérnek a nemzetközi módszerektől és a tekintetben, hogy nem ritka egy elárverezett ingatlan esetében, hogy a végrehajtási jutalékkal együtt mintegy 10 százalékot visznek el az ingatlan értékéből, tehát egy tízmilliós lakás értékéből mondjuk egymilliót. Ezért javasoltuk korábban és többször azt is, hogy mondjuk, kettő százalékban maximalizálni lehetne a végrehajtási jutalékot. Ne tegyük érdekeltté, nevezzük ingatlanmaffiának azt a szerveződést, amelyik gyakorlatilag tudatosan viszi az ingatlanokat. Ennek még egy óriási veszélye van: ha tömegesen zúdulnak ingatlanok a magyarországi ingatlanpiacra, ez egyrészt hazavágja az ingatlanpiacot, tehát egy olyan, folyamatosan nyomott árképzést indít el, melyből visszatérni nagyon nehéz vagy szinte lehetetlen, ha pedig az ingatlanpiac meghal, akkor az építőipari is gyakorlatilag csődközeli helyzetbe kerül. Már most is ott van, de tovább súlyosbodik ez a helyzet, ha pedig nincs ingatlanipar, azt a nemzetgazdaság is kőkeményen megérzi. Tehát elmondható, hogy ez egy továbbgyűrűző probléma. Ezt nem kezelni, nemcsak forintosítható és nem kizárólag szociális, legalább olyan jól tudja mint én, hogy nagyon súlyos gazdasági válsághelyzetet is előidézhet.

A bankok esetében pedig nagyon csodálkozunk azon, hogy itt folyamatosan a velük való konzultáció, egyezkedés, már-már szívességekérésekig fajuló udvariaskodás kerül előtérbe. Mi nem azt mondjuk, hogy nincs szükség kereskedelmi bankokra, igenis van, egy gazdaság tőke nélkül meghal, ez tény; tisztességes gazdálkodás, tisztességes profit sem lehet ellenére senkinek. Ugyanakkor az, hogy idáig fajult ez a helyzet, nemcsak a 16 százalékos adónak köszönhető, például annak, hogy a kereskedelmi bankok egy jó része egymást túlllicitálva, adott esetben az ingatlan értékének mintegy 110-115 százalékát biztosította hitelként. A késedelmi kamatai sok esetben meghaladták a 30 százalékos éves szint mértékét, ami már-már az uzsora kategóriájába tartozhatna, ha ennek a törvényi szabályozása tökéletesen lefedett lenne. Az egyoldalú szerződésmódosítások lehetőségét sajnálatos módon pont 2001 magasságában tették lehetővé, tehát itt egy legalább három-négy olyan pilléres csomagról beszélünk, melyek rendezése esetében nem juthattunk volna el a jelenlegi állapotig. Nem hallottunk sajnos a forintosításra sem olyan érdemi reakciót, ami felvethetné, hogy ebből egyáltalán lehet valami, pedig valljuk azt, hogy a devizában való kiszolgáltatottság hosszú távon semmiképp semmilyen esetben nem fenntartható rögzített árfolyam mellett sem, hiszen ez a módszer, ez a modell sem számol további világgazdasági válságokkal. Márpedig érzésünk szerint - és a mértékadó közgazdászok szerint - ez a

válságfolyamat, ami mögöttünk áll, és aminek a közepén vagyunk, egy első lépcső volt egy nagyon soklépcsős folyamatban.

Értjük mi, hogy nehéz a helyzet. Azt is értjük, hogy az idei költségvetést valahogy egyben tartja a magánnyugdíj-pénztári vagyonból befolyt összeg, a jövő évit már kevésbé, tehát jövőre sokkal nagyobb bajok várhatóak, sokkal nagyobb problémák csúcsosodnak ki, mint idén, ugyanakkor pontosan ezt érezzük, hogy jövőre talán még kevesebb forrás jut ezen megoldási csomagra.

Tehát engedjék meg, hogy kifejezzem azon aggályomat, hogy sajnós nem vagyunk bizakodóak ezen a téren, egy komplett megoldási csomagot szeretünk volna hallani konkrétumokkal. Még egyszer mondom, egy ilyennek első lépcsőfoka és egy bevezető lépcsőfoka lehetett volna ezen előterjesztés; nagyon sajnáljuk azt, ha ezen a ponton ez elvérzik, de nagyon reméljük azt, hogy a kilakoltatás előtt álló vagy otthonukat elvesztő magyar emberek érdekében mindenki átérzi azon felelősségét, hogy kutya kötelességünk mindent megtenni. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Amennyiben nincs több hozzászólás, akkor a vitát lezárom és szavazás következik.

A szavazás előtt egy helyettesítést ismertetnék, Stágel Bencét Lanczendorfer Erzsébet képviselő asszony helyettesíti.

Határozathozatal

És akkor jön a szavazás. Aki a H/2626. számú határozati javaslat tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 16 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság nem vette tárgysorozatba a határozati javaslatot.

Köszönjük szépen a megjelenést a kormány képviselőjének.

Beszámoló a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület 2010. évi tevékenységéről. Előadó: Szeremi Lászlóné elnök

Következő napirendünkre térünk át. Soron következik a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület 2010. évi tevékenységéről szóló beszámoló megtárgyalása.

Köszöntöm Szeremi Lászlóné elnök asszonyt, e Testület vezetőjét, valamint dr. Mészáros József főigazgató urat, kérem, foglaljon esetleg helyet az asztalnál, hátha lesz olyan kérdés, ami érinti majd önt is.

Mielőtt megadnám elnök asszonynak a szót, tájékoztatásul csak annyit szeretnék mondani, hogy a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület törvényi kötelezettség alapján számol be minden évben a bizottságunknak, és ezek után megkérem elnök-asszony urat *(Derűlttség)*, elnézést, elnök asszonyt, hogy számoljon be a tevékenységükről.

Szeremi Lászlóné szóbeli kiegészítője

SZEREMI LÁSZLÓNÉ elnök (Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület): Köszönöm szépen, elnök úr, nagyon megtisztelő volt ez az elnök úr megjegyzés, azt hiszem, hogy egyedül dicsekedhetnék akkor ebben az országban egy ilyen státusszal.

Tisztelettel üdvözlöm elnök urat és a tisztelt bizottságot is. Valóban, ahogy az elnök úr mondta, egy törvényi kötelezettségének tesz eleget a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület, rövidítve: a NYET, hogy minden évben beszámol tevékenységéről.

Egypár gondolatot szeretnék kiemelni a beszámolómból. Úgy gondolom, hogy kiemelésre érdemes az, hogy a Testület működését szabályozó törvény értelmében a Testületnek három területen van kompetenciája és három területen van tennivalója. Ez a zárszámadási törvénynek a véleményezése; a másik terület, ahol a Testületnek kompetenciája

van, a nyugdíjbiztosítási ág helyzetének és működési feltételeinek az értékelése; és a harmadik terület pedig az, hogy vizsgálatok, illetve ellenőrzések kezdeményezése adott esetben. Ez az adott eset általában az alapok felhasználásával vagy kezelésével összefüggésben merülhetne fel, de erre ez idáig hál' isten nem került sor.

Ezt a három területet járta körbe, illetve két területet a Testület az elmúlt évben is. A beszámoló részletesen tartalmazza a feladat végrehajtása során végzett tevékenységet, illetve tartalmazza azokat a testületi megállapításokat és javaslatokat is, amit a konkrét ügyekben a Testület meghozott. Ezeket nem szeretném megismételni, mert úgy gondolom, hogy ezt az írásos anyag részletesen tartalmazza.

Amit viszont feltétlen szeretnék kiemelni, az egyik az alapkezelőnek a tevékenysége, amely rendkívül alacsony működési költségvetés mellett is példaértékűen végzi a tevékenységét. 2010-ben már a kiadási főösszegnek a 0,85 század százaléka volt a működési költség, ami rendkívül alacsony, ugyanakkor ez a tevékenységében és a munkájában egyáltalán nem mutatkozik meg, példaértékű szabályozott, ellenőrzött és nagyon jó kapcsolatot sikerült kialakítani a Testület és az ONYF között is.

Végül arról szeretném a tisztelt bizottságot tájékoztatni, hogy a Testületnek a véleménye alapján a Nyugdíjbiztosítási Alap pénzügyi egyensúlya biztosított, a nyugdíjak kifizetése garantált, tehát ebből adódóan sem 2010-ben, sem 2011-ben a nyugellátásokat semmifajta pénzügyi veszély, hogy úgy mondjam, nem fenyegeti.

Kérem önöket, hogy a Testület beszámolóját fogadják el, illetve az adott kérdésekre nagy tisztelettel állok rendelkezésükre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt képviselőtársaim, megnyitnám a vitát, kérdezem, hogy ki az, aki hozzá kíván szólni a beszámolóhoz.

Kérdések, vélemények

Szűcs Erika képviselő asszonyé a szó.

SZÜCS ERIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Szerintem a beszámoló nagyon egyértelművé teszi, hogy az Ellenőrző Testület milyen álláspontot képvisel, hogyan értékeli a folyamatokat, végül is a nyugdíjalap egyensúlyát célzó intézkedések korábban kezdődtek, most folytatódnak, úgyhogy azt gondolom, hogy a cél teljesen egyértelmű. Az, hogy ebben magánnyugdíjpénztárnak mi lett volna szerepe, az majd ki fog derülni 2013 után.

Azonban az alapkezelő tevékenységével kapcsolatban - és itt főigazgató úrnak is jelezném - vannak olyan információink több vidéki társadalombiztosítási igazgatóságról, hogy rendkívül feszített a tempó, kevés a létszám. Nem tudom, hogy a közigazgatás létszám, illetve költségcsökkentése érintette-e és mennyiben a nyugdíj-főigazgatóságot és annak területi szerveit, meglehetősen zaklatottak a kollégák és torlódnak az ügyek, merthogy a kormányzat bejelentett intézkedései hatására, aki teheti, az most igyekszik, még a mostani szabályok szerint elmenni nyugdíjba. Nem tudom, hogy ez mennyire helytálló, úgyhogy úgy gondolom, hogy esetleg a Testületnek egy ilyen vizsgálat mindenképpen megérné, hogy megnyugtató legyen mind a nyugdíjba igyekvők számára, hiszen elsősorban a szolgáltatást igénybevevők szempontjából fontos, hogy stabil, ütemesen dolgozó, hátralékokat nem felhalmozó szervezet intézze az ügyeit, tehát nyilván a munkavállalók szempontjából is fontos. Hallottam olyanról, hogy névtelenül már munkaügyi felügyelőségi ellenőrzést is kezdeményeztek a túlórák miatt. Tehát nyilván ebben benne vannak az egyéni és személyes élethelyzetek, de mégis meggondolandó, miután ezt több helyről észleltük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Amíg gondolkodnak kérdésen, addig én szeretnék néhány kérdést feltenni.

Igazából az első csak egy vélemény. Itt meg van fogalmazva, hogy még mindig nem egyértelmű a közvélemény előtt a központi költségvetés és a Nyugdíjbiztosítási Alapnak a kapcsolata, vagyis hogy mennyi pénzüsszeggel támogatja a központi költségvetés az alapot. Itt igazából csak egy vélemény, hogy én úgy gondolom, hogy itt eleve ott a probléma, hogy nem igazán nyugdíjtudatos a mi társadalmunk. Tehát nem így lett nevelve vagy nem így lett szoktatva, vagy nem érezték át ennek társadalmi jelentőségét, hogy jobban odafigyeljenek, de hát ebbe a politikusoknak valahol a bűne is megvan, hiszen erre fel kellett volna hívni a figyelmét is az embereknek, és egy olyan rendszert kidolgozni, hogy sokkal jobban érdekelje őket az, hogy mi lesz majd a jövőbeni sorsuk. És hát erre egyik lehetőség az egyéni számla bevezetése, és nyilván olyan dolgok, amik alapján majd talán jobban foglalkoznak a saját jövődöbeli megélhetésükkel.

Ami viszont már konkrétabb kérdés, itt a 8. pontban meg lett említve, hogy a nyugdíj melletti munkavégzés utáni nyugdíjmelés szabályai bonyolultak. Ez valóban így van. Nekem csak az a kérdésem, hogy a kormányzat részéről, illetve maga az ONYF dolgozik-e azon, hogy egyszerűsítsék ezt a rendszert. Ez az egyik rövid kérdésem.

A másik, hogy itt egy komoly vita alakult ki még az elmúlt évben a parlamentben köztem vagy a Jobbik álláspontja és a mostani kormánypárt álláspontja között az adatszolgáltatással kapcsolatban. Itt komoly problémák voltak akkor, jelezték nekünk, és itt a beszámoló alapján látom, hogy maga az Állami Számvevőszék, a szaktárcák álláspontjai is mind arról szóltak, hogy meg kellett volna hosszabbítani ezt az átállási időszakot az adatszolgáltatással kapcsolatban az APEH és az ONYF között. Szóval mi is úgy érezzük vagy úgy látjuk, hogy ez veszélyezteti sok ember pontos nyugdíjának a kiszámítását. Hol tartunk ebben a kérdésben? Erre szeretnék egy választ kapni, mert ugye végül is maga a parlamenti többség ellenében mindenki megszavazta azt, hogy ne legyen átállási időszak vagy ilyen rövid legyen. És én ezt nem tartom pozitív dolognak. Ezek lennének az én kérdéseim. Amíg gondolkodnak képviselőtársaim, meg is kérem az igazgató asszonyt, hogy válaszoljon. De Iván László képviselő úr akkor még szót kér előtte.

PROF. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Elnézést, két nagyon rövid kérdésem lenne magunkhoz. Az egyik, hogy 2009-ben két korcsoport részére korrekciós nyugdíjjal kapcsolatosan az akkori kormányzás felfüggesztette, és 2010-re helyezte át, hogy 2010-ben kerülhet rá sor, megindokolták, hogy miért. Most ez valahogy elveszett a figyelmünk középpontjából, én megkérdezném, hogy az a bizonyos áthelyezett, de ki nem fizetett és nem biztosított korrekciós nyugdíj két korcsoport részére most hogy van. Lebetgetett vagy lesz belőle valami, vagy azt megszüntetjük? Ez az egyik kérdésem.

A másik kérdésem pedig, hogy hányan vették igénybe eddig a 40 évi, úgynevezett jogosultsági öregségi nyugdíjukat a hölgyek. Ez a két kérdés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor megkérdezem, hogy kíván-e még valaki kérdést intézni a jelenlévőkhöz. *(Nincs jelentkező.)* Megadom a szót Szeremi Lászlónénak.

Szeremi Lászlóné válaszadása

SZEREMI LÁSZLÓNÉ elnök (Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedik, van pár kérdés, ahol a főigazgató úr segítségét is fogom kérni, hogy abszolút precíz választ tudjunk adni.

Szűcs Erika asszony felvetette itt a létszámdolgot. A Nyugdíjbiztosítás Ellenőrző Testület pont az áprilisi ülésén foglalkozott ezzel a kérdéssel, tudniillik áttekintettük azt, hogy a kormányhivatalok kialakítását követően az ágazatnak hogy néz ki most a tevékenysége, és ennek során a beszámolók alapján és a hozzászólások alapján végül is most a testület azt a következtetést vont le, hogy az átállás semmifajta problémát nem okozott. Az viszont tény,

hogy a nyugdíjügyeknek a száma megháromszorosodott, a főigazgató úr nyilván számokat is tud erre vonatkozóan mondani. Ahogy én emlékszem, végül is az első három hónapban már a tavalyi félév-háromnegyed év igénybejelentési száma beérkezett a nyugdíjigazgatóságokhoz, és ez valószínűleg összefüggésben van azzal is, hogy nagyon sokan kérnek szolgálati idő elismerési kérelmet, illetve nagyon sokan vannak olyanok, a 40 év szolgálati idő alapján nyugdíjba mehetők esetében, hogy nem ismerik pontosan a szabályokat és olyanok is beadják a kérelmet, akik eleve nem jogosultak nyugdíjra. Például egy szélsőséges példát hadd mondjak, elhangzott, hogy valaki 40 éves korú volt, és akkor úgy gondolta, mert ő 40 éves, ez már feljogosítja. Na most nyilvánvalóan ez is egy ügy és ebből nemcsak egy van, hanem számtalan van, tehát a kérelmek száma valóban megháromszorozódott, de ugyanakkor az ügyintézés menetében az ellátatlanság időtartama nem növekedett, és tudomásunk szerint még kamat kifizetésére sem került ebből adódóan sor. De a főigazgató úr ezt majd ki fogja egészíteni.

A másik kérdés a központi költségvetés és a Nyugdíjbiztosítási Alap kapcsolata. Ezt a 2010. évi beszámolóunk veti fel. Az elmúlt évben a költségvetés és a Nyugdíjbiztosítási Alap kapcsolatánál az okozott számunkra problémát, hogy a költségvetés tavaly még három jogcímen járult hozzá az alap költségvetéséhez, az egyik jogcím a magánnyugdíj miatt kiesett járulékok visszapótlási jogcíme volt, a másik jogcím, amikor a kormány, az állam, mint járulékfizető, mint munkáltató lépett be a rendszerbe, a gyés, gyedek után fizették a járulékot, és a harmadik volt a tényleges egyensúly megteremtését szolgáló költségvetési hozzájárulás, és a testület mindig azt sérelmezte, hogy a magán-nyugdíjpénztár miatti járulék-visszapótlás is a közvélemény előtt úgy szerepel, hogy az a Nyugdíjbiztosítási Alap hiánya, holott az lényegében nem a hiánya volt, hanem egy átcsoportosítás következtében keletkezett. Ez a probléma ilyen formában 2011-ben már nem áll fenn, hiszen már teljesen már struktúrával és más szerkezettel épült fel az alapnak a költségvetése.

A nyugdíj melletti munkavégzéssel kapcsolatosan szeretném mondani, hogy a probléma megoldódott, a parlament január 1-jétől elfogadta azt a módosító indítványt, amit a testület is támogatott és az ÁSZ is támogatott, úgyhogy ez ilyen értelemben már egy kipipált dolognak tekinthető.

Iván professzor kérdésére rögtön válaszolnék, hogy 2010-ben megoldódott a két korrekciós nyugdíjemelés is, kifizetésre kerültek, megállapításra kerültek, tehát ilyen értelemben a korrekciós nyugdíjemeléseknél sincs elmaradás.

A munkáltatói adatszolgáltatás. Igen, ezt éveken át a testület számára egy tárgyalási mechanizmus előzte meg, hiszen a testület úgy gondolta, hogyha valaki nyugdíjba megy, akkor mindent el kell követni annak érdekében, hogy minden adat rendelkezésre álljon. Ha valaki most nyugdíjba megy, akkor már a kereseti adatok 1988-tól kell hogy rendelkezésre álljanak. A szolgálati idő, meg amikor aktívvá vált, és egy elég jól bevált rendszer működött, ez a munkáltatói adatszolgáltatás. Egy évben egyszer kellett a munkáltatóknak minden olyan adatot közölni a biztosítottról, ami a nyugdíj megállapításához fontos. Ugyanakkor az adminisztrációs terhek csökkenése miatt is, végül is úgy döntött a parlament, hogy ezt eltörli, és egy más módszerrel fogják ezt megvalósítani. A mi információink szerint nem fog fennakadást okozni a későbbiekre nézve a nyugdíjas adatoknak a megléte. Úgy tudjuk, hogy a főigazgatóság nagyon hatékony tárgyalásokat folytat ennek érdekében. Gondolom, hogy a főigazgató úr majd ebben is kiegészít engem, és pontosan tájékoztatni fogja önöket arról, hogy jelenleg hol állnak ezek a munkálatok.

Az, hogy a 40 évet hányan vették igénybe, erre én sajnos nem tudok számszerű választ adni, szintén a főigazgató úr segítségét szeretném kérni, hogy eddig hány ilyen típusú igénybejelentés érkezett a nyugdíjigazgatóságokhoz. Köszönöm szépen, és akkor átadnám a szót.

ELNÖK: Köszönjük szépen, és megkérjük a főigazgató urat, hogy válaszoljon a kérdésekre.

Dr. Mészáros József válasza

DR. MÉSZÁROS JÓZSEF főigazgató (Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottsági Tagok! Néhány szóval szeretném csak kiegészíteni az elnök asszony precíz és korrekt tájékoztatását.

Először is köszönjük az elemző testület megállapításait, miszerint az alap prudens módon működik, illetve az alap irányító szervezete is átláthatóan prudens módon működik. Az első, hogy valóban a nyugdíjigények, amelyek állnak szolgálati idő elismerésből, nyugdíj-megállapítási kérelmekből, azok lényegében megháromszorozódtak. Ez különböző megyékben szórást mutat, a 2,5 és a 3,5 között szór.

A munkatársak nagy erőfeszítéssel végzik a munkájukat, ami annyit jelent, hogy Ket. által megadott határidőket tartjuk. Még egyszer, ez nagyon jelentős munkával, munkaszervezéssel jár együtt, de tudomásul kell venni, hogy egy szolgáltató szervezetnél, ha az igénylők száma megnövekszik, akkor azokat is ki kell szolgálni; vannak jobb évek, vannak rosszabb évek a munkavállalók szempontjából is. Itt nyilvánvalóan a jogszabályváltozások és a munkaerő-piaci folyamatok együttese eredményezte ezt a helyzetet, nevezetesen – időzjelbe téve – a „nők 40”évi munka utáni kedvezményének a lehetősége; itt körülbelül jelenleg mintegy 20 ezer igény adódott be, és körülbelül 8000-velahányszáz megállapítás már megtörtént. Tehát ez az egyik dolog, a „nők 40”. Itt azt szeretném mondani, hogy jól láthatóan nagyon sokan beadnak igényeket nyugdíj-megállapításra, akiknek a jogi alapja nincsen meg. Itt tájékoztatást is folytatunk, de nyilvánvalóan az emberek nem mindig kellően tájékozottak, amikor benyújtják ezt az igényüket.

Öt évről tíz évre emelkedett a szolgálati idő elismerés küszöbe; itt szintén nagyon sokan szeretnék tisztán látni, hogy mi is nyugdíjügyben az ő pályájuk, mi ezt messzemenően támogatjuk. Ez egy nagyon hasznos dolog, minél hamarabb tisztázni kell a nyilvántartásokat, annál jobb; erről, ha kívánnak tájékozódni, akkor egyszer nagyon szívesen a bizottságot is meghívjuk az ONYF szervezetébe.

És a harmadik, hogy a gazdasági válság kapcsán - ez már 2008 óta folyik - a munkanélküliségbe, illetve a munkanélküliségi ellátásból kiszorulóknak többlet igényekkel fordulnak a nyugdíj-igazgatási szervezetekhez. Tehát ez összességében eredményezte azt, hogy ilyen nagy ügyfélforgalmunk van, de még egyszer mondom, hogy az igazgatási szervek munkatársai nagy erőfeszítéssel, de kiszolgálják az ügyfeleket. Hogy mondjak egy egyszerű példát: a magánnyugdíjpénztárak kapcsán létrejött szabad választás törvény kapcsán több mint százezer ember kereste meg, ha úgy tetszik, akik a magánnyugdíjpénztárakban óhajtottak maradni, és tudtommal egyetlenegy panasz nem volt az ONYF igazgatásig szervei ellenében, holott, őszintén fogalmazva, ezek a hölgyek és urak nem biztos, hogy az állami nyugdíjrendszer szimpatizánsai voltak. Tehát én innen is köszönöm munkatársaimnak azt a munkát, amit elvégeztek. Itt elhangzott, hogy a korrekciós nyugdíjemelés megvolt.

NYENYI, tehát az adatszolgáltatás. Az adatszolgáltatással kapcsolatos jogszabályi intézkedés már 2006 óta lebegtetődik, már úgy volt, hogy 2008-ban megszűnik, akkor megint meghosszabbította a parlament, úgy volt megszűnik 2010-ben, akkor szó volt arról, hogy ez meghosszabbodik. A szuverén parlament döntött, ahogy döntött, minekünk a döntések végrehajtása a feladatunk és a biztosítottak jó minőségű kiszolgálása. Éppen ezért minden rosszban van valami jó is a mi szempontunkból, hogy felgyorsulnak azok a folyamatok, amelyek különben is a jövő évben bekövetkeztek volna, amely az APEH és az ONYF közötti adatcserét, adatszolgáltatást irányozza elő és egyszerűsíti le. Ezek a folyamatok megindultak, és ilyen értelemben egyetlenegy biztosítottat nem éri és nem is érheti hátrány, és reményeink szerint az – időzjelbe tett – „egyéni számla” megteremtődésével a biztosítottak egyértelműen

és világosan, egyszerűen tudnak majd tájékozódni a róluk szóló adatokról és a leendő nyugdíjas pályájukról. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Nem tudom, kíván-e még valaki a bizottság részéről hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, itt nem szükséges szavaznunk, úgyhogy akkor ezzel be is zárom ezt a napirendi pontot. Nagyon szépen köszönöm elnök asszonynak, főigazgató úrnak a megjelenést, a beszámolót.

Egyebek

Már csak egyetlenegy dolog lenne az egyebekben. Szeretném bejelenteni, hogy május 5-én bizottsági látogatásra kerül sor a fiatalokúak tököli büntetés-végrehajtási intézetében. A látogatáson a frakciók szakértőt is hozhatnak magukkal egy-egy fő személyében, úgyhogy kérem, hogy majd a titkárságon, aki el kíván jönni erre az intézménylátogatásra, jelezze, illetve a frakciók is jelezzék, ha kívánnak szakértőt küldeni.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy valakinek egyebekben van-e valami közlendője vagy gondolata. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor nagyon szépen köszönöm a munkát és további jó napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 05 perc)

Sneider Tamás
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Turkovics Istvánné